35 ANYS
IGUANA TEATRE

Textos
Jordi Banal
Pere Fullana
Carles Molinet
Carme Planells
Damià Pons
Francesc M. Rotger

Fotografies
Rubén Ballester
Delphine Beaumont
Joan Bennàssar
Juan Antonio Briñas
Joan Capellà
Miguel Czernikowski
Ulli Fuchs
Xavier García Delgado
Miquel Massutí
Carles Molinet
Txema Oliver
Ismael Tato
Bernat Pastor
Carme Planells
Enrique Vidal

Correcció lingüística
Carme Planells

Coordinació
Jordi Banal

Disseny gràfic
Gotan

© d'aquesta edició: Iguana Teatre
© dels textos: els autors
© de les fotografies: els autors

ÍNDEX

Presentació.....001
35 anys de records.....012
35 anys d'esdeveniments.....024
35 anys de cartells.....031
35 anys d'espectacles.....036
Polypus malignus.....039
Casament per força..... 042
Nit de foc.....045
Oh! Vaudeville.....050
Myotragus.....053
Nits blanques.....058
Leonce i Lena.....061
Cal que una porta estigui oberta o tancada.....064
La importància de ser Frank.....067
Històries de fira.....070
Rondaies.....073
Cançons per a la mitjanit.....076
La meitat de res.....079
Sa verietat en sa locura.....082
Twist & Txèkhov.....087
Mesura per mesura.....090
Una nit al racó de plaça.....093
Altres veus.....096
Memòria d'en Julià.....099
Macbeth.....102
El malalt imaginari.....105
Feroe.....108
La mort de Vassili Karkov.....111
Ubú rei.....114
No te'n riguis de Rimbaud.....117
Nit de foc / aTIÀrfoc.....120
La rara anatomia dels centarures.....125
El sopar.....128
Woyzeck.....131
Illòtic.....134
Centaures.....136

Z i l'habitació 113.....137
Ricard3.....140
Llum trencada.....143
Mar de fons.....146
Teatre de la Sargantana.....149
La història de Frank Stein.....150
El viatge de n'Andreu Santandreu a la recerca del perfum que fa tornar guapo...153
La Faula!.....156
L'experiència Verne.....159
Històries de la botiga encantada.....162
Marianna i el col·leccionista de somnis.....165
La fabulosa ciència del doctor Grau i les bessones Grimm.....168
Vida extraordinària d'Angeleta Bonnín.....171
Hannah dels tres països.....174
Una història vertadera.....177
L'Odissea d'Ulisses Centelles.....178
35 anys de festivals, fires, mostres i premis.....181
Festivals, fires i mostres.....182
Premis.....183
35 anys de poblacions visitades, noms i llinatges.....185
223 poblacions.....186
299 persones.....188
Textos castellà.....193

IGUANA HA FET 35 ANYS.

Un viatge llarg i sense estridències per la història cultural d'aquesta comunitat a partir dels primers anys vuitanta. A l'època, les competències autonòmiques encara no estaven del tot transferides i el teatre es movia entre la comèdia anual d'en Xesc Forteza i algunes iniciatives lloables del teatre universitari amb influències antifranquistes encara molt presents en aquell moment. Volíem seguir el model de companyies com el Teatre Lliure i la Fura dels Baus, de directors com Giorgio Strehler, Peter Brook o Tadeusz Kantor, que poguérem gaudir en directe amb l'alenada d'aire fresc que va ser el Festival de Teatre de Palma. Als anys noranta partírem cap a París i Londres a millorar la nostra formació. Gràcies a noves incorporacions, i a una alternança entre pensada i casual, mantinguérem activa la companyia. Les dècades següents han estat d'evolució constant i de compromís amb la nostra història, la llengua i la cultura. Seguirem mostrant en present, mentre algú ens vulgui veure i escoltar, històries que ens permetin un diàleg sincer amb els nostres contemporanis.

Iguana Teatre

PER MOLTS D'ANYS!

Si no hagués estat per les iguanes de les illes Galápagos, potser el senyor Darwin mai no hauria arribat a elaborar la seva teoria de l'evolució i avui seriem més ignorants. Si no hagués estat per Iguana Teatre (i el seu germà petit: Teatre de la Sargantana) i per uns quants companys d'aquests trenta anys, l'escena mallorquina i l'escena en català no serien com són ara. Serien més pobres.

Us podria contar que Iguana Teatre va néixer una nit al Racó de Plaça. Però no. Va néixer una nit al taller del pintor Horacio Sapere. Érem joves, molt joves, ells i jo: quan arribà la democràcia no teníem encara edat per votar. Crec que he vist totes les obres que Iguana ha estrenat i amb totes elles m'ho he passat bé. Sovint molt bé. I unes quantes vegades, no poques, he assistit a sessions excepcionals, dignes d'incorporar-se a les tres o quatre coses que val la pena d'experimentar en aquesta vida.

A la Mallorca dels vuitanta veníem de dos referents escènics pràcticament irreconciliables: d'una banda la "comèdia regional", tòpica i desgastada, encara que amb els seus valors, i a la trinxera oposada el teatre de compromís i d'idees. Només Xesc Forteza podia viure llavors de l'ofici. Afortunadament aquells anys, uns quants anys, visquérem un Festival de Teatre de Palma que ens portà el millor dels escenaris europeus. Un luxe per a unes illes oblidades.

En aquest context neix Iguana Teatre. De la Universitat de les Illes Balears i el seu Centre d'Experimentació Teatral dirigit per Pere Noguera i del Conservatori allotjat al vell edifici de La Misericòrdia. Hi era també, entre d'altres, Jaume Llabrés, amb qui vaig compartir l'aventura efímera del Centre Dramàtic de les Illes Balears. Record el seu antecedent, aquell Cabaret obligatori sobre peces de Karl Valentin on es trobaren aquells que poc després adoptarien l'animalet de Darwin com a bèstia emblemàtica.

Des d'aleshores, desenes d'espectacles. Uns, de creació contemporània. Uns altres, inspirats en les tradicions o en la petita història dels mallorquins. Uns altres, del gran repertori internacional. Iguana sempre ha arriscat. Mai no han estat conformistes. Sempre han cercat, han investigat, s'han replantejat cap on, què, com. Talment com si fossin periodistes de l'escena. No tan sols en els textos que trien. En les músiques, en les atmosferes, en el treball actoral, en les llums, en els vestits, en l'espai escènic, en les fórmules d'acostar-se als espectadors.

Aquesta exigència dels Iguana amb ells mateixos és una de les seves millors virtuts. Quan ja eren prou coneguts, quan ja es trobaven entre allò més destacat de l'escena mallorquina, se n'anaren a París, a estudiar a l'escola de Jacques Lecoq. A Lecoq. Paraules majors.

La major part dels espectacles d'Iguana han estat d'allò que es diu "de sala": és a dir, pensats per representar-se a l'interior d'un teatre. Són tants i tan bons: Nits blanques, Twist & Txèkhov, Memòria d'en Julià, Macbeth, El malalt imaginari, Ubú rei, El sopar, Woyzeck, Z i l'habitació 113... Però no puc parlar d'Iguana sense referir-me a Nit de foc. Una iniciativa que va reinventar a les Balears la tradició de les fogueres, la pirotècnia i els dimonis.

Si Iguana Teatre i els seus membres: Carles Molinet, Pere Fullana, Joan Carles Bellviure, Aina Salom, Jordi Banal... només haguessin realitzat aquesta feina de producció d'espectacles, ja en parlaríem, d'ells. I molt bé. Però l'activitat dels Iguana s'ha estès, en aquest temps, a tots aquells terrenys que han fet possible que avui a Mallorca existeixi una certa infraestructura que fa trenta anys semblava ser com somniar truites. El Teatre del Mar. Produccions del Mar. Escena i Literatura. Escena Educativa. Circuit Teatral. Projecte Alcover. Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears. I una política de gestió professionalitzada de les arts escèniques. Ho han fet amb molta més gent, i tant que sí, però ho han fet ells. Amb més gent.

Francesc M. Rotger
Historiador i periodista – Crític teatral

Vint-i-cinc anys ben profitosos

Al llarg de molt de temps, la vida teatral mallorquina sobretot havia oscil·lat entre dos pols: d'una banda, la representació d'obres més aviat convencionals, a tots els efectes, sempre en castellà, que eren acollides als espais escènics de més rellevància de Palma (Teatre Principal o Teatre Líric), i que molt majoritàriament eren interpretades per companyies madrilenyes que estaven en gira per les diferents capitals de província; de l'altra, la perpetuació d'aquella tradició teatral que tenia les arrels en els entremesos del segle XVIII, posteriorment reconvertida en els sainets del XIX, i que finalment, durant la postguerra franquista, va concretar-se en l'anomenat teatre regional, primer representat per la Companyia Artis, i després per la de Xesc Forteza. Durant el franquisme, aquest teatre "regional" va aconseguir uns nivells molt considerables d'acceptació del públic, i almenys té el dret a què se li reconegui el mèrit d'haver fet possible la presència de la llengua catalana –certament en un registre de vegades discutible– a dalt de l'escenari històricament més prestigiós de Palma, el Principal, durant uns anys en què el poder polític estava afanyat a expulsar-la, a la llengua del país, de tots els espais públics. Previsiblement si no hi hagués hagut aquest tipus de teatre, n'hi hauria hagut un altre en llengua castellana i és ben possible que ideològicament encara més reaccionari.

En paral·lel, i en discrepància, a aquestes dues tipologies de representacions escèniques, cal tenir en compte l'existència a Mallorca d'una producció de teatre escrit que del 1900 fins al 1980 va tenir la capacitat de concebre l'escriptura teatral des d'uns paràmetres de sintonia amb la modernitat de cada moment. M'estic referint al teatre d'idees de Joan Torrendell, a les obres de concepció poètica de Guillem Colom, als intents de Pere Capellà d'introduir intencionalitat ideològica a unes obres que tenien una cama en el teatre regional, als *Desbarats* i a les peces inspirades en mites clàssics de Llorenç Villalonga, a les apropiacions i personalitzacions que va fer Baltasar Porcel del teatre de l'absurd i del teatre èpic brechtià, a les nombroses peces de Llorenç Moyà, les quals, sota la vestimenta de la atemporalitat de la tragèdia clàssica o del drama històric, amagaven una afirmació contundent de la llibertat, o les tragicomèdies d'aquell Alexandre Ballester que des de les darreries de la dècada de 1960 va iniciar un recorregut de creació teatral molt reeixida i de tarannà ja plenament contemporani.

Va ser en la dècada de 1980 quan definitivament va començar a consolidar-se a Mallorca, amb aportacions directament sorgides a la mateixa illa o de procedència externa, un món teatral que en gran mesura ja era del tot contemporani, tant pels seus plantejaments escenogràfics i de dramatúrgia, com per les temàtiques que tractava o per la manera com actualitzava la tradició dramàtica, la internacional i la nacional, o pels mètodes de treball que incorporaren els actors i els directors. Teatralment parlant, els vuitanta varen ser el punt de partida del que ha succeït al llarg de les dues darreres dècades. Idò bé, aquest fou el context en què va néixer la companyia La Iguana, més endavant transformada en Iguana Teatre. Ara han assolit la fita dels seus primers vint-i-cinc anys d'existència. I, certament, les desenes de persones que han fet possible aquesta efemèride, i especialment el nucli dur que n'ha estat el motor a costa de posar-hi la vida, en poden estar ben satisfets, de la seva tasca. I els espectadors que hem tengut l'oportunitat de veure cada una de les seves propostes, sobretot els hem d'estar agraïts. Iguana Teatre ha representat la continuïtat d'una producció teatral prou intensa –una trentena llarga d'obres– i sempre rigorosa. Per exemple, ha estat molt important la seva tria permanent del català com a vehicle d'expressió. I, a més, han sabut fer ús d'un llenguatge sempre acurat i coherent, capaç de transmetre amb eficàcia les idees i les emocions als espectadors. El teatre d'Iguana ha estat de caràcter culte, literàriament dens, expressat en un registre lingüístic del tot propi d'una llengua normalitzada, un fet que, malauradament, no ha acostumat a ser gaire freqüent en els escenaris mallorquins. Aconseguir que les paraules dels intèrprets no estiguin contaminades per imperfeccions fonètiques, lèxiques o de dicció, a causa de l'omnipresència ambiental excessiva que té el castellà en la vida individual i professional de la nostra societat, no és en cap cas una tasca fàcil. Els d'Iguana Teatre ho han aconseguit. I així han demostrat de fet que a Mallorca era perfectament possible fer teatre amb una total normalitat lingüística, de manera semblant a la que es poden permetre les companyies dels països que tenen la seva llengua pròpia en un estat d'absoluta bona salut social.

Al llarg dels seus vint-i-cinc anys d'existència, Iguana Teatre ha posat a l'abast dels espectadors un repertori divers d'autors i de gèneres, amb una sèrie de centres d'interès dominants. D'una banda, han combinat les produccions basades en el text d'un autor concret, clàssic (Shakespeare, Molière, Musset, Büchner, Labiche, Dostoievski, Wilde) o contemporani (Jarry, Pinter); de l'altra, han contribuït a introduir i a popularitzar el teatre de carrer, amb la seva *Nit de foc*, amb quasi un centenar i mig de representacions; i finalment, han construït nombrosos espectacles a partir de processos creatius propis, de vegades col·lectius, d'altres del seu director Pere Fullana (en aquesta categoria, és especialment remarcable *Memòria d'en Julià*), o confegint textos nous i privatius mitjançant el collage de peces breus de collita pròpia o que han manllevat a altres autors, habitualment

de gran rellevància (Txèkhov, Karl Valentin, Miquel Àngel Riera). En repassar la llista de les obres que han representat, es dibuixen una sèrie de línies de manera molt marcada. N'és una, la dedicada a la recreació del món de la literatura tradicional mallorquina, tant la rondallística com la teatral: *Rondalles, Sa varietat en sa locura* o *Una nit al Racó de Plaça*. La segona, la que posa en evidència l'atracció del grup per la gran literatura russa: *Nits blanques, Twist & Txèkhov* o *La mort de Vassili Karkov*. La tercera, una ben comprensible seducció pel món shakesperià, o sigui, pel magma literari més inexhaurible que alimenta amb generositat tota la cultura d'Occident: *Mesura per mesura* i *Macbeth*. La quarta, l'interès per una mena d'espectacles que sorgeixen de la trobada entre la tradició dels cafès teatre, tan abundants a la Palma del segle XIX, i la dels cabarets alemanys d'entreguerres, amarats d'expressionisme i d'iconoclàstia ideològica i moral. En són una mostra els títols següents: *Històries de fira*, de Valentin, *Una nit al Racó de Plaça* i *No te'n riguis de Rimbaud*.

Continuïtat i diversitat. Un teatre culte i de qualitat, sempre en català, plenament contemporani, capaç d'actualitzar la tradició teatral popular i de llegir amb creativitat personal alguns dels grans clàssics i una selecció dels millors contemporanis. Aquesta és la contribució que ha fet Iguana Teatre a la millora i la modernització del món teatral mallorquí. Assolint, a més a més, una projecció important a la resta dels territoris de llengua catalana i a diferents indrets de l'Estat espanyol. Una trajectòria admirable, certament, la d'Iguana Teatre. Del tot imprescindible i absolutament central en el panorama teatral mallorquí del darrer quart de segle. La companyia mallorquina que ha fet el millor paquet d'aportacions al teatre català en el seu conjunt. I amb un valor afegit que de cap de les maneres seria just deixar d'assenyalar: entremig de la diversitat que caracteritza les seves dues dotzenes de produccions, hi són perceptibles un to i una atmosfera constants, fonamentats en un lirisme tens i dens, en el ben acabat de tots els detalls, en la capacitat de saber incitar els espectadors a endevinar sota la pell de cada obra una veu que els parla des de molt endins.

Hi ha aniversaris que tan sols mereixen un silenci discret. Els membres d'Iguana Teatre, en canvi, s'han ben guanyat que tots els amants del teatre s'aixequin drets i facin un llarg concert d'aplaudiments.

Damià Pons

Iguana Teatre ha complit vint anys amb un bagatge real de feina continuada. Això ha estat possible gràcies a l'esforç de la gent que omple aquestes pàgines i el de tots els espectadors anònims que s'han interessat pel que volíem contar. De ningú més és el mèrit. *Iguana* ha estat un vehicle al qual aquestes dues dècades ha pujat practicament tota la professió teatral mallorquina. Alguns no han pogut acabar el viatge, i els dedicam amb agraïment aquest llibre. L'any 1985, quan començarem, Mallorca –i per extensió les Illes Balears– era teatralment un lloc que es movia entre el teatre regional populista i les tímides reminiscències d'un teatre amb una certa positura intel·lectual, heretada del teatre independent antifranquista català i madrileny. Les remarcables representacions d'obres del circuit europeu, promogudes per l'ajuntament palmesà d'aleshores, no podien ocultar unes mancances greus en el teixit cultural illenc. Pensam sincerament que *Iguana Teatre* va néixer de la necessitat indefugible de convertir la generació d'adolescents de la transició en protagonista de la cultura. Ara per ara, el panorama és molt diferent i les iniciatives de la companyia segurament hi han tingut alguna cosa a veure. Actualment, que el president del Govern balear i el del Govern espanyol són de la nostra generació, no podem fer res més que pensar que un dia ens tocarà a nosaltres renunciar a ser capdavanters de l'actualitat. Esperam, quan aquest dia arribi, haver deixat la llavor correcta i que l'arbre del teatre balear reverdeixi quan ho hagi de menester, a partir d'unes arrels profundes i sanes que nosaltres hàgim ajudat a cuidar.

1985 - 2005

El 1983, a la Universitat de les Illes Balears, fou creat el Centre d'Experimentació Teatral (CET). Aquest centre tenia, entre d'altres objectius, la difusió, la formació i l'animació teatral per als universitaris. S'iniciaren com actors en aquesta formació universitària: Bàrbara Quetglas, Antoni Picó, Rafel Vives, Joan Carles Bellviure i Carles Molinet, els quals posteriorment integraren l'elenc d'actors d'Iguana Teatre. De fet, és en el Centre d'Experimentació Teatral que es començà a definir la possibilitat de posar en marxa una companyia de teatre professional. Amb una festa de presentació que va tenir lloc a la casa del pintor Horacio Sapere, el 1985, naixia a Palma La Iguana. En foren membres fundadors el director Pere Fullana, el tècnic Gabriel González del Valle, l'escenògraf Jaume Llabrés, l'actriu Bàrbara Serra i els actors ja esmentats: Joan Carles Bellviure, Rafel Vives, Bàrbara Quetglas, Antoni Picó i Carles Molinet. El primer muntatge que produïren fou *Polypus malignus*, de Jordi Begueria. L'estrena tingué lloc el 30 d'abril de 1986 al Teatre Principal de Palma. Poc després la companyia fou contractada per dur a terme una sèrie d'accions i performances a una discoteca a l'aire lliure de la zona del llevant mallorquí que els permeté, davant la falta absoluta d'ajudes oficials, finançar les produccions següents. La segona estrena tingué de nou com escenari el Teatre Principal de Palma. Va ser el 3 de desembre de 1987 en el Memorial Llorenç Moyà. En aquesta ocasió, optaren per un clàssic com Molière, de qui representaren *Casament per força*, a partir d'una traducció de Josep Carner. Entre el 1987 i el 1988 se'n feren 24 representacions per diferents municipis de Mallorca (Calvià, Llucmajor, Manacor, Inca, etc.).

El 12 de gener de 1988 els integrants de La Iguana (Joan Carles Bellviure, Pere Fullana, Gabriel González del Valle, Carles Molinet, Antoni Picó i Bàrbara Quetglas) es constituïren en cooperativa de treball associat.

Amb l'estrena a la plaça Major de Sa Pobla de l'espectacle de carrer *Nit de foc*, posaren en marxa un altre tipus de teatre, més agosarat i allunyat de la sala de repertori. Basat en la tradició del foc i dels dimonis a partir d'idees i experiències de les performances de l'any 86. Aquest muntatge es convertí en l'espectacle més representat de la companyia. Del 16 d'abril de 1988 –dia en què fou estrenat– al 2003 se'n feren 132 funcions a diferents llocs de les Illes Balears, però també a Galícia, la Rioja i Portugal.

El 1989 varen passar a anomenar-se Iguana Teatre i s'incorpora a la companyia l'actriu Aina Salom. És a partir d'aquest any que comencen a fer un seguit de coproduccions i concertacions

amb les institucions públiques. Així, presenten un projecte de concertació a l'Ajuntament de Palma, el Consell de Mallorca i el Govern balear amb l'objectiu de «crear les bases d'un teatre encara més estable, amb l'orientació de servei públic i que a partir d'una gestió transparent i responsable mantingui una oferta teatral de qualitat». Les dues primeres institucions esmentades s'hi adheriren el 1989, mentre que la darrera ho va fer el 1990.

El 23 de febrer de 1989 estrenaven a l'Auditòrium de Palma *Oh! Vaudeville*, a partir de peces curtes d'Eugène Labiche. Amb *Myotragus* foren seleccionats per prendre part en la Muestra de Teatro Joven d'Oviedo. Basat en els ritus prehistòrics a les Balears, aquest muntatge de creació col·lectiva va ser estrenat a la plaça de la Catedral d'Oviedo el 5 d'octubre de 1989. Gràcies al suport del Govern balear i del Ministerio de Asuntos Sociales, Iguana Teatre actuava per primer cop fora de les Illes Balears. Entre el 1989 i el 1991, *Myotragus* es representà a molts d'indrets de Mallorca i a diversos festivals arreu de l'Estat.

El 1990, concretament el 14 de juny, fruit de la concertació establerta amb el Consell de Mallorca i l'Ajuntament de Palma optaren per estrenar al Teatre Municipal de Manacor *Nits blanques*, muntatge basat en la novel·la homònima de Dostojevskij. *Leonce i Lena*, de Georg Büchner, i *Cal que una porta estigui oberta o tancada*, d'Alfred de Musset, foren els dos espectacles que posaren en escena durant el 1991. El primer, coproduït amb el Consell de Mallorca i l'Ajuntament de Palma, s'estrenà el 8 de març al Teatre Municipal de Manacor i, després, féu temporada a la Sala Mozart de l'Auditòrium de Palma; el segon, coproduït amb les mateixes institucions ja esmentades més el Govern balear, s'estrenà el 16 d'octubre a la Sala Mozart de l'Auditòrium de Palma. El 1992 s'incorporà a la companyia, com a tècnic i escenògraf, Jordi Banal, procedent del Teatre Lliure. Aquest any optaren per representar novament dos espectacles: un d'Oscar Wilde, *La importància de ser Frank* –amb traducció i adaptació de Jaume Melendres– s'estrenà el 20 de febrer al Teatre Principal de Palma, i un altre basat en set històries de Karl Valentin traduïdes i adaptades per Gabriel Galmés: *Històries de fira* que s'estrenà el 31 de juliol al claustre del Carme de Maó (Menorca).

L'11 de maig de 1992 es va reestructurar la cooperativa, en formaren part: Jordi Banal, Joan Carles Bellviure, Carme Ferrer, Catalina Fiol, Pere Fullana, Antoni Gómez, Carles Molinet i Aina Salom. El dia 6 de maig de 1993, per presentar el projecte de reforma del futur Teatre del Mar, estrenaren a la Sala Rex del Molinar de Palma *Rondaies*, espectacle basat en quatre rondalles de Mn. Alcover i en l'*Entremès des pescador*, peça tradicional anònima. Aquest mateix any, la companyia va ser guardonada amb el premi Bartomeu Oliver de l'Obra Cultural Balear. El 1994 l'encetaren al Teatre

Principal de Palma amb *Cançons per a la mitjanit*, un recital de cançons a càrrec de Cati Llull i Hans Van Rosmalen. El mateix any estrenaren *La meitat de res*, de Lluís Colom i Gabriel Galmés. Centrat en la guerra dels Balcans, aquest muntatge s'estrenà al Teatre del Mar el 6 de març, tot aprofitant una aturada en les obres de reforma que aleshores s'hi feien. Aleshores, Joan Carles Bellviure, Carles Molinet i Aina Salom –els tres actors fixos de la companyia– ampliaven la seva formació a l'Escola Internacional de Teatre Jacques Lecoq, de París.

El 20 d'octubre de 1994, al Teatre Principal de Palma, amb el suport del Consell de Mallorca i el Ministerio de Cultura, coproduïren *Sa varietat en sa locura*, espectacle basat en una adaptació feta per Pere Fullana i Carme Planells d'una sèrie d'entremesos mallorquins anònims del segle XV. Amb aquest espectacle iniciaren la seva partipació en el Projecte Alcover, projecte del qual la companyia va ser impulsora.

El 7 de novembre de 1995 estrenaven al Teatre del Mar *Twist & Txèkhov*. Basada en contes d'Anton P. Txèkhov, era la producció número quinze d'Iguana Teatre. També el 1995 impulsaren la creació de Teatre de la Sargantana per produir espectacles infantils. Dirigida des del començament per Pere Fullana, aquesta companyia de teatre infantil es va estrenar el 24 de gener de 1996 al Teatre Municipal de Palma amb *La història de Frank Stein*, muntatge de titelles basat en la novel·la homònima de Mary Shelley. Amb posterioritat han estrenat *El viatge de n'Andreu Santandreu a la recerca del perfum que fa tornar guapo* (Teatre Municipal de Palma, 28 de febrer de 1997), d'Aina Salom; *La faula!* (Teatre Municipal de Palma, 6 de gener de 1999), adaptació de l'obra homònima de Guillem de Torroella feta per Aina Salom; *L'experiència Verne* (Teatre Municipal de Palma, 20 d'octubre de 2000), de creació pròpia, *Històries de la botiga encantada* (Teatre del Mar, 4 de febrer de 2002) i *Marianna i el col·leccionista de somnis* (Teatre del Mar, 17 de desembre de 2003), ambdós creats pel mateix grup i Pere Fullana. El 14 de Febrer del 2006 han estrenat al Teatre Municipal de Palma *La fabulosa ciència del Dr. Grau i les bessones Grimm* en coproducció amb Tábata Teatre i dramatúrgia de Jonay Roda i Pere Fullana.

El 3 de desembre de 1997, Iguana Teatre estrenava al Teatre Principal de Palma *Mesura per mesura*, de William Shakespeare; i el 16 de gener de 1998, al Teatre del Mar, *Una nit al Racó de Plaça*, amb dramatúrgia del grup i d'Aina Salom. Coproduïda amb el Consell de Mallorca, aquest espectacle era un homenatge a l'activitat dels cafès cantants mallorquins del segle XIX.

La IV Fira de Teatre de Manacor acollia l'1 d'octubre de 1999 l'estrena següent de la companyia, que en aquesta ocasió optava per un autor contemporani com Harold Pinter. *Altres veus* obrí llavors

la programació de tardor del Teatre del Mar. Amb aquest muntatge –candidat als Premis MAX de Teatre– Iguana Teatre era escollida, un altre cop, per representar les Illes Balears en el Projecte Alcover.

Coincidint amb el quinzè aniversari de la companyia, el 2001 s'encetava amb Memòria d'en Julià. Estrenat al Teatre del Mar el 2 de maig.

Al llarg de l'any 2002 es va tornar a reestructurar la cooperativa, i quedaren únicament com a socis Pere Fullana, Jordi Banal i Carles Molinet. El 10 d'octubre d'aquest mateix any s'estrena al Teatre del Mar la tragèdia Macbeth, de William Shakespeare, coproduïda amb la Fundació Teatre Principal de Palma i el Govern de les Illes Balears.

El Teatre del Mar acollí el 8 de maig de 2004 l'estrena d'un nou clàssic: El malalt imaginari, de Molière, i el 21 de gener de 2005, Feroe, de Pere Fullana, un relat fantàstic inspirat en poemes d'autors diversos i en contes tradicionals de la Mediterrània, entre els quals hi havia algunes rondalles mallorquines. Ja al 2005, el 12 d'octubre, s'estrenà La mort de Vassili Karkov amb dramatúrgia de Pere Fullana i Joan Arrom, basat en relats d'autors russos del s. XIX.

A més dels seus vint-i-tres muntatges i els set de Teatre de la Sargantana escenificats fins avui, Iguana Teatre i els seus membres han participat, al llarg de la seva trajectòria, en altres projectes, el més important dels quals és la creació de la Fundació Teatre del Mar i la posterior rehabilitació del teatre que l'acull. Aquesta fundació privada d'interès públic va ser creada a Palma el 1992 amb l'objectiu de produir, promoure i gestionar la programació i difusió d'espectacles teatrals al Teatre del Mar. Iguana Teatre ja ha fet història recuperant clàssics propis i universals. Amb dues dècades trepitjant els escenaris, ha actuat arreu dels territoris de parla catalana i, darrerament, els seus espectacles més recents en versió castellana han estat presents amb èxit a festivals i certàmens de la resta de l'Estat espanyol.

35 anys de records

A CONSTANTINOPL

Hostal Ñ. CUBA
☎ 238160
MESURA
PER
MESURA
BAR CUBA

Metro
SOL

LA IGUANA

TEATRO
DEL
PUEBLO

FETEN
2017
GIJÓN / XIXÓN
Del 12 al 17 de febrero
de 2017

MAR DE FONS
LEHMAN TRILOGY

Sala Gran

WORZECK
Iguana Teatre
(España)
En cartelera
Jueves 8 y
Sábado 10

IGUANA
TEATRE

IGUANA
TEATRE

35 anys d’esdeveniments

Estrena
Polypus Malignus
al Teatre Principal
de Palma
30 d'abril
1986
Estrena Casament per força
al Teatre Principal de Palma
IV Festival de Teatre Memorial Llorenç Moyà
de Palma, 5 de desembre
1987
Estrena Nit de Foc
a Sa Pobla, a Sant Sebastià
i Sant Joan de Pàlma
16 i 18 de gener, 24 de juny
1988
1989
Estrena Myotragus
a la Muestra de Teatro Joven de Oviedo
5 d'octubre
Myotragus
III Festival de Teatre de Vil·lareal
11 de maig
1990
Estrena Nits Blanques
Teatre Municipal de Manacor
14 de juny
1990
Nit de Foc
II Muestra Internacional de Teatro
de Kilpadavid
17 d'agost
1991
Myotragus
XIII Festival de Teatro de Santurce
3 de novembre
1991
Estrena
La importància de ser Frank
al Teatre Principal de Palma
20 de febrer
1992
1992
Nit de Foc
a Porto (Portugal)
XV Festival Internacional de Teatro
de Expresión Ibérica (FITEI)
6 de juny
Estrena Rondaies
al Teatre del Mar
5 de maig
1993
Estrena Sa varietat en sa locura
al Teatre Principal de Palma
20 d'octubre
1994

Rondales
Teatre Adrià Gual
de Barcelona
al 19 de febrer
1995
Sa varietat en sa locura
Festival d'estiu de Barcelona, Grec
12 al 23 de juliol
1995
1996
Twist & Txèkhov
XXXV Edició dels Premis
Octubre de València
24 d'octubre
Estrena Mesura per mesura
al Teatre Principal de Palma
2 de desembre
1996
Twist & Txèkhov
VIII Festival Etnia e Teatralità
de Sassari (Sardenya)
17 de desembre
1996
Estrena en castellà
Twist & Txèkhov
Teatro Gayarre de Pamplona
15 de març
1997
El viatge
de n'Andreu Santandreu...
VIII Mostra de Rialles de Cerdanyola del Vallès
27 de setembre
1997
1998
Estrena
Una nit al racó de plaça
al Teatre del Mar, 17 de gener
Twist & Txèkhov
IX Festival Internacional
de Teatro Contemporáneo de Santander
23 d'octubre
1998
La Faula!
Festival FETEN a Gijón
1 de març
1999
El viatge
de n'Andreu Santandreu...
X Mostra de Teatre Infantil i Juvenil
d'Igualada, 30 de maig
1999
Altres veus
XXX Festival Internacional
de Teatre de Sitges
7 de juny
2000

Altres veus
Sala Moratín de València
9 al 28 de gener
2001
Memòria d'en Julià
Teatre Lliure de Barcelona
12 al 15 de juliol
2001
Premi al millor espectacle teatral
de la Feria de Teatro de Aragón
Memòria d'en Julià
23 de maig
2002
Memòria d'en Julià
XXVIII Festival de Teatro Lazarillo
de Manzanares, 25 d'agost
2002
Macbeth
XX Festival Internacional
de Teatro Madrid Sur
25 d'octubre
2003
Macbeth
XX Festival de teatro clásico de Zamora
17 de desembre
2003
Macbeth
XX Festival de teatro clásico de Alcántara
6 d'agost
2004
2004
El malalt imaginari
XXIV Fira de Teatre de Tàrrega
11 de setembre
2005
Marianna
i el coleccionista
de somnis
VI Festival En Clave de
de Burgos
15 de setembre
2005
La mort de Vassili Karkov
Teatre Tantarantana de Barcelona
El malalt imaginari
Corral de Comedias de Alcalá de Henares
27 al 29 de gener
2006
Memòria d'en Julià
XI Muestra de las Autonomías de Madrid
25 de març
2006

La mort de Vassili Karkov
Corral de Comedias
de Alcalá de Henares
10 i 11 de juny
2006
La fabulosa ciència
del Dr. Grau
i les bessones Grimm
IX Encuentros Te Veo
de Castilla y León
23 de maig
2007
Ubú Rei
Teatre El Musical de València
25 al 27 d'octubre
2007
La fabulosa ciència del Dr. Grau
i les bessones Grimm
Jove Teatre Regina de Barcelona
9 al 30 de gener
2008
2008
Ubú Rei
Teatre Tantarantana
de Barcelona
13 al 24 de febrer
2009
Vida extraordinària
d'Angeleta Bonnin
X Mostra de Teatre Infantil i Juvenil
d'Igualada, 2 d'abril
Ubú Rei
XXII Edició de l'Octubre Picassiano
de Málaga
21 d'octubre
2009
Nit de foc, aTIÀrFOC
22 de gener
2010
La Faula!
Teatre Gurdolú de Leganés
18 i 19 de desembre
2010
2011
No te'n riguis de Rimbaud
Espai Brossa de Barcelona
12 al 23 de gener
La Faula!
Sala La Planeta de Girona
27 de març
2011
Estrena
La rara anatomia dels centaures
al Teatre Principal de Palma
7 d'abril
2011

2012
La Faula!
15 al 17 de gener
2012
El sopar
La rara anatomia dels centaures
Teatre Lliure de Barcelona,
15 al 18 de novembre
2012
2013
El sopar
Sala Cuarta pared de Madrid,
18 al 20 d'abril
Illòtic
Sant Llorenç d'en Cardassar, 27 de juliol
2013
Teatre Kursaal de Manresa, Fira de teatre d'arrel mediterrània, 10 de novembre
Centaures
2013
Weyzeck
Teatre Tatarantana de Barcelona
22 al 25 de gener
2014
Z 11 l'habitació 113
2014
2014
El sopar
Teatre Ateneu de Tàrrega
12 de desembre
2015
Teatre El Rayo Musical de Rosario
Sala El Extraterrestre de Buenos Aires, Argentina
Weyzeck
2015
Hannah dels tres països
Teatre Ateneu d'Igualada, Mostra de teatre infantil i juvenil, 16 d'abril
Teatre Micalet de València
22 al 25 d'octubre
Weyzeck
2015

Woyzeck
Teatro Florencio Sánchez i Sala La Experimental de Montevideo, del 8 al 10 de setembre
2016
2017
Hannah de los tres paises
FETEN Festival Gijón, 14 de febrer
Ricard 3
Madferia, 26 de gener
2018
2019
Luz quebrada
Teatro Leal de la Laguna, Tenerife, 27 d'abril
2019
Mar de fons
Teatre Lliure de Barcelona, 13 de març
Luz quebrada
Teatro del Barrio de Madrid, 29 de març
2019
Una historia verdadera
Sala Tarambana de Madrid, 21 de desembre
2019
Llum trencada
Fira Mediterrània de Manresa, 12 d'octubre
2019
2020
Llum trencada
Sala Tantarantana
2020
Llum trencada
Teatre Micalet de València, del 2 al 4 d'octubre
2020
L'Odissea d'Ulisses Centelles
FIET al Teatre Municipal de Vilafranca, 22 de novembre
2020
Woyzeck
2015

35 anys de cartells

LA HISTÒRIA DE FRANK STEIN
Teatre de la Sargantana

El viatge de n'Andreu Santandreu
a la recerca del perfum
que fa tornar guapo

LA FAULA!
Teatre de la Sargantana

L'EXPERIÈNCIA VERNE
Teatre de la Sargantana

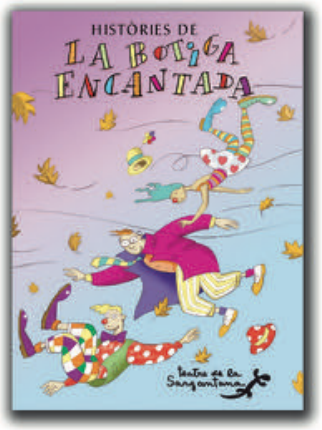
HISTÒRIES DE
LA BOTIGA ENCANTADA
Teatre de la Sargantana

Marianna
i el col·leccionista de somnis
Teatre de la Sargantana

La Fabulosa Ciència del Dr. Grau i les Bessones Grimm
T.B.C.

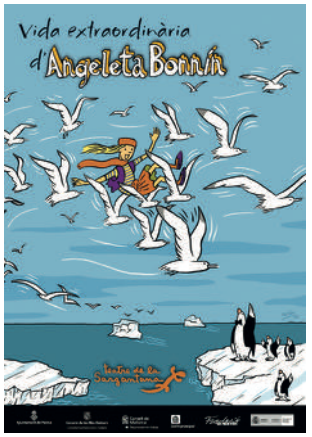
Vida extraordinària d'Angeleta Bonnín
Teatre de la Sargantana

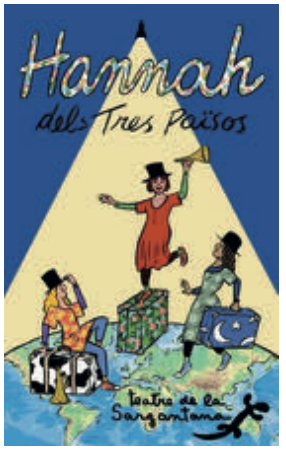
Hannah dels Tres Països
Teatre de la Sargantana

una historia verdadera
Teatre de la Sargantana

L'ODISSEA D'ULISSES CENTELLES

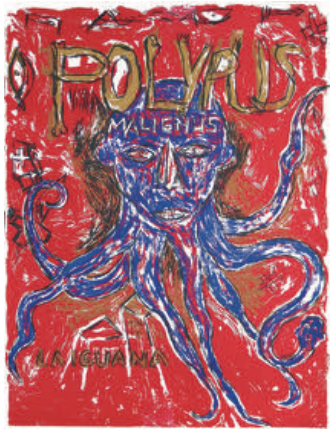
POLYPUS
MALIGNES
LA IGUANA

LA IGUANA
TEATRE
ABRIL 88
CASAMENT PER FORÇA
TEATRE PRINCIPAL
MOLIERE

nit de foc
a l'iguana teatre

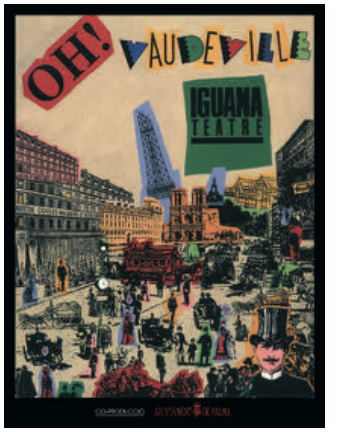
OH! VAUDEVILLE
IGUANA
TEATRE

MYØTRAGUS
IGUANA
TEATRE

NITS
BLANQUES
F.M. DOSTOYEVSKI
IGUANA TEATRE

CAL QUE
UNA PORTA
ESTIGUI OBERTA
O TANCADA

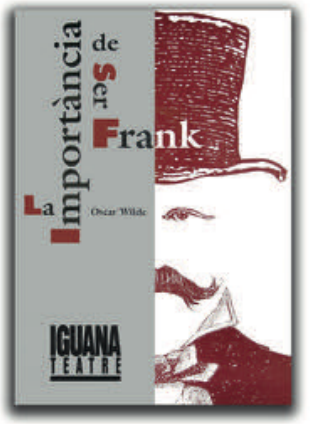
La Importància de ser Frank
Oscar Wilde
IGUANA
TEATRE

Leonce i Lena
G. BÜCHNER
IGUANA TEATRE

HISTÒRIES de FIRA
IGUANA
TEATRE

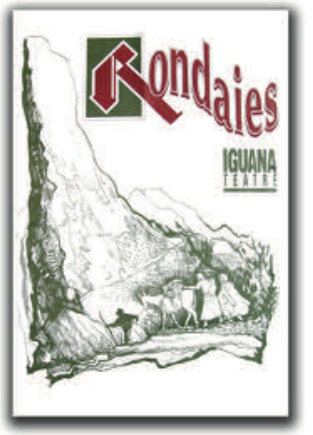
Rondaies
IGUANA
TEATRE

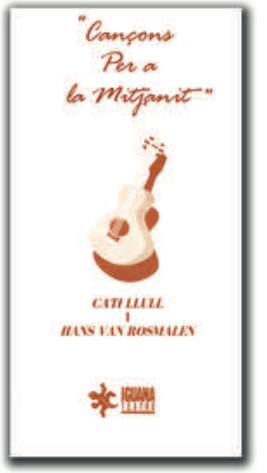
"Cançons
Per a
la Mitjanit"
CATI LLUEL
I
HANS VAN ROSMALEN
IGUANA
TEATRE

LA MEITAT DE RES
IGUANA
Teatre del Mar

SA VARIETAT ES SA LOCURA
IGUANA TEATRE

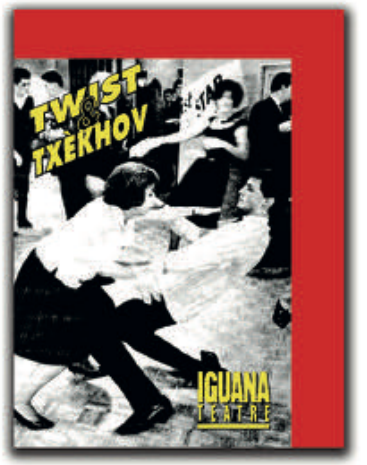
TWIST & TXEKHOV
IGUANA TEATRE

William Shakespeare
MESURA PER MESURA
IGUANA TEATRE

Una nit al RACÓ DE PLAÇA
IGUANA TEATRE

IGUANA TEATRE
ALTRES VEUS
HAROLD PINTER

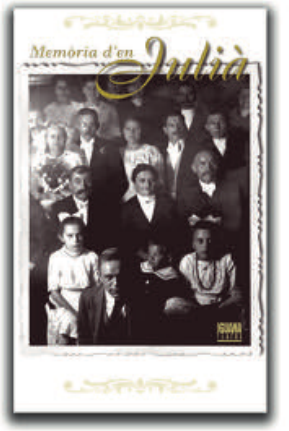
Memòria d'en Julià

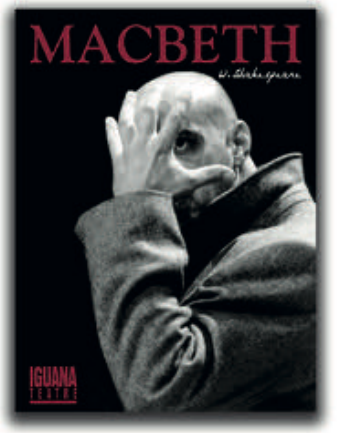
MACBETH
W. Shakespeare
IGUANA TEATRE

EL MALALT IMAGINARI
de Molière

FEROE

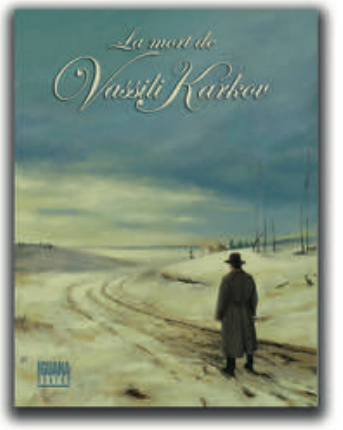
La mort de Vassili Karkov

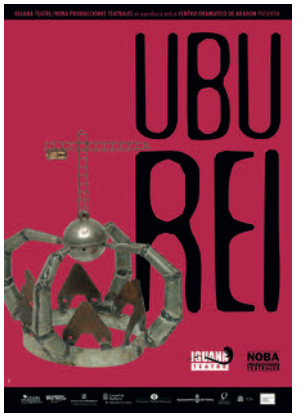
UBU REI
IGUANA TEATRE
NOBA

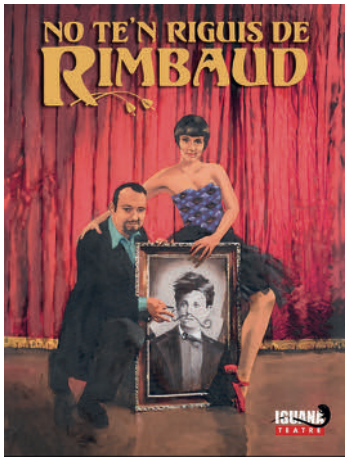
NO TE'N RIGUIS DE
RIMBAUD
IGUANA
TEATRE

la rara anatomia dels
CENTAURES
sobre textos de Miquel Àngel Riera
IGUANA
TEATRE
CAER

Produccions del Mar i Iguana Teatre
EL SOPAR

WOYZECK
GEORG BÜCHNER

IGUANA
TEATRE
Z
i l'habitació 113
de Joan Carles Bellver
Luca Bonadel, Jordi Cumellas, Rodo Gener, Salvador Oliva
Dirigida per Carles Molinet
inaem

ILLÒTIK
RESSONÀNCIES TALAIÒTIQUES

IGUANA
TEATRE
Ricard 3
A partir de l'obra de William Shakespeare

IGUANA
TEATRE
LLUM
TREN
NCADA
Histories de dones, guerra i República

Mar de fons
Iguana Teatre
Teatre Principal
lliure
IGUANA
TEATRE

35 anys d'espectacles

1986	Polypus malignus
1987	Casament per força
1988	Nit de foc
1989	Oh! Vaudeville
	Myotragus
1990	Nits blanques
1991	Leonce i Lena
	Cal que una porta estigui oberta o tancada
1992	La importància de ser Frank
	Històries de fira
1993	Rondaies
1994	Cançons per a mitjanit
	La meitat de res
	Sa varietat en sa locura
1995	Twist & Txèkhov
1996	La història de Frank Stein
	Mesura per mesura
1997	El viatge de n'Andreu Santandreu a la recerca del perfum que fa tornar guapo
1998	Una nit al Racó de Plaça
1999	La Faula!
	Altres veus
2000	L'experiència Verne
2001	Memòria d'en Julià
2002	Històries de la botiga encantada
	Macbeth

2003	Marianna i el col·leccionista de somnis
2004	El malalt imaginari
2005	Feroe
	La mort de Vassili Karkov
2006	La fabulosa ciència del doctor Grau i les bessones Grimm
2007	Ubú rei
2008	Vida extraordinària d'Angeleta Bonnín
2010	No te'n riguis de Rimbaud
	Nit de foc, aTIÀrFOC 2010
	La Faula! 2010
2011	Nit de foc, aTIÀrFOC 2011
	La rara anatomia dels centaures
	El sopar
2012	La fabulosa ciència del doctor Grau i les Bessones Grimm 2012
2013	Woyzeck
	Illòtic
	Els centaures
2014	Z i l'habitació 113
2015	Hannah dels tres països
2016	Ricard3
2017	Una història vertadera
2018	Llum trencada
2019	Mar de fons
2020	L'Odissea d'Ulisses Centelles

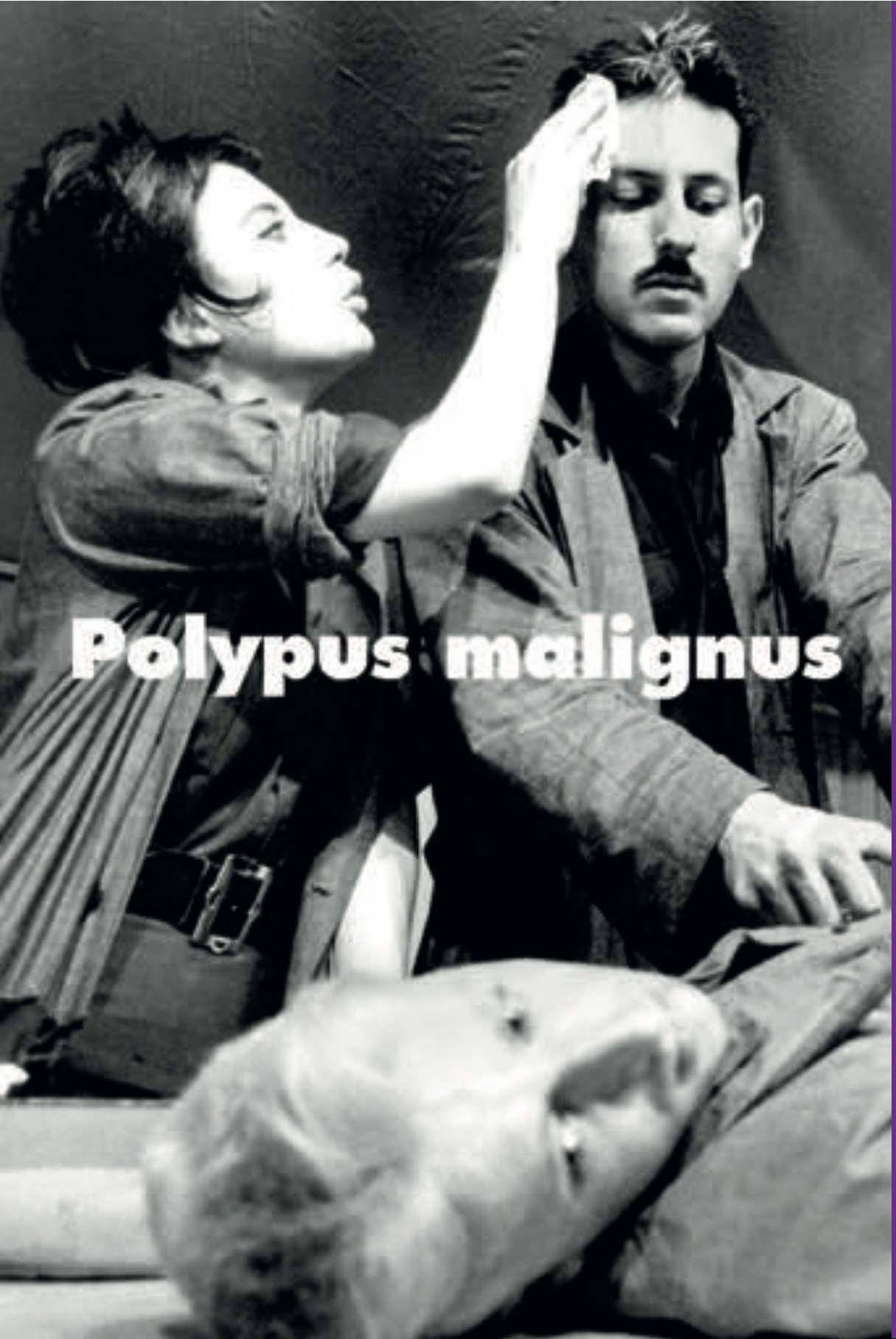

Polypus malignus

Una visió esbojarrada d'un hospital de campanya a la Primera Guerra Mundial. Una comèdia folla amb elements de ciència-ficció i teatre de l'absurd que amaga una crítica àcida i intel·ligent a la carrera bel·licista.

1986 039

Actors
Carles Molinet
Bàrbara Quetglas
Bàrbara Serra
Joan Carles Bellviure
Toni Picó
Rafel Vives (Nofre Moyà)

Escenografia i vestuari
Jaume Llabrés
Il·luminació
Gabriel A. González del Valle

Música
Toni Caimari
Utilleria
Nofre Moyá
Realització escenogràfica
Francisca Martorell
Modista
Margalida Bauzà
Perruqueria i caracterització
"New Face"
Correcció lingüística
Joan Obrador

Cartell
Horacio Sapere
Programa
Tatúm
Serigrafia
Toni Amengual
Direcció
Pere Fullana

EL DÍA 16

Marionetas en la cuerda

Una vez visto "Polypus malignus", me reitero en mis buenos pensamientos en lo que se refiere a meticulosidad en el trabajo y a profesionalidad a la hora de acometer un espectáculo. En su primera salida al mundo, La Iguana ha conseguido un producto sumamente digno que deja traslucir un esfuerzo muy importante.

F.R.

Casament per força

Quan estàvem ja del tot aficats dins el treball d'aquesta obra petita, pensàvem sovint en la meravella que és la traducció de Josep Carner, l'ajut immillorable en què , a poc a poc, es convertia per a nosaltres quan li esbrinàvem el joc i entràvem en la seva poètica. S'establia, aleshores, una relació profundament amigable. No volem restar-li mèrits a Molière, qui podria o voldria fer-ho?, desitjam només, amb modèstia, haver-nos pogut incloure entre els admiradors de Josep Carner.

1987042

Actors
Carles Molinet
Joan Carles Bellviure
Bàrbara Quetglas
Antoni Picó

Músics
Mateu J. Vidal
Rafel Adrover
Miguel Angel Aguiló
Traducció
Josep Carner
Técnic de llum i so
Gabriel A. González del Valle
Vestuari
Jaume Llabrés
Escenografia
Joan Manel Berga
Realització escenografia
Iguana teatre
Disseny cartell
Tatúm
Màscares
Bàrbara Quetglas
Assesor lingüístic
Carme Planells
Direcció
Pere Fullana

DIARIO DE MALLORCA

Una pequeña lección de teatro

El grupo La Iguana dió la pasada noche un auténtico recital de concepción dramática, recursos interpretativos y de cómo adaptar un clásico de forma moderna, entretenida y lúcida. Pere Fullana y su reducido grupo de acólitos dieron con un texto idóneo para sus demostradas posibilidades histriónicas: "El casament per força".

P.M.R.

BALEARES

Bravo, Iguana

El montaje es impecable en todos sus detalles, conecta la tradición con el ahora, hace reír, sumerge al espectador en la magia del teatro y lo convence de que quienes están ahí son comediantes que hacen teatro sobre teatro, juegan con la ingenuidad y con la imaginación y logran, en suma, que el espectador salga satisfecho, saciado de lo que cualquiera espera al asistir a un espectáculo.

Eduardo Suárez del Real

Nit de foc

Un espectacle que fusiona el foc (en totes les seves vessants) i els dimonis, però els dimonis mediterranis, de les nostres rondalles, burletes i juganers, que sempre conviden l'espectador a participar de les seves malifetes. La percussió, els coets i les traques anuncien que les portes d'un infern de diversió s'han obert i que ja arriben els protagonistes d'aquesta nit màgica i sense aturai. Quan apareixen els dimonis ja no hi ha sortida, hi hem de ballar i córrer com ells, ben protegits de les espurnes amb capells i mocadors. *Nit de foc* és un espectacle per gaudir del foc, de la calor que se'n desprèn, dels colors i de les danses que enceten els dimonis amb les forques enceses, al ritme trepidant i infernal que els dimonis músics ens marquen.
Una reinterpretació de dues de les tradicions que consideram més mediterrànies: el foc i els dimonis.

1988 045

JORNAL DO FESTIVAL. FITEI

Espectáculo de rua, "Nit de Foc" brilha e estrondeia durante cerca de um hora, provocando uma animaçao que oscila entre o "terror" dos mais sensíveis e a audacia dos que ñao hesitam em saltar para o meio da acçao, à luz dos claroes multicoloridos e sob o estrépito dos petardos, com os malvados dimonis imparáveis nas óbvias diabruras.

LA RIOJA. CALAHORRA

Sin más preámbulos, debemos comenzar dando un diez al Ayuntamiento por haber repetido este año el maravilloso espectáculo de "La Nit de Foc", a cargo de la compañía Iguana Teatre. Poco más podemos añadir de un espectáculo que es necesario ver personalmente, pues una simple descripción no puede hacer justicia.

Charo Fernández Cascante

DIARIO DE MALLORCA

…trepidant i gens avorrida, és d'una impactant vivesa i harmonia; les corregudes dels actors amb el foc i els espectaculars "guèisers" de pólvora, tot esverant i mobilitzant el públic, té una mica d'autosacramental, d'òpera salvatge i de passacarrers.

Andreu Manresa

EL DÍA

Amb la seva veterana *Nit de foc*, un dels majors èxits de l'escena balear en els darrers anys, aquesta formació es troba ja acreditada com a col·lectiu punter del panorama local mallorquí.

Francisco Rotger

Oh! Vaudeville

Hi hauria molt per escriure, no ho dubteu, per descabdellar que és vertaderament un vaudeville i qui era i què va significar Eugène Labiche en la història del teatre. Però, és suficient dir només que va ser batlle d'una petita ciutat anomenada Sologne, situada a l'interior de la França més francesa, i que gaudia d'una extraordinària lucidesa per observar els seus contemporanis davant l'espant que va suposar la revolució industrial dels segle XIX. Ell se'n reia i se'n reia molt bé. El seu humor el fa molt especial, tant, que moltes formes de la comèdia actual són hereves directes de la seva manera d'entendre la comicitat.

1989050

Actors
Joan C. Bellviure
Toni Picó
Gerònia Coll (Apol·lònia Serra)
Carles Molinet
Bàrbara Quetglas
Aina Salom

Escenografia
Juan Manuel Berga
Tècnic de muntatge
Biel A. G. del Valle
Vestuari
Bàrbara Quetglas
Confecció de vestuari
Maria Simó
Il·luminació
Toni Gómez
Realització il·luminació
Rafel Lladó
Música
Francesc Ramis
Arranjaments musicals
Manolo Seguí
Assessorament tècnic, cançons i coreografia
Günter Hefft
Tècnic de so
Biel A. G. del Valle
Disseny gràfic
Tatúm
Assessorament lingüístic
Carme Planells
Regidor
Miquel A. Juan
Ajudant de direcció
Toni Gómez
Direcció
Pere Fullana
Coproducció
Ajuntament de Palma

ÚLTIMA HORA

¡Oh! Ismenia

El planteamiento resulta impecable, la acción divertida. La coreografía juega, con la música en vivo, un papel preciso y calculado para darle al espectáculo el último y más completo toque. Los aplausos del público, largos y merecidos, dijeron la última palabra.

Biel Domingo

SETMANARI DE FELANITX

Oh!, Vaudeville pel grup Iguana Teatre

Diumenge passat al vespre el grup Iguana Teatre ens deparà una vetlada gratíssima, al llarg de la qual poguérem gaudir de les excel·lents qualitats en l'art d'escenificar. Amb dues peces lleugeres del més genuí vodevil francès demostraren amb escreix el bon ofici adquirit tant pel que fa al caire interpretatiu, com en el del muntatge i, òbviament, en la tasca magistral de direcció duita a terme per Pere Fullana.

EL DÍA 16

Oh! Vaudeville

Estas dos piezas que componen el engranaje de "Oh! Vaudeville" están repletas de trucos, guiños, réplicas y demás instrumentos que permiten, si se mima la puesta en escena, un disfrute delicioso para el espectador. La Iguana se ha puesto manos a la obra con una seriedad profesional que luego ha germinado en un espectáculo muy ágil y muy divertido.

F.R.

És un espectacle concebut a partir de la recreació de ritus prehistòrics mediterranis, i més concretament de les Illes Balears.
La teoria més antiga i popular dels orígens del teatre, parteix de la màgia dels rituals diguem-ne més amables; fertilitzar la terra i fer ploure, construint-se entorn a l'etern i repetint el cercle de la naturalesa: néixer, créixer, madurar i morir.
La idea que tot ha de finir per renéixer constitueix l'eix de l'acció a partir de la qual es desenvolupa Myotragus.
Unes figures emmascarades preparen l'espai en el qual transcorre l'espectacle i introdueixen els elements que produiran nous conflictes, creant alhora els sons musicals que acompanyen les diferents accions.
A manera de missatgers del destí, o senzillament d'obrers tramoistes, aquestes figures gèlides i impassibles són presents durant tot l'espectacle, que parteix de la resurrecció de tres guerrers gràcies a la intervenció de les seves vídues, com si es tractàs d'un renaixement iniciàtic, fa una volta cíclica per la relació de l'home amb els quatre elements primigenis.

1989053

Actors
Bàrbara Quetglas (Penélope Serrano)
Miquel Angel Juan
Aina Salom
Joan Carles Bellviure
Iolanda Lopez (Eli Sánchez)
Rafel Vives (Manolo Gil)
Pere Fullana
Carles Molinet

Músics
Jaume Crespí
Miquel Marqués
Hans Van Rösmalen
Creació musical
Hans Van Rösmalen
Vestuari, disseny i realització
Julieta Fernández
Director tècnic
Toni Gómez
Vídeo
Nofre Moyá
Fotografies
Miquel Czernikowsky
Tècnic de llum i so
Biel González del Valle
Idea, producció i muntatge
Iguana Teatre

EL DÍA 16

"Myotragus"

"Myotragus" es un espectáculo bello, de una poderosa energía y que engancha al espectador desde principio a fin, dejándole una marcada huella en los sentidos y tal vez, el deseo de que la ceremonia se hubiera prolongado por más tiempo. De no ser porque siento cierto reparo a las calificaciones de corte terminante, hasta diría que es la mejor creación que hasta la fecha ha salido de la interesante factoría de Iguana Teatre.

Francisco Rotger

DIARIO DE MALLORCA

Lo que el público pudo ver fue fruto de un conjuntado y competente cuadro técnico que ha sabido aprender mucho y bien de su anterior espectáculo *Nit de foc*. Estamos también ante un elaborado, complicado, y bien resuelto trabajo actoral de grupo donde todos los actores funcionan a un mismo nivel.

Lluís Colom Miquel

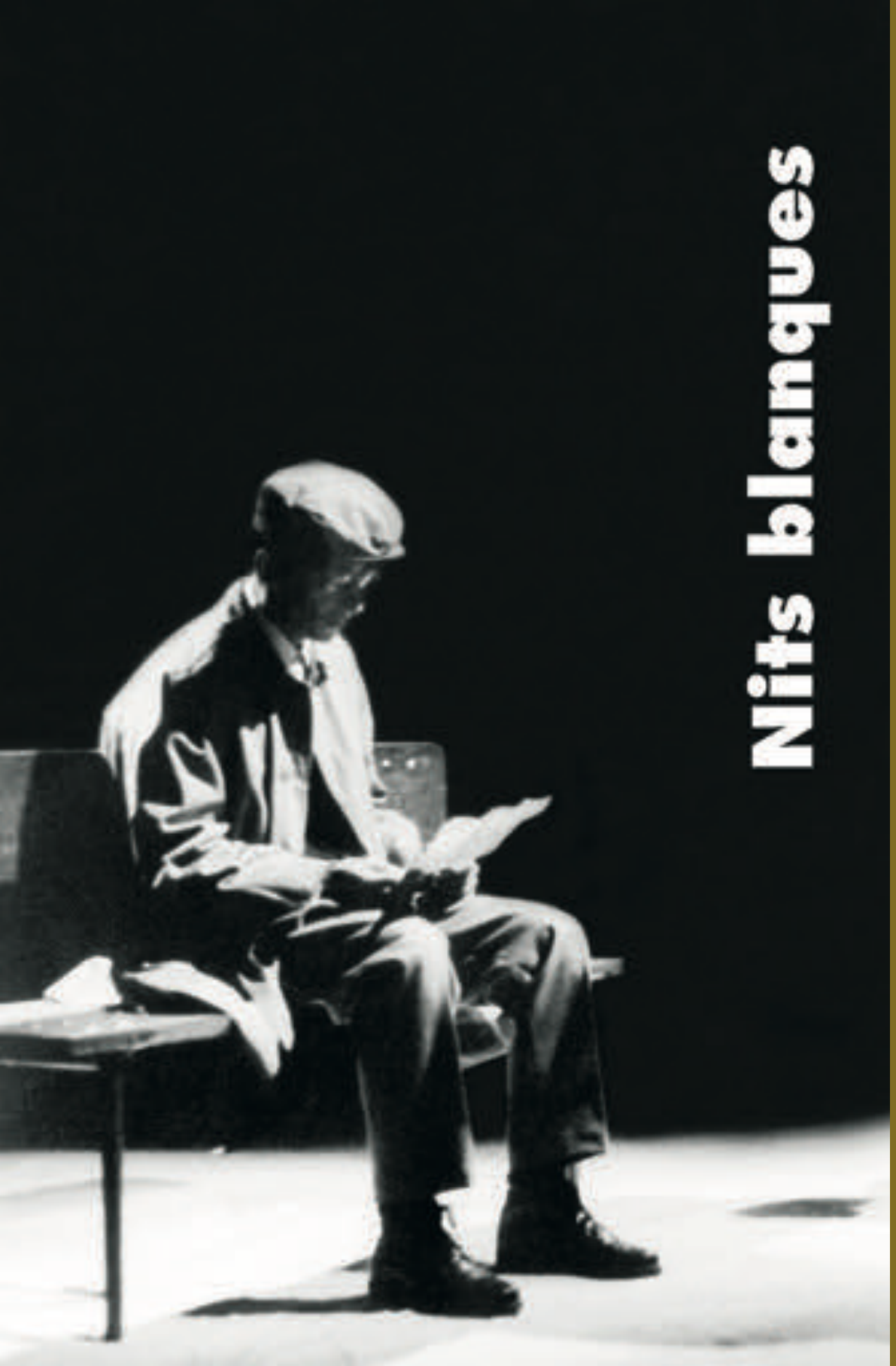

Nits blanques

Dostojevskij no va escriure mai cap obra de teatre, però són incomptables les versions de les seves novel·les que s'hi han transformat. *Nits blanques* és una de les seves primeres obres, un diàleg emocionat i divertit entre una dona jove i un tímid somiador amb el qual el mateix Dostojevskij es va identificar en cartes privades. Una petita història d'amor i solitud entre els plecs d'una lluminosa nit boreal russa que sembla escrita expressament per ser representada.

1990058

Actors
Joan Carles Bellviure
Aina Salom
Nofre Moyà

Traducció i adaptació
Carme Planells
Pere Fullana
Escenografia
Tatúm
Vestuari
Bàrbara Quetglas
Il·luminació
Toni Gómez
Música composta i interpretada per
Víctor Uris
Regidor
Andreu Segura
Tècnic de so
Biel A. González del Valle
Maquinista
José Calvo
Construccions metàl·liques
Fabio Agliata
Realització de vestuari
Julieta
Fotografia
Carles Molinet
Disseny gràfic
Tatúm
Producció
Carles Molinet
Ajudant de direcció
Toni Gómez
Direcció
Pere Fullana

EL DíA 16

"Nits Blanques"

Es un trabajo excelente, un espectáculo decididamente bello. Los sonidos de armónica elegidos por Victor Uris, la extraordinaria escenografía de Tatúm, la de Toni Gómez, todo contribuye a crear esa atmósfera irreal y mágica. La ternura inmensa que subyace en el poético texto de la juventud dostoievskyana se ve traducida de manera irreprochable por la puesta en escena de Pere Fullana y, a su vez, transmitida por Joan Carles Bellviure, Aina Salom y Nofre Moyà.

Francisco Rotger

ÚLTIMA HORA

Diálogo en la noche

Sobriedad en la escenografía y expresividad justa en la luz son los austeros elementos utilizados por una dirección comprometida que, de esta manera, hace caer sobre el actor y la actriz todo el peso del montaje. Ambos responden a tope y la trascripción teatral del texto de Dostoyewsky se encauza cómodamente a través de ellos y la palabra. La oscuridad está, únicamente, en el título y en este clímax de pesimismo manifiesto que consigue trasmitir este buen trabajo de Iguana Teatre.

Biel Domingo

Leonce i Lena

Büchner tenia vint-i-quatre anys quan va escriure *Leonce i Lena* l'any 1830. L'esclat de la joventut i el seu fort esperit rebel es reflecteixen molt clarament en les cavil·lacions romàntiques de Leonce davant d'un Valeri escalivat per la vida; en una Lena obsessionada per la llibertat i la mort i en un rei obstinat amb la filosofia i enfrontat a una cort minúscula i ridícula. Aquests elements, juntament amb la construcció moderníssima de l'obra, converteixen la representació de *Leonce i Lena* en un treball interessantíssim, en un conte de fades inquietant, obert a moltes formes d'interpretació.

1991 061

Actors
Carles Molinet
Rafel Ramis
Joan Carles Bellviure
Baltasar Cortés
Juanjo Baltasar
Antònia Mª Janer
Gerònia Coll
Iolanda López
Clara Mates
Aina Salom

Traducció
Carme Serrallonga
Adaptació
Pere Fullana
Carme Planells
Escenografia
Juan Manuel Berga
Vestuari
Julieta
Il·luminació
Toni Gómez

Creació ninots i teresetes
Eli Sánchez
Assessoria lingüística
Carme Planells
Disseny gràfic
Preytesa
Video
Nofre Moyà
Tècnic de so
Biel González Del Valle
Maquinista
Pep Manuel Calvo
Regidor
Andreu Segura
Director tècnic
Toni Gómez
Direcció
Pere Fullana

ÚLTIMA HORA

El color del cristal

Un buen trabajo el que Pere Fullana y el grupo Iguana han efectuado sobre el texto de "Leonce i Lena" impecablemente traducido y adaptado. Una esquemática escenografía y, como es norma en ellos, un uso formidable de la luz. Un trabajo ciertamente arriesgado por cuanto han mirado a través de un cristal coloreado por la fantasía, con el resultado de acercar un viejo texto sin que huela a museo.

Biel Domingo

DIARIO DE MALLORCA

Un difícil equilibrio entre la aventura y el riesgo

Pere Fullana se ha mantenido fiel al espíritu de la obra reflejado en la traducción de Carme Serrallonga donde se combinan los elementos dramáticos que vehiculan contenidos románticos, con los elementos humorísticos a partir de los que se realiza la crítica política. Un trabajo riguroso y bien asesorado por el director alemán de origen polaco Günter Heft. En esta acertada propuesta escénica al espectador se le ahorran simplificaciones al uso y debe acudir a la sala dispuesto a utilizar su inteligencia y sensibilidad.

Lluis Colom

Cal que una porta estigui oberta o tancada

Quan Alfred de Musset va escriure *Cal que una porta estigui oberta o tancada*, ja havia enllestit pràcticament tota l'obra literària que el va fer passar a la història. El seu prestigi com escriptor era indiscutible i, possiblement per això, es va permetre uns quants divertiments, *Cal que una porta...* és, sens dubte, el millor de tots. Entroncant directament amb la tradició del "tres quarts", obres curtes que es representaven com a complement d'un programa, en sessions matinals, o a cases particulars, generalment de l'aristocràcia, reflecteix amb suavitat, lucidesa, i gran mestria dramàtica, els costums d'una classe social, que durant tota la seva vida i, sobretot, els darrers anys, va poder observar freqüentment i intensa.

Nosaltres us la presentam en una traducció de Rosend Llates, feta als anys vint, que hem adaptat al català més actual, intentant conservar, els grans valors literaris i de ritme verbal, que ens varen decidir a presentar-vos el muntatge.

1991064

Actors
Aina Salom
Xim Vidal

Traducció
Rosend Llates
Adaptació
Pere Fullana
Carme Planells
Escenografia
Carles Molinet
Mobiliari
Mobles Llull Sales
Vestuari
Bàrbara Quetglas
Il·luminació
Toni Gómez
Director tècnic
Toni Gòmez
Assessoria lingüística
Carme Planells
Fotografia
Xavier García Delgado
Disseny gràfic
Preytesa
Tècnic de so
Biel González del Valle
Maquinista
Pep Manuel Calvo
Pintura i acabats
Tatúm
Vídeo
Nofre Moyà
Direcció
Pere Fullana

EL DÍA 16

<<Cal que una porta estigui...>>
Iguana Teatre, a estas alturas, no necesita presentación. Un puñado de montajes muy cuajados han venido dando sobrada prueba de su trabajo riguroso, de la capacidad interpretativa, de sus integrantes y de la profesionalidad de su equipo técnico.
"Cal que una porta..." es ante todo un buen trabajo por parte de sus dos únicos intérpretes, Aina Salom y Xim Vidal, y a la vez una labor no menos cuidada de precisión por parte del director, Pere Fullana, que viene a reafirmar la trayectoria de Iguana y muy en particular, la seriedad de su trabajo.

Francisco Rotger

La importància de ser Frank

"Si hagués d'escollir algú per passar una nit conversant al costat d'un bon whisky escocès, no ho dubtaria un sol instant...
Oscar Wilde".

Wiston Churchill responia amb aquesta frase a la pregunta d'un periodista interessat en quines eren les seves preferències referent a contertulians. L'enginy, la rapidesa mental i facilitat de Wilde amb la paraula varen ser objecte d'admiració per part dels seus contemporanis, i traspassà fins i tot la seva generació.

Cent anys després, voldríem que aquest extraordinari talent de Wilde aparegués un altre cop, per boca i cossos d'uns actors que mai el pogueren conèixer. Creiem sincerament que aquesta és una de les grandeses del teatre.

1992067

Actors
Nofre Moyà
Carles Molinet
Joan C. Bellviure
Aina Salom
Iolanda López
Gerònia Coll
Baltasar Cortés

Maquinista
Biel Quetglas
Maquinista/ajudant il·luminació
José Manuel Calvo
Maquinista/tècnic de so
Biel A. González del Valle
Regidor
Luís Hortelano
Realització vestuari
Pánico
Margalida Bauzà
Perruqueria
Antònia Janer
Bijuteria
Mercè Lorca
Promoció d'espectadors
Cati Mari Remolà
Disseny gràfic
Preytesa
Fotografia
Xavier Garcia Delgado
Vídeo
Nofre Moyà
Adaptació
Jaume Melendres
Assessorament literari
Lluís Colom
Assessorament lingüístic
Carme Planells
Escenografia
Antoni Bueso
Il·luminació/direcció tècnica
Toni Gómez
Vestuari
Bàrbara Quetglas
Direcció
Pere Fullana

EL DÍA 16

Un divertido enredo concebido por la inteligencia de Wilde y que Iguana ha sabido poner en escena con elegancia, con gusto, con convincente poderío actoral y con una bella escenografía del valenciano Antoni Bueso. El público que se dió cita en el Principal aplaudió a rabiar este buen trabajo de equipo que incorpora con acierto a Maruja Alfaro.

Francisco Rotger

ÚLTIMA HORA

Francamente bien

Seguramente que una buena cuota del éxito que está cosechando "La importància de ser Frank", hay que abonarla en la cuenta particular de una escenografía tan funcional como imaginativa, por lo cambiante, por lo bonita y por haber sido concebida desde una perspectiva que no sólo sirve cómodamente a la acción: que "engancha" visualmente.

Son pues, todas estas cosas —la invitación a Maruja Alfaro es otra de ellas—méritos más que sobrados para que este nuevo montaje de Iguana funcione. Desde que uno, a la entrada, recibe el programa de mano —y lo lee— hasta que abandona el Principal, tiene la sensación de que se ha servido al humor, pero desde una perspectiva muy seria.

Biel Domingo

Històries de fira és un aplec de peces còmiques curtes de Karl Valentin. La importància de Valentin al Teatre occidental és cabdal, no tant sols a Alemanya, on va renovar el teatre de Cabaret. Brecht, Ionesco, Mrozek i molts altres el reconeixen com un dels seus mestres. Basta fruir d'aquestes lúcides i divertidíssimes escenes per reconèixer, sense cap tipus de dubte, el seu talent únic.

1992070

Actors
Aina Salom
Carles Molinet
Joan C. Bellviure (Nofre Moyà)

Traducció
Biel Galmes
Il·luminació
Toni Gómez
Director tècnic
Jordi Banal
Assessoria lingüística
Carme Planells
Disseny gràfic
L'ull Interplanetari
Tècnic de so
Biel González del Valle
Escenografia
Tatúm
Direcció
Pere Fullana

ÚLTIMA HORA

Elogia del "nonsense"

Los tres llevan a cabo una labor, estrictamente teatral, llena de matices, comportamientos y gesticulaciones que enriquecen —en su envoltura escénica— el disparatado texto del autor. Estas "Històries de Fira", que saben maravillosamente a poco, son realmente una buena muestra —una más— de que la actual trayectoria de nuestro teatro está en la línea acertada para alcanzar de una vez por todas la fuerza necesaria para su definitivo despegue.

Oscar J. Erhm

Rondaies

És probable que aquest sarró gairebé inacabable, sempre meravellós i sorprenent, de les Rondaies mallorquines d'en Jordi d'es Racó, contingui el gran text dels mallorquins. Res de nou, idò, en pensar-hi per fer un espectacle, perquè, a més, són per ésser contades.
En aquest espectacle se'n conten quatre: Es set germans cabotans, En Toni Garriguel·lo, Es Jai de sa barraqueta i La Flor Romanial.
No n'hem fet cap adaptació.
Per la seva enorme qualitat lingüística i literària hem respectat totalment la transcripció que en féu Antoni Maria Alcover, però això sí, hem creat un espai i una història on poguessin sorgir amb espontaneïtat, sinceres i vives.
Per a aquesta experiència les hem acompanyades d'una altra joia: un entremès anònim del segle XV, un poc "afectat de lo verd" que diria Mossèn Alcover, a qui, per cert, no li faria cap gràcia.
Esperem, però, que anant pel món amb el Bon Jesús i Sant Pere, hagi tornat menys caparrut, i sàpiga perdonar-nos aquest atreviment.
I ara, com diu ell al final del pròleg de la primera edició de l'Aplec, girau fulla si estau per sentir rondalles, i, sinó, tan amics com abans.

1993 073

Actors
Aina Salom
Nofre Moyà
Carles Molinet

Diàlegs i dramatúrgia
Gabriel Galmés i Pere Fullana
Assessorament lingüístic
Josep A. Grimalt
Escenografia i vestuari
Ramon Cavaller
Il·luminació
Antoni Gómez
So del flabiol
Pep Toni Rubio
Realització del vestuari
Margalida Bauzà
Maquinista/Tècnic de llum
José Manuel Calvo

Tècnic de so
Gabriel González del Valle
Director tècnic
Jordi Banal
Secretària
Maria del Mar Prohens
Dibuix de promoció
Ramon Cavaller
Disseny gràfic
Joan Casasayas
Fotografia
Joan Bennàssar
Video
Joan Serrano
Cap de promoció
Carme Ferrer
Direcció
Pere Fullana

ÚLTIMA HORA

Ingenio

Los textos rondallísticos, con el soporte discretísimo del acompañamiento musical y de la luz, situados en una escenografía sencilla y muy ingeniosa, son contados maravillosamente por Nofre, Carles y Aina. No sólo es la voz la que habla, hablan así mismo las manos, el cuerpo, los ojos —esos ojos de Nofre, tan pícaros y trapelles—.

Oscar J. Erhm

DIARIO DE MALLORCA

Nofre Mayó, Carles Molinet i Aina Salom debían embelesar al auditorio. Sencillamente, así lo hicieron.

P.M.R

EL DÍA DEL MUNDO

Una pica en Es Molinar

El montaje con el que el Teatre del Mar ha abierto sus puertas, "Rondaies", de Iguana Teatre, es un espectáculo de una habilidad, de un cuidado, de una magia y de una calidad actoral infrecuentes en los escenarios de Mallorca.

Francisco Roiger

Cançons per a la mitjanit

La veu encisadora de Cati Llull, la guitarra de Hans Van Rosmalen i un ramell de cançons meravelloses. La màxima senzillesa sobre l'escenari del Teatre Principal per traslladar-nos de la mà de les grans balades del Jazz a una mitjanit on tot els somnis semblen possibles.

1994076

Intérprets
Cati Llull
Hans Van Rosmalen

Il·luminació
Toni Gómez
Direcció tècnica
Jordi Banal
Secretària
Catalina Fiol
Cap de promoció
Carme Ferrer
Direcció escènica
Pere Fullana

"Cançons per a la mitjanit"

El excelente ramillete de canciones que conforman "Cançons per a la mitjanit" son muestra de este estilo romántico de la música americana que Cati Llull, acompañada a la guitarra por Hans Van Rosmalen, interpretó con personalidad y expresividad intensa. Su buena voz y estilo hizo que algunas de las canciones de gran belleza llegaran fácilmente a lo más íntimo del corazón de los oyentes quienes pusieron de manifiesto su gozo por la presencia en el escenario de la bella cantante. "Cançons per a la mitjanit" podría, tal vez, ser sustituido por otro título menos íntimo, pero más completo y revelador de que la música, la buena música, conmueve a todas horas, en cualquier momento del día, aunque cierto es que es muy posiblemente, a mitjanit nuestros sentimientos están más receptivos y más dispuestos a entrar en este mundo de la música intimista.

Tomeu Poquet

La meitat de res

Sembla que la guerra dels Balcans ha destruït el somni europeu, un somni d'ordre just i democràtic que va aparèixer entre les runes del mur de Berlín. Des que a finals dels anys 80 Sèrbia va optar per la supremacia ètnica com a dogma polític, la destrucció a Iugoslàvia ja supera la produïda pel règim nazi. A una hora i mitja d'avió, la ignorància sorda d'Europa fa que el malson guanyi cada dia un punt més d'horror. Quan començàrem a recollir material per construir el muntatge, prest ens adonàrem que superava àmpliament la nostra capacitat d'assimilar-lo, això ens obligava a centrar-nos en alguna cosa concreta, en una experiència que, maldament no resumís en ella mateixa el conflicte, ens servís per reflexionar de manera clara, allunyada d'unes formes, diguem-ne, pamfletàries que no ens interessaven. El resultat és la història d'una relació que es veu modificada per la guerra dels Balcans i probablement una mirada interior als valors de la nostra generació que arriba als noranta havent passat de poc els trenta anys.

1994

Actors
Nofre Moyà
Miquel de Marchi
Cati Llull

Textos
Gabriel Galmés
Lluís Colom
Samuel Beckett
Escenografia
Tatúm
Il·luminació
Toni Gómez
Maquinista
Jose Manuel Calvo
Tècnic de so
G. González del Valle
Director tècnic
Jordi Banal
Pintura escenografia
Gotan
Secretària
Cati Fiol
Disseny gràfic
Gotan
Fotografia
Joan Benàssar
Cap de promoció
Carme Ferrer
Direcció
Pere Fullana

ÚLTIMA HORA

Valia la pena, Quim...

No vaig poder somriure, i m'havia agradat molt, però aquella conversa entre dos periodistes, aquella simple conversa, amb la guerra de Bòsnia com a rerafons, havia esborrat el meu somriure.

Marc Boix

EL DÍA DEL MUNDO

La lista de Beckett

En un tiempo de escapismo, Iguana ha extremado su radicalidad: "La meitat de res" no deja ni un resquicio al humor, ni tan solo al sarcasmo que sí existía en un Beckett, por ejemplo. Uno puede salir del Teatre del Mar hecho polvo, hasta es lo más probable. Pero, qué leches, hace falta un teatro así, que nos amargue la digestión, de vez en cuando.

Francisco Rotger

Sa varietat en sa locura

Cinc entremesos mallorquins inèdits són la base d'aquest espectacle. Els entremesos mallorquins suposen una revelació importantíssima, sobretot pel seu entroncament amb obres europees. Això ens fa pensar que d'haver-hi hagut unes altres condicions històriques i lingüístiques, potser el nostre teatre hauria arribat molt més lluny. Aquesta creació del geni popular que evolucionà a Itàlia amb Carlo Goldoni, a França amb Molière i a Anglaterra amb Shakespeare, ens entronca amb l'essència del teatre europeu. Els entremesos ens descriuen un món picaresc, amb els costums, la parla i el tipus de la gent del carrer. Els personatges són antiherois amb els quals el públic s'hi pot identificar. Es mouen per interessos ben bàsics: el menjar, el sexe, la beguda... Els temes són elementals i primaris, la comicitat sempre present i les garrotades solen ser el càstig per als qui no es comporten com cal.
Sa varietat en sa locura és el nostre homenatge a aquells actors que fa tres-cents anys feien aquest tipus de teatre i que mai no arribaren al Teatre Principal de Palma, aleshores anomenat "Casa de las Comedias".

1994082

Actors
Apolònia Serra (Aina Salom)
Miquel de Marchi
Carles Molinet
Joan Carles Bellviure

Adaptació
Carme Planells
Pere Fullana
Escenografia i direcció tècnica
Jordi Banal
Vestuari
Bàrbara Queralas
Il·luminació
Toni Gómez
Música
Pep Toni Rubio
Realització vestuari
Margalida Bauzà
Maquinista/Tècnic de llum
José Manuel Calvo
Ajudant de direcció
Aina Salom
Assessoria lingüística
Carme Planells
Disseny gràfic
Jaume Falconer
Secretària
Cati Fiol
Fotografia
Joan Benàssar
Cap de promoció
Carme Ferrer
Direcció
Pere Fullana

ÚLTIMA HORA

Lección interpretativa

Deliciosa, imaginativa y magistral puesta en escena la realizada por la compañía estable Iguana Teatre. Apolònia Serra, Miquel de Marchi, Carles Molinet i Joan Carles Bellviure realizaron una auténtica sinfonía interpretativa, son magníficos. Su lección sobre el escenario justifica por sí mismo el apoyo sin reservas a las compañías estables de la isla. Hace falta mucha preparación y años de estudio para subirse a un escenario vacío y llevar adelante unos "entremesos" con semejante habilidad. El público se entendió a la perfección con los actores.

Txema González

EL DÍA DEL MUNDO

La Iguana al Principal

L'espectacle d'Iguana Teatre demostra que les possibles vies d'apropament a una matèria teatral que podríem considerar antiga no són úniques. El seu és un espectacle modern, ple de moviment i de ritme, amb unes solucions escenogràfiques que combinen la plasticitat i l'eficàcia, al servei d'un teatre còmic que empra la caricatura com a recurs preferit.

Joan Mas i Vives

Actors
Maria Bauçà
Rodo Gener
Lluqui Herrero
Albert Mèlich
Carles Molinet
Rosa Serra

EL DÍA DEL MUNDO

Llamando a la puerta del Cielo

"Sa variedad en sa locura", el espectáculo que ahora presenta Iguana en el Teatre Principal de Palma, no tan sólo se atiene a esas cotas de rigor, seriedad y solidez que Iguana siempre preserva. Es que roza directamente la genialidad. Es muy buen espectáculo. Iguana está llamado ya a la puerta, pero a la del Cielo. O lo que es lo mismo, su nuevo montaje es un acierto en toda regla: han dado en la diana.

Francisco Ratger

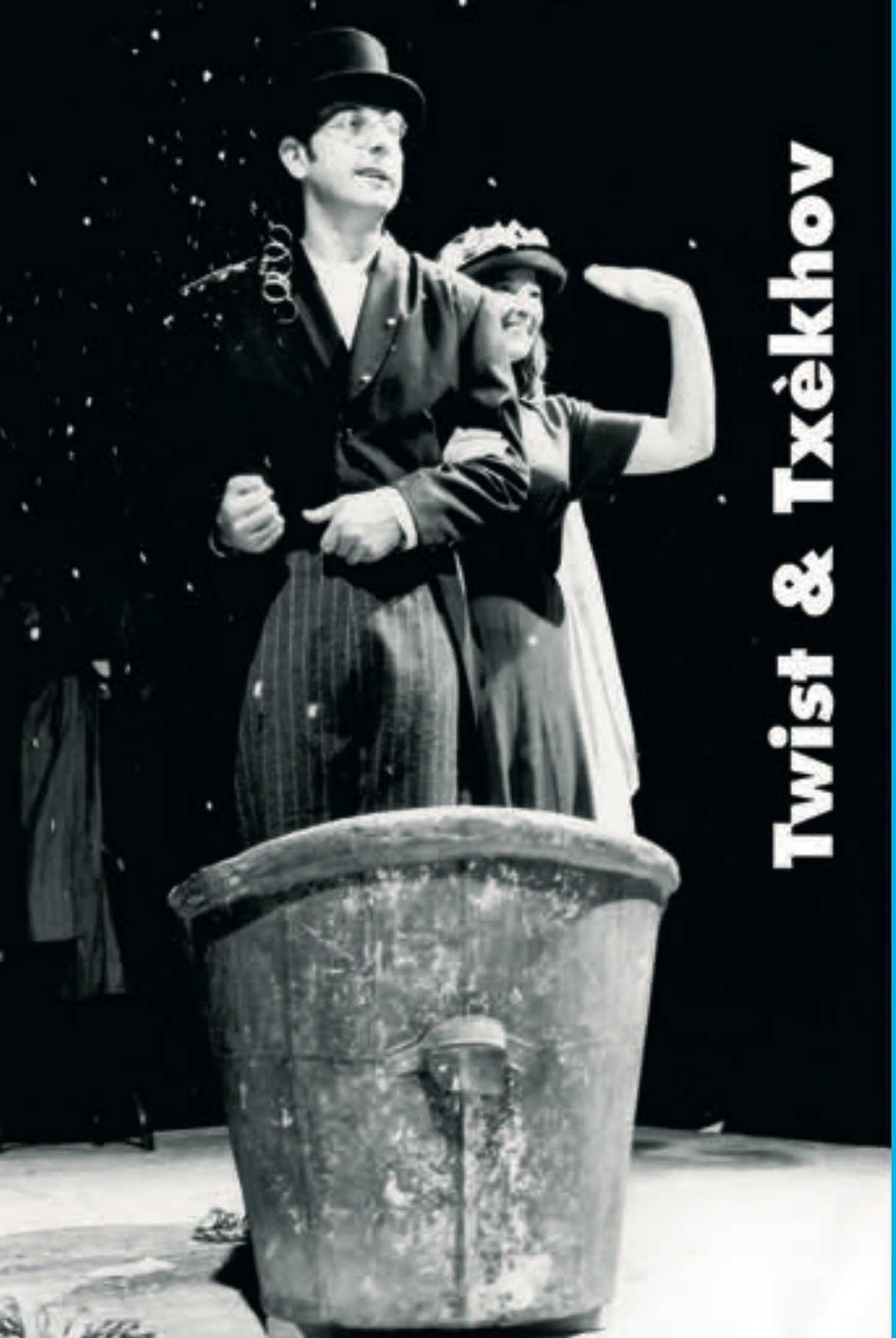

Twist & Txèkhov

Twist & Txèkhov neix d'un treball de recerca sobre els contes d'Anton P. Txèkhov i proposa un espectacle creat a partir de la visió irònica i profundament poètica d'aquest autor. Es basa, sobretot, en un treball d'improvisació dels actors sobre les adaptacions, en col·laboració molt estreta amb tots els elements de la creació teatral.

Anton P. Txèkhov tenia un talent extraordinari per dibuixar tipus, atmòsferes i situacions que han esdevingut atemporals tant dins la seva obra dramàtica com narrativa. François Mauriac va dir que tota la seva obra la travessa un riu subterrani, gairebé imperceptible, que dóna vida a les emocions i que el converteix en un dels més grans autors de teatre i en un dels millors escriptors de contes de tots els temps. Intentarem aconseguir descobrir aquest riu a partir d'una escenificació mancada d'artificis superflus. Simplement amb actors, objectes, i la complicitat del públic.

1995087

Actors
Aina Salom (Sylvia Sánchez)
Carles Molinet
Joan Carles Bellviure (Jordi Cumafat)

Adaptació
Pere Fullana
Carme Planells
Escenografia i direcció tècnica
Jordi Banal
Il.luminació
Toni Gómez
Utiller
Gabriel González del Valle
Maquinistes
José Manuel Calvo
Miquel de Marchi
David Echave
Director tècnic
Jordi Banal
Assessoria lingüística
Carme Planells
Secretaria i administració
Catalina Fiol
Fotografia
Joan Bennàssar
Cap de promoció
Carme Ferrer
Direcció
Pere Fullana

ÚLTIMA HORA

Poesía escénica
En base a un minucioso trabajo que controla en todo momento todos los mecanismos utilizados, Iguana logra contar sus historias con una perfección formal exquisita, puesta al servicio de una poesía comunicativa que impresiona y conmueve al espectador.

Emili Gené

BALEARES

"Twist & Txékhov"
Toda una colección de halagos, en absoluto complacientes, y nunca más merecidos. Un excelente conjunto que consigue extraer la sustancia literaria de la prosa en términos teatrales puros y traducirlos en una experiencia privilegiada para la sensibilidad del espectador. Chejov hubiese aplaudido a rabiar.

Javier Matesanz

Mesura per mesura

El Duc de Viena anuncia la seva partida, delegant el poder al seu lloctinent perquè torni l'ordre a una ciutat que, a causa de la tolerància, s'ha convertit en un lloc amoral i perillós. El lloctinent, inflexible, castiga la luxúria amb la mort, però ell mateix no en pot escapar. El Duc, que s'ha desfressat de frare per moure's lliurement per la seva ciutat i observar els seus súbdits, dirigeix els esdeveniments que portaran a un final sorprenent. *Mesura per Mesura* és una reflexió sobre el poder, la corrupció, i la mort, amb una fluctuació insòlitament harmoniosa entre la comèdia i la tragèdia.

1996 090

Actors
Xim Vidal
Gerònia Coll
Miquel de Marchi
Sebastià Frontera
Carles Molinet
Aina Salom
Marta Miralles

Traducció
Salvador Oliva
Adaptació
Carme Planells
Pere Fullana
Escenografia i direcció tècnica
Joidi Bonal
Il·luminació
Toni Gómez
Vestuari
Aina Salom
Video
Nofre Moyà
Fotografia
Xavier Garcia Delgado
Disseny
Sioc Zeto
Tècnic
Biel González del Valle
Realització vestuari
Llum Torres
Margie Abrams
Música
Pep Toni Rubio
Direcció
Pere Fullana

DIARIO DE MALLORCA

Hay que ir a ver Iguana Teatre en el Principal para darse cuenta de que es posible, a pesar de todo, mantener la ilusión de que culturalmente no todo está perdido.

Gabriel Galmés

BALEARS

El destedi de les arts
Si tingués la garantia que totes les companyies ens ofereixen la mateixa qualitat, i en català, estaria disposat a renunciar al pijama per anar a les representacions. En realitat, consentiria posar-me corbata i fer-me la clenxa, si fos indispensable per tenir accés a un espectacle d'aquesta qualitat.

Nadal Batle

EL DÍA DEL MUNDO

Swing & Shakespeare
Los guiños a aquello que nos es más cercano se van asomando de modo constante a lo largo de la representación, sin perjudicar, sino todo lo contrario, la immensa calidad literaria y escénica de Sir William, a quien no han llegado a perder el respeto.

Xisco M. Ratger

Una nit al Racó de Plaça

Una nit al Racó de Plaça és una comèdia on es recrea l'ambient i el tipus d'espectacles que oferien els cafès cantants que existiren a Palma als voltants de 1860.
La reobertura del "Café del Rincón" serveix d'excusa per introduir-nos en la peculiaritat d'una societat eminentment analfabeta que començava tímidament a adaptar-se als avanços tecnològics i que utilitzava el teatre com la forma més efectiva de comunicar-se.

1998 093

Actors
Gerònia Coll
Jordi Cumellas
Carles Molinet
Manuel Segui
Jovan Milosewski (Pablo López)

Adaptacions i textos originals
Aina Salom
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gómez
Vestuari
Aina Salom
Composició musical
Jovan Milosewski
Manuel Segui
Regidoria
Miquel Àngel Fuster
Fotografia
Xavier G. Delgado
Administració i comptabilitat
Cati Fiol
Cap de promoció
Carme Ferrer
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

BALEARS

"Una nit al Racó de Plaça"
Iguana no desaprofita la possibilitat d'alegir les dosis justes de crítica social que, entre d'altres, puny en les qüestions idiomàtiques, en els privilegis conjunturals i, fins i tot, en la demagògia dramàtica i oportunista d'alguns artistes. En suma, "Una nit al Racó de Plaça" és una obra diferent. Molt divertida. Molt recomanable.

Javier Matesanz

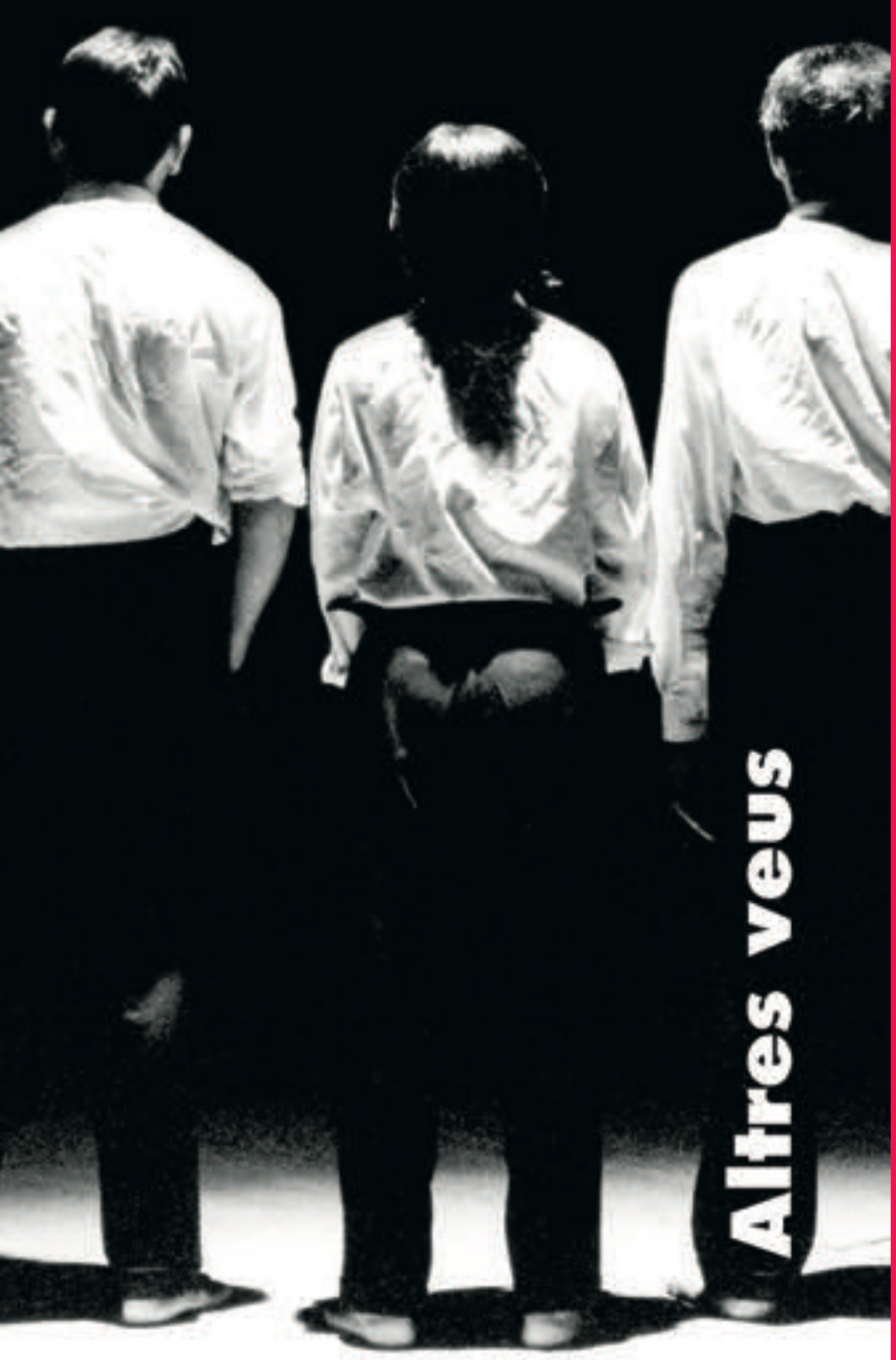

El món de Harold Pinter és profundament inquietant. El seu teatre es mou en unes aigües que enllacen situacions impossibles plenes de veritat i reflexos quotidians completament absurds. Aquests personatges mancats de qualsevol tipus de retòrica, aquestes veus que de tot d'una no reconeixem, és probable que siguem nosaltres, les nostres veus. Pinter amb un estil peculiar i brillant encerta la diana de les nostres pors i contradiccions.

1999 096

Actors
Caterina Alorda
Luca Bonadei
Carles Molinet

Traducció
Gabriel Galmés
Escenografia
Ferran Aguiló
Il·luminació
Toni Gómez
Director tècnic
Jordi Banal
Regidor
Miquel Cruz
Tècnic de llum
Miquel Fullana
Assessorament lingüístic
Carme Planells
Fotografia
Xavier Garcia Delgado
Disseny gràfic
Jaume Falconer
Filmació
Lluís Hortas
Vídeo
Joan Serrano
Administració i contractació
Cati Fiol
Cap de promoció
Carme Ferrer
Direcció
Pere Fullana

GUÍA DEL OCIO, VALENCIA

Clima agobiante, muy pinteriano, que muestra ese universo tan peculiar que el autor elabora de forma magistral y que este espectáculo consigue sobradamente. No cabe más que aplaudir a Teatres de la Generalitat por programar este tan interesante espectáculo.

Nel Diago

DIARI DE TARRAGONA

En un ambient de penombra, somnis i realitat s'uneixen d'una manera contínua, en uns personatges que capturen l'atenció de l'espectador perquè repassen i fan evidents les seves pors i contradiccions, unes situacions i malsons identificables i familiars, que poden esdevenir universals.

Pere Ferré

EL PALCO CRÍTICO

Destellos pinterianos
El director, Pere Fullana, ha sabido crear una atmósfera atrevida, sugerente y plena de vida teatral. Con algún magnífico detalle de como un momento filmado por los suelos de un insólito y bello espacio escénico. Los tres actores nos ofrecen con muy buena letra, los difíciles destellos en los diálogos pinterianos.

Enrique Herrera

Memòria d'en Julià

Julià Florit, la darrera nit que dorm a la casa que ha estat de la seva família durant tres generacions i que acaba de vendre, té un somni. Hi reviu la història de la seva família, compartint les seves emocions més íntimes en uns paisatges definitivament perduts. Un esbós poètic sobre als valors humanistes d'una societat que no ha tingut el temps necessari per descobrir-se i apreciar-se de manera profunda.

2001 099

Actors
Marga López
Carles Molinet
Miquel Ruiz
Sylvia Sánchez

Música original
Manel Frau
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gómez

Vestuari
Antònia Fuster
Màscares
Pau Cirer
Regidor
Jaume Damians
Tècnic de llums
Miquel Fullana
Tècnic de so
Rafel Febrer
Fotografia
Joan Capellà

Disseny gràfic
Gotan
Vídeo
Joan Serrano
Administració i contractació
Cati Fiol
Departament de promoció
Carme Ferrer
Jerònia Aulet
Direcció
Pere Fullana

REVISTA ASSAIG (núm. 29, 30 i 31)

Espectacle molt intens el que presenta Pere Fullana al Teatre Lliure i que es titula "Memòria d'en Julià".
El pas del temps, l'estimació per les persones, l'envor familiar, la tendresa [...]. L'espectacle acaba sent un bellíssim acte d'amor a la família. Té un to molt refinat i està amarat d'una molt bonica tendresa. És molt important que teatre de tanta categoria es faci a les illes, volem dir, que es faci fora de Barcelona [...].
És una obra que ens explica la nostra història, i ens hi reconeixem. Honora el Govern de les Illes Balears que sembla que ha fet possible aquest treball i tot el teatre català.

Ricard Salvat

EL PAÍS

Un trabajo bien hecho, interesante sobre todo, por esa necesidad de recuperar algo que estamos perdiendo, una memoria que se nos muere en cada anciano y de la que nos alejamos con cada minuto que nos adentramos en el nuevo milenio.

Pablo Ley

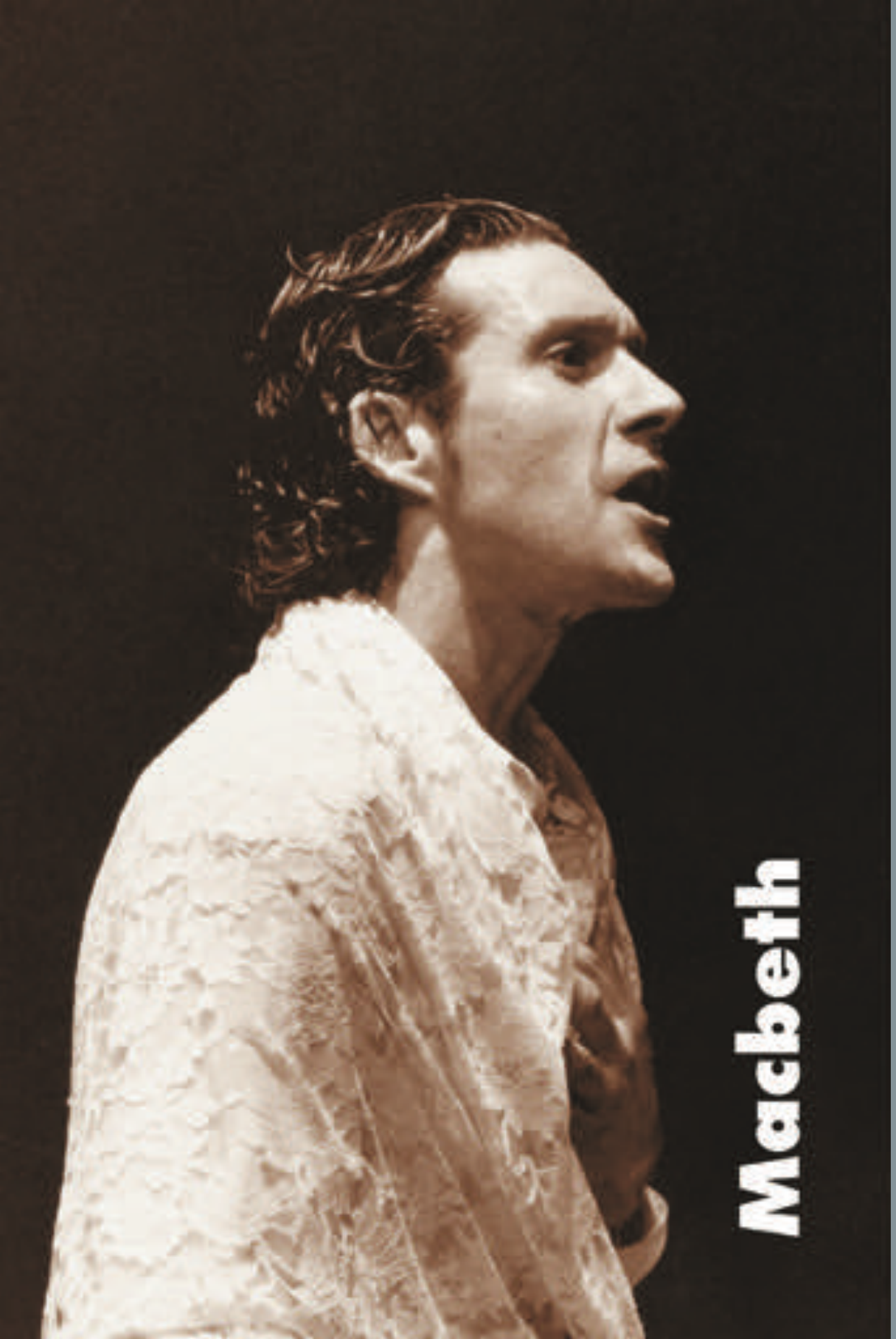

Macbeth

El mestre Jaques Lecoq va comentar un dia que Shakespeare i la música justificaven l'existència de la raça humana. Deia que si algun dia, en un futur inimaginable, alguna forma de vida intel·ligent fos capaç de desxifrar la seva obra i també d'escoltar una ària d'en Bellini o una variació jazística d'en Charles Mingus, probablement ens envejarien aquesta insòlita capacitat que tenim —que tenen alguns— de transformar la por en harmonia. *Macbeth* és un torbador poema sobre la por, el destí i l'ansietat de la cursa de la vida. Un poema que creix entre ombres i dolor i que només l'equilibri que li proporciona el fet de temptar contínuament els paranys de la sàtira fa digerible. Paradoxalment, i donant sentit al seu art, quan Shakespeare parla del pitjor que tenim, ens fa sentir millor.

2002 102

Actors
Miquel Ruiz
Jaume Segui
Josep Aznar
Miquel Angel Torrens
Carles Molinet

Escenografia
Jordi Bianal
Il·luminació
Miquel Fullana
Vestuari
Antònia Fuster
Tècnic de llums
Rafel Febrer
Tècnic de so
Carles Marcús
Preparador físic, lluites i tècniques d'Aikido
Lluc Mas
Construcció escenografia
Caridad Romero
Ajudant de direcció
Jaume Domians
Fotografia
Joan Capellà
Disseny gràfic
Ddc
Video
Joan Serrano
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Promoció i comunicació
Margo Forteza
Adaptació, dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

EL PERIÓDICO DE EXTREMADURA

En el Conventual de san Benito se vio un "Macbeth" con mucha energía escénica, que consigue hacer que el espectador se interese por las ambiciones, traiciones y violencia través del trabajo de los actores, perfectamente dirigidos por Pere Fullana. Cabe destacar la capacidad mimética en los cambios de personajes, incluso cuando tienen que interpretar un papel femenino.

Jaime Jiménez

DIARI EL 9 NOU

Potent, resolut, enèrgic, ferm, actiu, amb tremp... i tots aquells adjectius que defineixin un muntatge que atrapa pel ritme dels actors i la dramatúrgia.

Gemma Terés

BALEARS

Dijous, per fi, l'estrena de "Macbeth" amb Iguana Teatre. Les notícies eren que s'havia fet molta feina. Els resultats ho proven. Una autèntica meravella. Fidelitat absoluta al text i una imaginació desbordant en la dramatúrgia... Cinc actors per a no sé quants personatges, des de les bruixes a Lady Macbeth i, el que és millor, Pere Fullana aconsegueix treure humor d'una tragèdia sense trair l'original, que no és gens fàcil. Exportable.

J. A. Mendiola

El malalt imaginari

El malalt imagiari és la darrera obra de Molière, a la quarta representació d'aquesta comèdia va morir interpretant el paper d'Argan. Quan la va escriure ja intuïa la gravetat de la seva malaltia i les referències a la mort hi són constants. Paradoxalment, el que a la vida era un tema profundament tràgic, esdevé en escena còmicament irresistible. No es pot deixar de reflexionar sobre la valentia i el talent d'aquest home, sobre el privilegi i la responsabilitat que tenim de mostrar com el pànic i la ràbia s'expressen en aquesta obra amb un humor miraculosament absent de patetisme. Al tercer acte Molière fa que Toneta disfressada de metge li digui: "Vós, és del pulmó que estau malalt". Efectivament, Jean Batiste Poquelin va morir d'això, del pulmó, representant una obra on ningú és qui diu que és, mentre algú amb qui compartia íntimament la realitat li deia, amb el públic esbutzant-se de rialles, una mentida que era la veritat.

Actors
Sergi Baos
Aina Cortés
Marga López
Carles Molinet
Miquel Ruiz
Sylvia Sánchez

Assessorament lingüístic
Carme Planells
Escenografia i direcció tècnica
Jordi Banal
Il·luminació
Miquel Fullana
Vestuari
Antònia Fuster
Perruqueria
Antònia Mª Janer
Preparació física
Jaume Seguí
Dirk Bigell
Tècnic de so i llums
Rafel Febrer
Pintura parets
A. Manuel Capilla
Construcció escenografia
Bernat Damians
Víctor Pino
Il·lustració original
Tatúm
Disseny gràfic
Gotan
Fotografia
Ismael Tato
Video
Joan Serrano
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Ajudant de promoció i distribució
Carolina Giménez
Promoció i distribució
Margalida Forteza
Ajudant de direcció
Jaume Damians
Adaptació, dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

EL DÍA DEL MUNDO

Personajes que han sido felizmente modelados, mientras la técnica depurada garantiza la atención constante del público. Una adaptación con la garantía de llegarnos firmada por un colectivo de prestigio, capaz de reflejar los clásicos con un lenguaje abiertamente contemporáneo.

Fernando Merino

DIARIO DE MALLORCA

Este molalt imaginari constituye, al mismo tiempo, una declaración de amor al teatro en sí, con un incesante acercamiento del espectador a la trastienda de los intérpretes. Y, en cualquier caso, una maquinaria extraordinariamente compleja, repleta de matices, de referentes, componiendo un universo escénico detrás del cual se adivinan muchas horas de trabajo y con todos los aspectos técnicos muy cuidados.

Xisco Rotger

Feroe

Un relat fantàstic inspirat en l'obra de John Milton, Issidor Ducasse i William Blake i en algunes rondalles mallorquines. Una immersió en els grans textos poètics del romanticisme. Una història impossible que volem que sigui un vehicle per tractar temes tan reals com el rebuig, la por, els excessos de poder i el perill de conviure en una societat invertebrada i cruel.

2005 108

Actors
Aina Cortès
Margalida Grimalt
Sergi Baos
Sylvia Sánchez

Escenografia i direcció tècnica
Jordi Banal
Il·luminació
Miquel Fullana
Vestuari
Antònia Fuster
Assessorament lingüístic
Carme Planells
Preparació física
Amèlia Llop
Construcció escenografia
Rafel Febrer
Jordi Oltra
Tècnic de so
Bernat Damians
Tècnic de llum
Rafel Febrer
Ajudant direcció
Jaume Damians
Fotografia
Juan Antonio Briñas
Video
Joan Serrano
Il·lustració original
Tatúm
Disseny gràfic
Gotan
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Promoció i distribució
Margalida Forteza
Ajudant de distribució
Carolina Giménez
Producció
Carles Molinet
Textos, dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

DIARI DE MALLORCA

Una historia cruel y apasionada, de un lenguaje manifiestamente poético, muy compleja en sus propuestas y en sus componentes. Aina Cortés, Margalida Grimalt, Sergi Baos y Sylvia Sánchez realizan unos espléndidos trabajos en este espectáculo, que nos acerca escenas, palabras e imágenes de una belleza evidente y a veces sobrecogedora.

Francesc M. Rotger

La mort de Vassili Karkov

Al seu celebrat Curs de literatura russa, Vladimir Nabòkov diu, amb aquest punt seu d'ironia tan encertat, que no és possible apreciar justament la literatura d'uns autors dels qui no es pot pronunciar bé el nom. No podem fer més que estar-hi d'acord, però, què hi farem!, encara que en traduccions, això sí, en alguns casos magnífiques, ens enganxam sense remei als portentosos i profundament teatrals focs d'artifici amb què composa Dostojevskij les seves novel·les. No podem sinó contemplar els esclats de talent en la descripció dels paisatges de Turgénev, els climes de Puixkin, aquest analitzar, disseccionant-los, els impulsos de l'ànima humana fins que esdevenen universals, de Tolstoi, i de Txèkhov, sempre Txèkhov. *La mort de Vassili Karkov* és producte de la impressió, de l'emoció, de la passió que ens ha produït la lectura d'aquests autors i de la necessitat de comunicar tot això amb l'art que practicam: el teatre. Una reflexió sobre el poder, la lleialtat, l'amor i la venjança, que no cerca apiadar-se de l'oprimit ni maleir l'opressor, sinó capbussar-se, de la mà d'artistes tan notables, al fons secret on les ombres intuïdes d'altres móns passen com naus enigmàtiques i silencioses.

2005 111

Actors
Maruja Alfaro
Aina Cortès
Antoni Gomila
Carles Molinet

Text i dramatúrgia
Pere Fullana
Joan Arrom
Escenografia i direcció tècnica
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gómez
Vestuari
Antònia Fuster
Regidoria i armeria
Jordi Suau
Mestre d'armes
Pedro Santonja
Construcció escenografia
Bernat Damians
Jordi Oltra
Ajudant de direcció
Jaume Damians
Fotografia
Joan Capellà
Vídeo
Joan Serrano
Il·lustració original
Tatúm
Disseny gràfic
Gotan
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Promoció i distribució
Carolina Giménez
Aina M. Llompart
Direcció
Pere Fullana

DIARIO DE MALLORCA

Desarrollada en un lenguaje poético y con una puesta en escena cuidada en todos sus aspectos, una de las bazas esenciales de "La mort de Vassili Karkov" son sus cuatro estupendos intérpretes. Aina Cortés, Antoni Gomila, Carles Molinet y esa dama de los escenarios, Maruja Alfaro constituyen un auténtico lujo para el teatro mallorquín.

Francesc M. Rotger

DIARI DE BALEARS

L'ambientació de la funció és magnífica. Elegant. Pictòrica. La il·luminació, sempre tènue i enigmàtica, és un encert de l'obra. I la solvent interpretació dels quatre protagonistes, propicia un to molt compacte i suggeridor durant tota la representació.

Javier Matesanz

Ubú rei

El capità de l'exèrcit polonès i ex rei d'Aragó, Ubú, instigat per la seva dona i amb l'ajut d'una altra capitana, na Femera, enderroca el rei de Polònia per instaurar una feresta tirania. Timoteu, el fill de l'antic rei, que ha fugit miraculosament de la matança de la seva família, aconseguirà l'ajut del Zar de Rússia per a recuperar la corona i organitzar un poderós exèrcit. Ubú deixa el país en mans de la seva dona per partir a la guerra on serà derrotat. Perseguit pels seus enemics, es troba per atzar amb la seva dona que ha pogut escapar de la ciutat i que s'ha enfrontat amb el príncep Timoteu en una lúgubre caverna. Quan és a punt de sucumbir, és salvat pels seus fidels i abandona Polònia en un vaixell cap a un destí incert.

2007 1 1 4

Autor
Alfred Jarry
Actors
Aina Cortés
Jordi Cumellas (Nèstor Arnas)
Carles Molinet
Marisa Nolla
Joan Manel Vadell (Joan Raja)
Escenografia
Ferran Aguiló
Il·luminació
Miquel Fullana
Vestuari
Antònia Fuster
Adaptació, dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

Equip tècnic
Sandra González i Juanro Campos
Direcció tècnica
Jordi Banal
Ajudant de direcció
Alfredo Sena
Fotografia
Ulli Fuchs
Disseny gràfic
Tatúm
Vídeo
Joan Serrano

Administració i comptabilitat
Catalina Fiol i Gemma Santos
Comunicació i recursos externs
Elena Cañellas i Perla Riera
Producció executiva
Jordi Banal i Jesús Baselga
Producció
Iguana Teatre
Noba Producciones
Centro Dramático de Aragón

DIARIO DE MALLORCA
16 de març de 2007

El padre de todas las vanguardias
"... Este Ubú Rei cuenta con un excelente trabajo actoral, en su conjunto, pero evidentemente hay que citar a la pareja protagonista"

Francesc M. Rotger

AVUI
Barcelona/ 26 de febrer de 2008

Una lliçó de teatre
"Han de venir companyies com Iguana Teatre per recordar a l'espectador català què significa realment això de fer teatre."

Joan Carlos Olivares

DIARI DE BALEARS
24 de març de 2007

Ubú rei: Benvinguts a Merdra
"El ritme és vibrant en tot moment, inclou devers trenta personatges en mans de cinc actors que es multipliquen en una autèntica i maratoniana exhibició d'interpretació, concentració i resistència ...el resultat és immillorable."

Javier Matesanz

ÚLTIMA HORA
18 de març de 2007

Radiografía de lo grotesco
"Enorme el trabajo actoral, como siempre resultado de un minucioso e inteligente trabajo de dirección."

Emili Gené

DIARIO DEL ALTOARAGÓN
Osca/ 19 de març de 2010

"Bajo la efectiva dirección de Pere Fullana, este nuevo "Ubú Rey" nos reconcilia con el teatro de texto más profundo e incisivo y nos ofrece un espléndido trabajo actoral."

DIARIO DEL ALTOARAGÓN
Osca/ 19 de març de 2010

"Fue sin duda, uno de los mejores espectáculos que se pudieron ver en la última Muestra de Teatro Aragonés de Alcañiz y Caspe."

Alba Aguilón

El TRIANGLE
Barcelona/ 25 de febrer de 2008

Per l'enderroc general
"Sota la direcció de Pere Fullana, els d'Iguana (que celebren els 22 anys d'existència artística) ens han proposat un muntatge àgil i ple d'humor negre i de visceralitat"

G.A.

No te'n riguis de Rimbaud

No te'n riguis de Rimbaud és una aproximació a la vida i l'obra d'Arthur Rimbaud a partir de les formes i llocs comuns del cabaret. Dos actors de music-hall, acompanyats per un pianista, expliquen la vida i alguns fragments de l'obra del poeta a partir de números de ball, cançons, ventrilòquia, números còmics i algunes gotes de melodrama. L'obra evoluciona des de la mort del poeta a Marsella, fins al seu naixement a les Ardenes. Tot això, passant per la seva implicació en la Comuna de París, la seva relació tempestuosa amb Paul Verlaine, el seu desencís per la literatura i la seva fugida a Abissínia. Cada capítol de la vida de Rimbaud és un número diferent de cabaret. Un espectacle per conèixer un autor únic que va canviar per a sempre els camins de la poesia.

2010117

Autors
Pere Fullana
Carme Planells
Actors
Caterina Alorda
Joan Bauçà
Pianista
Agustí Aguiló
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Miquel Fullana
Vestuari
Antònia Fuster
Direcció
Pere Fullana

Música original
Miquel Àngel Aguiló
Cançons
Joan Melià
Construcció utilleria
Esmont i Pau Caracuel
Equip tècnic
Juanro Campos
Sandra González
Fotografia
Rubén Ballester
Disseny gràfic
Gotan
Vídeo
Joan Serrano

Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Promoció i comunicació
Elena Cañellas
Gemma Santos
Producció executiva
Jordi Banal

AVUI
Barcelona/ 23 de gener de 2011

Rimbaud torna
"Un xou intel·ligent i desmitificador. Un cabaret poètic sobre la vida i l'obra d'Arthur Rimbaud. Tal vegada descarat, groller i malaltís…però, tanmateix amb inequívocs referents dadaistes i brossians."

J.B

DIARIO DE MALLORCA
11 de gener de 2010

El cabaret de los poetas muertos
"No te'n riguis de Rimbaud es una función entretenida, agradable, bien facturada y con bastante hallazgos brillantes…"

Francesc M. Rotger

DIARI DE BALEARS
12 de gener de 2010

"… l'obra és entretinguda
i valenta; diferent i amb fragments molt divertits
de bon cabaret.""

Javier Matesanz

EL TOT GRANOLLERS
4 a l'11 de febrer de 2011

"…cançons, balls, ventrilòquia, números còmics i màgia s'uneixen sobre l'escenari en un xou entretingut, divertit, irònic i desmitificat."
"Riure i plorar es donen la mà i creen una obra d'art"

Joan Sala i Vila

Nit de foc
aTIÀrfoc

La Nit de Foc, estrenada l'any 1986, va donar pas al món dels correfocs a les illes, vint-i-dos anys després, quan la cultura dels dimonis i el foc s'ha estès fins al darrer racó de la nostra comunitat, la Nit de Foc, es reinventa en forma d'espectacle de grans dimensions, en el marc del gran endevinament ciutadà que l'Ajuntament de Palma anomena Atiarfoc, que ha constituït en aquestes dues edicions, 2010, 2011, la major concentració de dimonis i públic vista mai a les illes. Un macro-espectacle amb dimonis, percussió, correfocs, focs artificials, piromusical, projeccions espectaculars sobre edificis. En definitiva, una òpera salvatge de foc i llum davant la Seu de Mallorca.

Direcció artística
Carles Molinet
Producció executiva
Jordi Banal
Direcció tècnica
Toni Gómez
Ajudant de direcció i disseny d'il·luminació
Miquel Fullana
Disseny de vestuari
Antònia Fuster
Composició i direcció musical
Miquel Àngel Aguiló
Maquillatge
Txus Fuster
Soprano
Bàrbara Femenies
Actors
Francisco Cañellas
Santi Celaya
Manolo Gil
Joan Jordà
Sebastià Jordà
Rafel Nadal
Xisco Plaça
Joan Roca
Jaume Seguí
Toni Soler
Pep Suari
Xemi Vidal
Intèrpret orgue
Tomeu Mut
Organista piromusical
Jaume Manresa
Xeremiers
Tomeu Camps
Joan Florit
Pere Joan Martorell
Tomàs Salom
Joan Sureda
Miquel Tugores
Percussió
Mané Capilla
José Luís Casero
Pere Debón
Pepe Lluís Garcíes
Ángel Nieto
Carlos Rodríguez
Gerència
Elena Cañellas
Administració
Gemma Santos
Comptabilitat
Catalina Fiol

DIARIO DE MALLORCA
24 de gener de 2010

"Una enlluernadora posada en escena". "L'atiàrfoc va deixar molts assistents amb la boca oberta i va confirmar el que els responsables del muntatge venien avançant: que seria una festa inoblidable..."

Mónica G.Doarte

EL MUNDO. EL DÍA DE BALEARES
25 de gener de 2010

La borsa de la vida
"L'AtiarFoc va deixar els palmesans bocabadats i va superar amb escreix el muntatge de l'any passat gràcies a una coordinació absoluta de música i pirotècnia. El combat entre el Bé i el Mal va ser el teló de fons d'un espectacle total."

Laura Jurado

ARTESCENIC
1 de febrer de 2010

El teatre incendia Palma

"...si algú ha fet cremar Palma aquestes festes, ha estat Iguana Teatre, amb aquesta aclaparadora versió de la seva Nit de foc. He vist uns quants espectacles inaugurals de la Fira de Tàrrega (una de les més importants d'Europa) i ni per indici cap de tals creacions, inclosa la d'Els Comediants per al 25 aniversari de la fira, li arriba a les soles de les sabates a aquesta vetllada màgica, lluminosa i eixordadora que ens van servir Carles Molinet i companyia. "

X. Rotger

Direcció artística
Carles Molinet
Producció executiva
Jordi Banal
Direcció tècnica
Toni Gómez
Ajudant de direcció i disseny d'il·luminació
Miquel Fullana
Disseny de vestuari
Antònia Fuster
Composició i direcció musical
Miquel Àngel Aguiló
Soprano
Bàrbara Femenies
Actors
Santi Celaya
Manolo Gil
Joan Jordà
Sebastià Jordà
Xisco Plaça
Toni Soler
Xemi Vidal
Músics
Mané Capilla
Pere Debón
Pere Joan Martorell
Ángel Nieto
Carlos Rodríguez
Gerència
Elena Cañellas
Administració
Maria Garcías
Comptabilitat
Catalina Fiol
24 Colles, 10 Bèsties, 24 Batucades i el cor la Llum dels Àngels

Nit de foc
aTIÀrfoc

2011123

DIARIO DE MALLORCA
23 de gener de 2011

"El poder de destrucción del averno se materializó en el correfoc de dimonis y bestias y en la proyección visual de la Seu, en la que se recreó la destrucción de este monumento con imágenes impactantes, que despertaron la ovación del público, que se quedó boquiabierto y resistió aguantando las bajas temperaturas."

Silvia Velert

ÚLTIMA HORA
23 de gener de 2011

"Multitudinaria acogida de público, con más de 60.000 personas, en el Atiarfoc de anoche, en el que participaron alrededor de 1.000 dimonis y bestias de toda Mallorca, durante el correfoc. Una noche llena de contrastes donde el público se lo pasó en grande con el correfoc,..."

J. Aguirre

La Rara anatomia dels centaures

En un arenal d'un lloc indeterminat, entre la mar i la terra, entre la realitat i el somni, cinc actors interpreten sis contes de l'escriptor mallorquí Miquel Àngel Riera. L'espectacle concebut com sis moviments d'un concert sobre la narrativa curta de Riera, es desenvolupa a partir d'un joc teatral obert a la sensibilitat més màgica, a l'humorisme més insòlit i fins i tot, al deliri sarcàstic de la fantasia. Grans temes com la mort, la dualitat i la pèrdua, tractats per Riera amb una poètica molt personal, es converteixen, en la seva forma dramàtica, en un vehicle que ens obri amb subtilitat percepcions de coses que oblidam massa sovint i que paradoxalment, ens ajuden a sentir-nos millor.

2011125

Autor
Miquel Àngel Riera
Actors
Sergio Baos
Maria Bauçà
Aina Calpe
Nies Jaume
Carles Molinet
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gómez
Vestuari
Antònia Fuster
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

Audiovisuals
Nofre Moyà
Música original
Miquel Àngel Aguiló
Assessor de moviment
Norman Taylor
Coreografia
Mabel Ribas
Assessora lingüística
Carme Planells
Tècnic audiovisual i de so
Juanro Campos
Tècnic d'il·luminació
Pep Toni Bassa
Ajudant de direcció
Santi Celaya

Fotografia
Rubén Ballester
Vídeo
Joan Serrano
Disseny gràfic
Sonia Gamundí i Gotan
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol i Maria Garcías
Promoció i comunicació
Cristina Mateu
Producció executiva
Jordi Banal
Producció
Teatre Principal de Palma
Centre d'Arts Escèniques de Reus
Centre d'Arts Escèniques de Terrassa
El Canal-Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona
Iguana Teatre

El sopar

El 2010 es va crear l'Espai de Recerca del Teatre del Mar amb la intenció de facilitar un lloc de trobada per a professionals de les arts escèniques que volguessin dur a terme projectes d'investigació. És en aquest marc on es va fer el taller-laboratori anomenat *L'actor en desequilibri*, que tenia com a objectiu treballar la interpretació en situacions de risc extrem per als actors.

És aquí on cal situar l'embrió d'EL SOPAR, primera coproducció amb Produccions del Mar.

Cinc personatges participen en un sopar.

Fins a quinze minuts abans de l'actuació no sabrem qui són els amfitrions ni els convidats. Tampoc no coneixerem els seus estatus socials ni el motiu d'aquesta trobada. Ignoram què passarà aquest vespre. Els actors també. Tot es produeix per primera vegada en el moment de l'actuació a partir de les situacions i antecedents proposats pel públic.

L'únic fet segur és que aquest sopar és un detonant en la vida d'aquests personatges. El que hauria d'haver estat un encontre banal entre coneguts es converteix en un vespre insòlit on s'alliberen les emocions reprimides i sorgeixen a la llum els secrets guardats i les velles frustracions.

2011128

Intèrprets
Jordi Cumelles/ Xavier Frau
Lluqui Herrero
Agnès Llobet/ Maria Bauçà
Carles Molinet
Irene Soler
Tècnic
Juanro Campos
Disseny gràfic
Miquel Àngel Joan

Fotografia
Carme Planells
Vídeo
Joan Serrano
Administració
Joana M. Vidal
Comptabilitat
Cati Fiol
Comunicació
Alba López

Producció executiva
Jordi Banal i Aina Salom
Distribució
Cristina Mateu
Coproducció
Produccions del Mar
i Iguana teatre
Concepció i posada en escena
Joan Carles Bellviure

DIARIO DE MALLORCA
19 de desembre de 2011

No nos mires, únete

En esa sintonía se sitúa esta espléndida iniciativa, El Sopar, surgida del taller L'actor en desequilibri de la temporada pasada y que preserva sus rasgos esenciales: cada uno de los cinco intérpretes (excelentes) no sabe qué rol le va a corresponder, no saben lo que va a ocurrir y son los espectadores, divididos en sendos grupos con cada uno de ellos, quienes aportan sus ideas para la construcción del personaje. En definitiva: un salto mortal casi sin red (porque, obviamente, existe una base actoral previa bien sólida) y al alcance sólo de un elenco de la categoría de éste (Iguana/Produccions del Mar), experimentado, cómplice, polivalente, de lo mejor (y eso es decir mucho) que tenemos en este momento fabuloso por que pasa nuestro panorama escénico.

Francesc M. Rotger

ÚLTIMA HORA
03 de gener de 2012

Novísima Cocina

Los actores se escuchan. Saben esperar. Sus intervenciones son más coherentes y puntualmente ingeniosas. Hasta el punto de que uno tiene la impresión de asistir a una farsa: como espectador me han hecho creer que todo lo que veo y oigo se está improvisando, cuando la obra transcurre con una lógica más detallada y solvente que algunos otros guiones dramáticos de padre conocido y tres meses de ensayo. De unos actores con muchos y especiales recursos que explotan su química grupal. Y cuando se pierde el hilo, ahí está el público apoyando, aplaudiendo la solución como parte importante del montaje. Un acierto la implicación de los espectadores, que responden a la invitación creando de forma espontánea un ambiente particular. Buen rollo, con ganas de disfrutar y no solo admirar el trabajo insólito de unos actores capaces de convertir la obediencia a un esquema impuesto democráticamente en un ejercicio individual extraordinariamente creativo, que además consigue encajarse con la inspiración de sus compañeros.

Emili Gené

Woyzeck

Ens hem acostat a Woyzeck amb inevitable reverència que s'ha convertit ben prest amb admiració inesperada i sincera. Resulta fascinant descobrir com George Büchner, metge, filòsof i dramaturg interessat en qüestions frontereres entre les ciències naturals d'una banda i la metafísica i la moral de l'altra, crea aquesta obra cabdal del teatre modern a base esbossos d'escenes sense una connexió clara i un ventall de tipus característics gravats a la memòria col·lectiva, com son el doctor egocèntric, el militar imbècil, el miserable, el mascle fanfarró, la dona infidel i els idiotes. Büchner construeix una tragèdia atemporal on cada escena és el vers d'un poema sobre l'explotació dels dèbils, l'amor, la compassió, la gelosia i el fracàs. Maria i Franz, son en la nostra lectura, dos herois no del tot innocents, d'una història abocada per mor d'una estructura social encara no desapareguda, al destí més tràgic, dos rostres que es reflecteixen en tots els personatges i volen alçar des de l'escenari la veu dels pàries de totes les èpoques.

2013131

Autor
Georg Büchner
Intèrprets
Aina Cortès
Carles Molinet
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gómez
Vestuari
Antònia Fuster
Reportatge fotogràfic
Rubén Ballester
Reportatge videogràfic
Joan Serrano

Imatge del cartell
Tatúm
Disseny gràfic
Gotan
Promoció i comunicació
Naiara yerobi
Assessorament lingüístic
Carme Planells
Tècnic de llum i so
Juanro Campos
Tècnic de muntatge
Josep Isern
Producció executiva
Jordi Banal
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

Buenos Aires
10 de febrero de 2015

La puesta en escena fue excelente y la escenografía me recordaba al artista Fabio Mauri que apilaba valijas para convertirlas en un muro. La decisión de hacer que todos los personajes recayeran en dos actores nada más, marcados por vestimentas o artículos simbólicos fue acertadísima. No solo habla de la maestría de los actores, muchísima, les doy las gracias, sino que emparenta la representación con un linaje que lo antecede, con Shakespeare y más atrás aun con el teatro griego. Por otro lado, la opción de un teatro antiilusionista es muy acorde con el estilo fragmentario de la pieza teatral de Büchner. El teatro no se trata de hacer una representación perfecta de la realidad – ¿o acaso el escenario tiene algo de realista? -, el teatro se trata de la voz de los personajes, del cuerpo puesto allí enfrente del público, de poner en acto – traer a la vida – una o muchas historias momentáneamente enfrente de espectadores.

Santiago Hamelau

Ultima Hora
10 de novembre de 2013

Puro delirio que anticipa lo que fueron las dos grandes guerras, los campos de exterminio. Todo aquel horror pero también la degradación actual de millones de hombres sin trabajo ni derechos. La tecnología y la administración al servicio de a violación psicológica. Y para controlarlo dos actores que se multiplican. Extraordinario trabajo, magia actoral que nos deja anonadados.

Emili Gené

Ara Balears
26 d'octubre 2013

No cal dir que el tour deforce interpretatiu és tant brutal que tan sols per això mereixeria una genuflexió d'admiració, independentment del resultat final, però passa que el resultat final és esplèndid i no tan sols per la interpretació i per tot aquets rosari de registres que ofereixen ambdós protagonistes, que fins i tot en un moment donat intercanvien. Cert que es tracta d'un bombó tant per Carles Molinet com per Aina Cortès, però també és una bomba de rellotgeria que esclata amb qualsevol errada, cosa que no succeeix en el Woyzeck de Pere Fullana, mai més ben dit, que s'ha doctorat, a ell i als seus actors.

Josep A. Mendiola

Illòtic

El projecte Illòtic és una proposta per viure una aventura i emprendre un viatge utòpic cap un indret cultural i humà distant. Amb Illòtic us oferim un impossible: reviure les sonoritats de la cultura talaiòtica que dominà aquestes terres abans de l'arribada dels romans.

Però com reviure el que fa temps morí? Les troballes arqueològiques han revelat alguns objectes sonors que nosaltres hem acompanyat d'instruments possiblement coetanis: tintinàbula, campanetes i corns marins (documentats científicament) i cròtals, doble clarinet i pandero –deduïbles per proximitat, tradició històrica i significats simbòlics.

Tampoc no sabem com era el so verbal amb què s'entenien els "talaiòtics". Quina era la seva llengua? És versemblant que fos propera a formes prellatines com l'íber.

Les accions instrumentals d'Illòtic són canalitzades per unes "escenes" que l'articulen, i configuren un fil argumental que ha ajudat a concretar el discurs en el temps i que ens ha fet decidir el caràcter funcional i simbòlic de cada presència i associació instrumental. Aquestes escenes són: el ritual, la lluita, el dol i la guerra.

Illòtic no és una obra, no és una composició, no és una creació ni una recreació. Illòtic és en tot cas una especulació raonada i amb sort, una voluntat de revivificar antigues emocions. Amb Illòtic, ressonàncies talaiòtiques, aspiram a acostar-nos als seus continguts sonors i reivindicar una cultura que desaparegué fa molts d'anys però que encara ens parla.

2013134

Sopranos
Arantxa Calvo i Bàrbara Femenias,
Doble clarinet i corn
Pere Joan Martorell,
Percussió
Llorenç Ferrer,
Tintinàbula i cròtals
Xavier Carbonell
Corn i veu
Carles Molinet
Veus
Coral Llorencina

Sacerdot
Toni Villalonga
Dona
Lucia Sánchez
Il·luminació
Toni Gomez
Control de so
Juanro campos
Confecció vestuari
Antònia Fuster
Regidor
Josep Isern

Comunicació
Naiara Yerobi
Producció ejecutiva
Jordi Banal
Composició direcció musical
Xavier Carbonell
Direcció artística
Carles Molinet

Centaures

L'obra literària de Miquel Àngel Riera és, probablement, una de les més importants del darrer terç del segle XX en llengua catalana. La seva aportació a la consolidació de les formes lingüístiques mallorquines en el context de la llengua culta pot ser, després de Mn. Alcover, la més important i, també, la menys valorada. Riera, era un autor de tradició novel·lística clàssica, però també un poeta extraordinari. En la seva narrativa, el sentit poètic dels paisatges i l'acció, sempre és present. Això, es dóna de manera molt clara en els seus contes recopilats en dos llibres "La rara anatomia dels centaures" i "Crònica lasciva d'una decadència". Riera ens ho conta tot des d'un punt de vista honest i compassiu i l'emmarca en un fons poètic extrem, que porta l'acció, malgrat la seva versemblança realista, als llocs de la paràbola. Aquesta obra, de petit format, neix de "La rara anatomia dels centaures", la producció estrenada l'abril del 2011 al Teatre Principal de Palma.

"Centaures", dirigida per Pere Fullana i interpretada per Carles Molinet i Nies Jaume (que després va ser substituïda per l'actriu Lluqui Herrero), comparteix amb l'espectacle mare les narracions "Sortir amb la dona" i "La declaració"—ja escrites en forma de monòlegs—i "Morir a ca seva" un relat molt emotiu en forma de faula que s'adapta perfectament a l'oralitat. L'espectacle es completa amb tres poemes i una semblança de l'autor.

2013136

Z i l'habitació 113

Un vodevil excèntric. Una excèntrica habitació d'un hotel especial. L'especialització de la rellotgeria obri un camí incert. La incertesa acompanya a un client solitari que porta amb ell la possibilitat d'acabar amb un règim totalitari. El client es diu Z, casualment com la darrera lletra de l'abecedari, com la darrera oportunitat del canvi. El canvi és el somriure. El somriure és la revolució i el riure la llibertat.

La reina Amigail sempre hi és present i, com molt bé va dir Ramon Llull, «la regina sumrís e feu-lí molt bell semblant».

2014137

Autor
Joan Carles Bellviure
Intèrprets
Luca Bonadei
Jordi Cumellas
Rodo Gener
Salvador Oliva
Il·luminació
Joan Borràs

Ambients sonors
Xavier Núñez
Escenografia i vestuari
Iguana Teatre / La Impaciència
Confecció de vestuari
Antònia Fuster
Tècnic de llums i so
Joan Borràs

Reportatge fotogràfic
Àngel Romaguera
Reportatge videogràfic
Cinètica
Disseny gràfic
Rodo Gener
Promoció i comunicació
Salvador Oliva
Naiara Yerobi
Mar Gallent

Ajudant de direcció
Xavier Núñez
Producció executiva
Jordi Banal
Coproducció
La Impaciència i Iguana Teatre
Direcció artística
Carles Molinet

Última Hora
Gener de 2014
Un juego entre realidad y ficción, una disfunción que investiga los pliegues de un discurso literario que es todo un género. El prestigio del equipo (autor, director, actores) y el currículum de La impaciencia apuntaban a un ejercicio virtuoso y sutil, que queda aparcado para someterse a las reglas de la comedia. ¿No dicen que es más difícil hacer reír que llorar? Pues lo consiguen. Desternillante. Personajes clavados y una trama sin desvíos. Un cóctel que tritura todos los elementos del absurdo para servir un producto gamberro que nunca pierde la exactitud del ritmo ni la eficacia del gag. Y el arte de la elipsis. Las vistas al puerto de Copenhague, casi tan impactantes como las sofisticaciones del cuarto de baño.»

Emili Gené

Ara Balears
25 de gener de 2014

A *Z i l'habitació 113* res no fa olor de podrit, al contrari, tot és fresc i amb un ritme que de principi a fi es manté a la mateixa velocitat, d'aquí la feina ben feta del director novell, encara que home experimentat en el món del teatre i que ha posat la seva experiència al servei d'aquesta perquè no és un gènere habitual ni a la companyia Iguana Teatre ni tampoc a La impaciència, fins i tot diria que no és freqüent per cap dels circuits actuals, almanco a tot el que es pot veure des de fa molts anys al territori espanyol.

J. A. Mendiola

Ricard3

William Shakespeare va escriure i representar *Vida i mort de Ricard III* per glorificar la dinastia Tudor a la qual pertanyia Elisabeth I d'Anglaterra. Pel poble corrien històries, modificades contínuament, sobre la guerra de les dues roses entre els York i els Lancaster, que va finalitzar amb l'accés al tron d'Enric VII, pare d'Enric VIII i padrí d'Elisabeth I. Shakespeare va utilitzar aquestes històries d'intrigues, traïcions i assassinats, per construir una obra al voltant d'un personatge que ha esdevingut universal: Ricard de Gloucester. Ricard comparteix en temps real amb els espectadors els desitjos més obscurs, les passions més baixes i la falta més absoluta de pietat. El públic assisteix al seu ascens i caiguda, contat en present per ell mateix, i és impossible no adonar-se'n de les similituds amb altres poderosos psicòpates de totes les èpoques. La fascinació que crea Ricard III sorgeix també, no tant de l'entorn històric, com de la riquesa emocional i l'alçada poètica dels seus altres personatges principals: Isabel de Woodville, Anna Neville, Eduard de York o George de Clarence. La nostra versió aspira a captar l'essència d'aquests caràcters situant-los en un armari enorme i vell, que representa una cort decadent i envaïda pel corc, un armari instal·lat en un escenari de petit cabaret d'on, apareixen –representats per tres actors– uns personatges distorsionats per una ment perversa i sublimats per les paraules eternes d'un dels poetes més grans que han existit.

2016140

Autor
William Shakespeare
Actors
Carles Molinet
Josep Orfila
Lucía Sánchez
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Juanro Campos
Vestuari
Antònia Fuster
Disseny gràfic
Tatum
Promoció i comunicació
Santi Celaya
Dramatúrgia i Direcció
Pere Fullana

Diario de Mallorca
29/11/2016

Enorme Carles Molinet y estupendos, una vez más Lucía Sánchez y Josep Orfila [...]

Francesc M. Rotger

Fanteatre
29/11/2016

Una feina interpretativa impecable.

Rafel Gallego

Ara Balears
05/12/2016

Una autèntica exhibició del que és treballar el personatge fins al més mínim detall amb la màxima eficàcia.

J.A. Mendiola

El Mundo
04/12/16

Un Shakespeare, adulador, que viene a estrenar accidentalmente la propia naturaleza del populismo: razón de más para legitimar esta versión de clara inspiración contemporánea [...].

Fernando Merino

Llum trencada

El cop d'estat del 18 de juliol de 1936 trencà el desig de llibertat i progrés de gran part de la població. Per a les dones suposà la pèrdua de tots els drets que havien aconseguit amb la II República i va relegar-les, un cop més, a una vida de submissió i silenci. Aquest espectacle vol recuperar la memòries d'algunes d'aquestes dones. Dones fortes, dones valentes, dones esporuguides, dones rebels, enfadades, dones trencades pel dolor que s'aixecaren enmig d'un temps fosc i perillós.
Amb aquests retalls de vida que Margalida Capellà va recopilar en els seus llibres *Dones republicanes*, que Carme Planells i Aina Salom han adaptat per a l'escena i que tres actrius de generacions diferents ens relaten, recuperam un dels fragments menys brillant de la nostra història, una part dels testimonis invisibles que han configurat el que som ara.

Dramatúrgia
Carme Planells
i Aina Salom a
partir de textos de
Margalida Capellà.
Actors
Marina Nicolau
Catalina Florit
Irene Soler
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gómez
Vestuari
Bel Cirerol
Direcció
Pere Fullana

El Temps
17 /02/2020

És una proposta austera i vital, d'una teatralitat colpidora i rotunda.

Francesc Foguet

Recomana.cat
07/02/2020

La Veritat que expliquen i des d'on la projecten aclapara l'espectador, que surt commogut i amb ganes d'abraçar aquestes dones anònimes, valents i/o supervivents.

Jordi Bordes

Diario de Mallorca
01/08/2018

Historias, contadas y cantadas de manera impecable por tres actrices excepcionales, que se filtran entre los muros que durante años guardaron silencio.

Rafa Gallego

El Periódico
31/01/2020

Se trata de pequeñas grandes historias conmovedoras y sinceras.

Eduardo de Vicente

Mar de fons

Mar de fons ens situa a l'estiu de 1936, quan les tropes republicanes desembarcaren a les costes del llevant mallorquí per recuperar l'illa, que s'havia posicionat al costat de l'alçament militar. L'operació va ser un fracàs i en tres setmanes els republicans varen haver de reembarcar.
En la fugida, precipitada i mal organitzada, deixaren companys a terra que foren torturats i afusellats. Com la mar de fons, les onades que arriben a la costa originades per un temporal ja passat, les restes de l'estiu de 1936 han sacsejat la societat mallorquina amb conseqüències encara ben presents vuitanta anys després. Tot plegat explica la societat que som ara, i ens deixa entreveure la societat que haguéssim pogut ser i que ja mai no serem... *Mar de fons* s'ha elaborat a partir de testimoniatges reals de persones implicades en aquells fets, tant en els bèl·lics del 36 com en la llarga ressaca que deixaren.

2019146

Dramatúrgia
Pere Fullana
Jaume Miró
Carme Planells
Aina Salom
Direcció
Pere Fullana

Actors
Maria Bauçà
Rodo Gener
Lluqui Herrero
Albert Mèlich
Carles Molinet
Rosa Serra

Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gómez
Vestuari
Antònia Fuster

Música en directe
Agusti Aguiló
Miquel Ángel Aguilo
Promoció i comunicació
Santi Celaya
Disseny de producció
Carles Molinet

Recomana.cat
16/03/2019

Iguana Teatre dona a llum un espectacle punyent, intens, inquietant i bell.

Francesc Massip

El Temps
25/03/2019

Amb companyies com Iguana Teatre i directors com Pere Fullana al capdavant, la gent de teatre de les Illes ha sabut rescatar de l'oblit els homes i les dones que van lluitar per un món millor.

Francesc Foguet

Diario de Mallorca
28/01/2019

Pere Fullana, que maneja con maestría el catálogo de géneros –documental, tragedia, sátira, musical– y los múltiples registros y personajes de los seis extraordinarios intérpretes [...]. Háganse el favor de ir a verla.»

Rafa Gallego

Ara Balears
27/01/2019

Estam davant un muntatge de categoria superior.

J.A Mendiola

El Punt Avui
24/03/2019

El més interessant de Mar de fons és la capacitat d'Iguana de perfilar l'ombra de la por, de l'amenaça, des del desembarcament a Porto Cristo fins a la mort del dictador.

Jordi Bordes

Última Hora
30/01/2019

Dramaturgia, firmada en cuarteto, magistral: un compendio virtuoso de infinitos recursos encajados con la mayor naturalidad. Cómo fluye todo. Iluminación exquisita. Escenografía espectacular y polivalente, adecuada a cada momento y escena.

Emili Gené Vila

teatre de la Sargantana

La història de Frank Stein

El doctor Klaus Stein i el seu ajudant, Igor, creen dins el laboratori del seu castell una criatura a qui anomenen Franki. Per mor d'una explosió, Igor i el doctor perden el coneixement i Franki s'escapa al bosc.
Mentrestant, el poble veí cerca una nina que s'ha perdut al bosc...

1996150

ÚLTIMA HORA

"Franki"
Un juego escénico resuelto a base de grandes marionetas o muñecos, voces que los identifican y animan, y luces entre cuyas sombras se mueven los actores en un prodigio de imaginación.

Emili Gené

Guió
Bàrbara Quetglas
Carme Planells
Pere Fullana
Il·luminació
Toni Gòmez
Escenografia
Jordi Banal
Costrucció escenografia
José Calvo
David Echave
Miquel de Marchi
Titelles
Bàrbara Quetglas
Cap de promoció
Carme Ferrer
Direcció
Pere Fullana
Producció
Iguana Teatre

El viatge de n'Andreu Santandreu a la recerca del perfum que fa tornar guapo

N'Andreu Santandreu és un al·lot espavilat i simpàtic que pensa que és lleig i això el fa molt desgraciat. Un dia, a la vella biblioteca del seu padrí, descobreix que existeix un perfum que fa tornar guapo a qui se'l posa. Malauradament, només el té un vell alquimista que viu al Pol Nord. Malgrat aquesta dificultat, n'Andreu, decidit a no ser lleig pus mai més i acompanyat de la seva amiga Marianna, comença un viatge on viurà aventures meravelloses plenes d'animals salvatges, paisatges de somni personatges estrafolaris, cançons i misteris.

1997 153

EL DÍA DEL MUNDO

La imaginación, a la escena

Quienes se llevan el protagonismo son la imaginación, derrochada a raudales y combinada con la comicidad y hasta con la intención ética, y los intérpretes, excelentes los tres.

F. M. Ratger

Actors
Xim Vidal
Salvador Oliva
Sylvia Sánchez

Guió
Aina Salom
(A partir d'improvisacions)
Il·luminació
Toni Gómez
Escenografia
Jordi Bonal
Disseny gràfic i telons
Tatúm

Construcció escenografia
Miquel de Marchi
Promoció
Carme Ferrer
Aux. producció
Cati Fiol
Video
Nolre Moyà
Fotografia
Xavier García Delgado
Direcció
Pere Fullana
Producció
Iguana Teatre

La faula!

L'empresa formada per Don Benet i els seus dos empleats, Fulgenci i Ramoneta, reben la comanda de fer neteja en un escenari on s'ha de representar la versió teatral del poema cavalleresc La Faula, de Guillem de Torroella. A causa d'alguns problemes mecànics amb la furgoneta, arriben tard i la representació és a punt de començar. El teatre és ple de gent, però els actors han desaparegut. Don Benet i els seus empleats hauran de representar l'obra a partir del llibret que troben a l'escenari. La Faula és una narració breu escrita en vers per Guillem de Torroella, de finals del segle XIV. Ens hi explica com és raptat per una balena que el conduirà fins a l'Illa Encantada. Tot ha estat idea de la fada Morgana que, amb la presència del cavaller, vol acabar amb la gran tristesa del seu germà, el rei Artús.

L'acció comença a la Vall de Sóller, a Mallorca. Torroella, cavalcant, arriba fins al port de Santa Caterina on veu un papagai sobre una penya. Torroella, mentre contempla l'ocell, decideix acostar-s'hi, però, just en aquell moment la penya –que en realitat és una balena– comença a nedar mar endins fins arribar a l'Illa Encantada (Sicília per a molts estudiosos) on començarà la seva aventura i coneixerà el famós rei Artús. La presència del cavaller consola el rei, que havia caigut en una profunda tristesa a causa de la decadència dels valors cavallerescos. El rei Artús, finalment, encomana a Torroella una missió: tornar al món real i explicar tot el que ha vist.

HERALDO DE ARAGÓN
Saragossa/ 24 de gener de 2011

Una divertida fábula
"El resultado es un espectáculo divertido, colorista, participativo, reconocible y cercano para los más pequeños, que incluso nos ofrece momentos de una hechura visual muy lograda, tal como es la escena de la nieve. Pero tiene, sobre todo, unos personajes que se meten al público en el bolsillo."

Joaquín Melguizo

DIARI DE BALEARS
8 d'octubre de 2010

Històries de faula
"Tot i això, la fantasia es manté impune a les modes i als més petits, que també es captiven amb històries de fa gairebé set segles. Aquest és el cas de La faula, la narració de Guillem de Torroella que torna a pujar als escenaris de la mà de La Sargantana."

Francesca Marí

Actors 1999
Marta Miralles
/ Carme Serrano
Salvador Oliva
Xim Vidal
Actors 2010
Maria Bauçà
Pau Cirer
Pedro Orell
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Toni Gòmez
Vestuari
Antònia Fuster
Música
Pep Toni Rubio

Tècnic de so i de llums
Miquel Fullana
Construcció escenografia
Iguana Teatre
Disseny gràfic
Gotan
Producció executiva
Jordi Banal
Adaptació de diàlegs
Aina Salom
Direcció
Pere Fullana

L'experiència Verne

Un eminent pallasso científic i els seus dos ajudants descobreixen, amagat en una cova de Formentera, el cervell miraculosament conservat de l'escriptor Jules Verne.
Després d'investigar molt, aconsegueixen comunicar-s'hi i el cervell els diu que està molt trist perquè les noves generacions ja no saben qui és.
Compadits per aquesta situació, els tres pallassos decideixen fer una gira mundial per donar a conèixer les històries més representatives del gran escriptor.

2000 159

EL DÍA DEL MUNDO

Tres únicos payasos recrean de modo imaginativo, inteligente, sugerente y muy divertido algunos de los títulos más destacados del escritor francés. Es un espectáculo tan divertido como sugerente, que explora lo didáctico como un juego y de modo hábil y hasta mágico. Apabullante la entrega de los intérpretes.

Francesc M. Rotger

Actors
Marta Miralles (Aina Cortés)
Salvador Oliva (Sergi Baos)
Xim Vidal (Toni de los Angeles)

Adaptació diàlegs
Carme Planells
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Miquel Fullana
Música
Pep Toni Rubio
Direcció
Pere Fullana
Regidor
Jaume Damians
Vestuari
Antònia Fuster

Cartropedra
Eli Sánchez
Diseny gràfic
Gotan
Fotografia
Xavier García Delgado
Vídeo
Joan Serrano
Administració i comptabilitat
Cati Fiol
Promoció i distribució
Carol Giménez
Marga Forteza
Producció
Iguana Teatre

Històries de la botiga encantada

Per mor del malefici d'un mag molt poderós, una botiga encantada viatja amb el vent de Tramuntana. Quan arriba a algun lloc, el seu propietari, Don Tomeu, ha de cercar les històries que el vent ha deixat escrites a les fulles escampades davant la botiga i contar-les, amb la col·laboració dels seus dos empleats, na Robertina i en Florentino, als nins i nines que trobi. Així, amb Don Tomeu i els seus ajudats, coneixerem la vida del Rei del Món i la seva filla; les peripècies de dos nins xinesos que necessiten trobar la coa del dimoni coix per tornar l'antiga forma a un fantasma i salvar els seus compatriotes i el conte meravellós d'una nina russa a qui abandonà el seu àngel de la guarda. Històries plenes de màgia i fantasia acompanyades de balls i cançons delicioses.

2002162

EL DÍA DEL MUNDO

Teatre de la Sargantana,viene desarrollando en sus espectáculos un sello muy característico. El elenco de intérpretes es excelente. Fantasía, imaginación, humor inteligente y una técnica actoral inspirada en los payasos son algunos de sus rasgos esenciales.
La botiga encantada del título se supone que viaja transportada por la Tramuntana: en cada escenario, el tendero y sus dos ayudantes relatan los cuentos que el viento les ha dejado escritos en las hojas caídas. Ya esta misma propuesta de partida da una idea del tono mágico, poético, sugerente, en que está concebido el montaje, con acotaciones de ironía y momentos muy brillantes, pese a la aparente austeridad de la puesta en escena, que permiten complacer a un abanico muy amplio de espectadores.
Los tres únicos intérpretes desarrollan un juego escénico divertido y complejo, en buena medida por los constantes cambios de personajes, que denota un interesante aprovechamiento de sus evidentes habilidades actorales. En esa misma línea de anteriores producciones, "Històries de la Botiga encantada" representa un disfrute capaz de entretener lo mismo a niños que a padres.

Francesc M. Ratger

Actors
Aina Cortés
Sergi Baos
Toni de los Ángeles

Assesorament lingüístic
Carme Planells
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Miquel Fullana
Ajudant de direcció
Jaume Damians
Vestuari
Antònia Fuster

Llums
Caridad Romero
Fotografia
Xavier García Delgado
Vídeo
Joan Serrano
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Promoció i distribució
Marga Forteza
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana
Producció
Iguana Teatre

Marianna i el col·leccionista de somnis

Un capvespre d'estiu, na Mariana s'adorm al balcó de ca seva amb el seu pepot Bartomeu. Na Marianna somia que en Bartomeu cobra vida i que tots dos viuen en una platja tropical plena de color i d'animals meravellosos. Amb això, apareix el col·leccionista de somnis, un personatge sobrenatural i prodigiós, que es dedica a buscar els somnis més bonics i especials.
El col·leccionista li proposa a na Marianna canviar-li el seu somni per un viatge a través de la seva fantàstica col·lecció.

Na Marianna accepta i comença així, amb en Bartomeu, un viatge extraordinari, en el qual viuen històries inesperades on tot és possible, visiten indrets meravellosos, com el far de l'estrella Polar, el Palau de la Reina de la Mar o la rellotgeria màgica de l'Amo del Temps i coneixen els personatges insòlits que els habiten.
Experiències úniques que exalten la fantasia i transiten amb cançons i alegria els amples camins de la imaginació.

2003 165

ÚLTIMA HORA

Esta "Marianna" tiene bastante de magia carrolliana, pero es mucha más la que ha destilado la propia compañía. Y no sólo en el argumento, sino sobre todo en la escenografía. Decorados, juegos de luces, vestuario, música: un ambiente poético y sugerente para que los personajes se muevan como Ondina en el mar.

Emili Gené

BALEARS

Està clar que fer aquestes obres és, amb tota seguretat, un dels millors camins perquè els més petits s'afeccionin al món del teatre. A vegades l'excés de tòpics, de llocs comuns, fa que el teatre per a nins es converteixi en teatre per a beneits. No és el cas.

J. A. Mendiola

Actors
Sylvia Sánchez
Pau Cirer
Llorenç Cloquell (Juan M. Albiñana)

Adaptació textos i assesorament lingüístic
Carme Planells
Escenografia
Jordi Bonal
Il·luminació
Miquel Fullana
Màscares
Carasses
Vestuari
Antònia Fuster
Construcció escenografia
Bernat Damians
Tècnics de so i de llums
Rafel Febrer
Jordi Oltra

Ajudant de direcció
Jaume Damians
Fotografia
Jordi Avellà
Video
Joan Serrano
Disseny gràfic
Goton
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Ajudant de promoció i distribució
Carolina Giménez
Producció, comunicació i distribució
Margalida Forteza
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

La fabulosa ciència del dr. Grau i les bessones Grimm

El famós científic Josep Maria Grau i Casadevall, acompanyat de les espectaculars bessones Grimm, descendents directes dels mundialment coneguts autors de contes populars del mateix nom, ens ofereixen un captivador festival on la ciència i la fantasia es complementen meravellosament. Un espectacle on els tres porquets, la caputxeta vermella, el soldadet de plom i altres herois de l'imaginari fantàstic, ens serveixen per introduir-nos en l'anàlisi de la matèria, en el cicle de l'aigua o en els fonaments de la cartografia, adobant-ho tot amb insòlita originalitat, humor i belles cançons.

2006-2012 168

Actors 2006
Aina Cortés
Feliu Plasencia
Mary Ramirez
Actors 2012
Pau Bachero
Aina Cortés
Mary Ramirez
Tècnic de so i de llums
Juanro Campos
Dramatúrgia
Jonay Roda
Pere Fullana
Escenografia
Jordi Banal

Il·luminació
Miquel Fullana
Vestuari
Antònia Fuster
Construcció escenografia
Alberto Cubillo
Ernesto Alberola
Cartró pedra
Eli Sánchez
Disseny gràfic
Gotan
Coproducció
Iguana Teatre i Accés Teatre
Direcció
Pere Fullana

Vida extraordinària d'Angeleta Bonnín

Tres actors representen utilitzant tècniques molt diverses, des del teatre d'objectes a la màscara, el musical a la rondalla tradicional, la vida d'Angeleta Bonnín. La història d'Angeleta comença quan tenia tres mesos i va caure de l'avioneta on viatjava pel Pol Sud amb els seus pares, dos científics aventurers. Allà, va ser adoptada per una família de pingüins. En complir deu anys, Angeleta, assabentada de l'existència dels seus pares humans, surt a la seva recerca per a demanar-los que l'ajudin a donar a conèixer la situació extrema del Pol Sud que s'està fonent per l'efecte hivernacle. Emparada per les seves amigues, les gavines,vola cap al nord, a la gran ciutat, on descobreix que els seus pares han estat raptats per un multimilionari trastornat que projecta un gran complex hoteler a l'Àrtic. Gràcies a la seva intel·ligència i a la col·laboració d'un pingüí germà del seu pare adoptiu que fuig del zoològic, Angeleta aconsegueix, després de moltes vicissituds, rescatar els seus pares. Comença aquí la seva feina per convèncer la gent que cal cuidar l'entorn per mantenir-lo per a les generacions.

2008 171

DIARI DE BALEARS
14 d'octubre de 2008

Vida extraordinària...
"Si l'obra enganxa la canalla, ha complert amb el seu primer objectiu, que després s'ha de completar amb les qualitats escèniques, que mai no es poden descuidar, i amb un text que no confongui un nin amb un beneit. I en aquest sentit, *Vida extraordinària d'Angeleta Bonnín* funciona."

"Un bon producte educatiu i divertit."

Javier Matesanz

Actors
Santi Celaya
Maria del Mar Forteza-Rey
Rafel Nadal
Escenografia
Antònia Amengual
i Pere Fullana
Il·luminació
Miquel Fullana
Vestuari
Antònia Fuster
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

Utilleria
Antònia Amengual
Equip tècnic
Juanro Campos
Regidoria i atrezzo
Sandra González
Disseny gràfic
Gotan
Fotografia
Ulli Fuchs
Vídeo
Joan Serrano
Administració i comptabilitat
Catalina Fiol
Gemma Santos
Comunicació i distribució
Elena Cañellas
Producció executiva
Perla Riera

Hannah dels tres països

Tres actrius representen tres dones joves de països diferents que es veuen obligades, per diferents motius, a abandonar els seus llocs d'origen. Les tres porten el mateix nom amb petites variacions idiomàtiques: Anka, procedent dels Balcans, Ana del Brasil i Hannah dels països àrabs. La historia de cada una d'elles es contada i interpretada per les tres actrius i narrada escènicament a partir d'elements purament teatrals com el Clown, el bufó, la màscara i el teatre d'objectes. Un format teatral obert a elements simbòlics, absent d'acritud però sense defugir cap dels temes més controvertits sempre adaptats a la percepció infantil.

2015174

Intèrprets
Kelly Martínez
Patricia Morales
Carol Suàrez
Escenografia
Jordi Banal
Il.lunimació
Juanro Campos
Vestuari
Antònia Fuster
Assessorament lingüístic
Carme Planells

Tècnic de Llum i so
Juanro Campos
Reportatge fotogràfic
Rubén Ballester
Reportatge videogràfic
Cinètica
Disseny gràfic
Tatúm
Promoció I comunicació
Mar Gallent
Producció executiva
Jordi Banal
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

".....volia donar-vos l'enhorabona per la representació de la qual hem pogut gaudir avui matí. Tant els mestres, com els alumnes com jo mateixa hem valorat molt positivament Hannah dels tres països (argument, professionalitat de les actrius, escenografia, so...) Tots plegats hem estat encantats de gaudir de l'obra."

Mestre de Binissalem, novembre de 2015.

"L'espectacle és bonic, funciona, a les escoles els agrada i els nins surten emocionats. I a mes sou molt professionals. Per tant, felicitats! Estem treballant molt a gust amb vosaltres! Gràcies!"

Directora de la Fundació Associació Cultural Granollers, octubre 2015.

Una història vertadera

Na Berta i na Maria ajuden en Pau a representar la seva història. Els tres amics, amb Pau contant en primera persona i interpretant el seu propi paper, presenten un relat sobre l'abandó i l'abús infantil, utilitzant els mecanismes del conte fantàstic, amb personatges distorsionats per una caricatura amable i clara alhora. En Pau, després d'una aventura espectacular, descobreix la possibilitat de superar episodis que l'havien ferit confiant en la gent que l'estima. *Una història vertadera* és, al mateix temps, un conte d'aventures i un viatge cap a la superació dels abusos, una història real que, contada en clau de faula, ens parla de temes que hem d'aprendre a encarar des de tots els vessants possibles, entre d'altres, el teatre.

2017 177

Última Hora
12/01/2018

Excelente trabajo actoral [...].El público infantil disfruta las travesuras mientras los papás captan mensajes más sutiles.

Emili Gener

Heraldo de Aragón
08/02/2021

Utiliza diferentes lenguajes – sombras, objetos, máscaras, clown...- para construir un discurso escénico con ritmo, coherencia, teatralidad, sentido de la oportunidad y capacidad para sorprender. Hay un notable trabajo interpretativo, ajustado, versátil, bien ajustado y medido

Joaquín Melguizo

Actors
Patricia Morales
Alba Flor
Tomeu Blanch
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Juanro Campos
Vestuari
Bel Cirerol
Assessorament lingüístic
Carme Planells
Disseny gràfic
Tatúm
Promoció i comunicació
Santi Celaya
Dramatúrgia i direcció
Pere Fullana

L'Odissea d'Ulisses Centelles

Una divertida aventura marítima en la qual Ulisses Centelles, un descendent del protagonista de l'Odissea, ajudat per dues intrèpides actrius-ballarines, recupera els paisatges i els personatges mítics d'aquest relat apassionant i els situa, en clau de comèdia per a tots els públics, en una Mediterrània actual col·lapsada per la saturació turística, la contaminació, els greus problemes migratoris i la sobreexplotació econòmica. Ulisses Centelles i les seves ajudants, Martina i Rufina, ens descobreixen què ha passat 3.000 anys després, amb Polifem (el ciclop gegant d'un sol ull), les bellíssimes sirenes que encantaven els mariners amb la seva veu, la bruixa Circe que convertia en porc tots els qui arribaven a la seva illa, i tants d'altres... Un viatge alegre que, amb humor i cançons, ens enfronta a la poca cura que tenim amb uns paisatges naturals meravellosos i els seus habitants.

2020178

Diario de Mallorca
01/02/2021

Ingeniosa, divertida, ocurrente [...] sobre el escenario tres intérpretes soberbios: Kelly Martínez, Marina Nicolau Domínguez y Guillem Casal. Teatro infantil del bueno, más que apto para adultos.

Rafa Gallego

Dramatúrgia
Pere Fullana i Carme Planells
Actors
Guillem Casals
Kelly Martínez
Marina Nicolau
Escenografia
Jordi Banal
Il·luminació
Juanro Campos
Vestuari
Bel Cirerol
Disseny gràfic
Naiara Yerobi
Promoció i comunicació
Elisa Banal-Juaneda
Producció executiva
Jordi Banal
Direcció
Pere Fullana

35 anys de festivals, fires, mostres i premis

Festivals

Iguana Teatre

Mostra de Teatre d'Eivissa

Mostra de Teatre de Ciutadella

Festival de Teatre Memorial Llorenç Moyà de Palma

Muestra de Teatro Joven de Oviedo

Muestra de Teatro de Candás

Festival de Teatre de Vila-real

Muestra Internacional de Teatro de Rivadavia

Festival Internacional de Teatro de Santurce

FITEI, Festival Internacional de Teatro de Expresión Ibérica de Porto (Portugal)

Festival de Teatre de Tortosa

Fira de Teatre de Tàrrega

Grec, Festival d'Estiu de Barcelona

Premis d'Octubre de València

Festival Etnia i Teatralità de Sassari (Itàlia)

Fira de Teatre de Manacor

Mostra de Teatre d'Alcoi

Mostra de Teatre d'Altea

Festival Internacional de Teatro Contemporáneo de Santander

Festival Internacional de Teatre de Sitges

Feria de Teatro de Castilla - La Mancha de Puertollano

Festival Teatres del Món de Palma

Jornadas de Teatro de Langreo

Fira d'Arrel Tradicional de Manresa

Festival de Teatro Lazarillo de Manzanares

Feria de Teatro de Aragón en Huesca

Festival Internacional de Teatro Madrid Sur

Mostra de Teatre Reclam de Castelló

'Vive lo clásico vivo' de Zamora

Festival de Teatro Clásico de Alcántara

Festival Caleidoscopi de València

Muestra de las Autonomías en Madrid

MAEM, Muestra Aragonesa de las Artes Escénicas de Caspe

Festival de Teatro de Andorra de Teruel

Festival de Teatro INDIFEST (Santander)

Fira Illes Balears, FIRA B!

Ciclo 'La Alternativa' de Santander

Teatre de la Sargantana

FESTÍN, Festival de Teatre Infantil a Sant Josep de sa Talaia

Mostra de Rialles a Cerdanyola del Vallès

Fira de Teatre de Manacor

Fira de Teatre de Tàrrega

Mostra de Teatre Infantil i Juvenil de la Xarxa Catalunya

FETEN, Feria Europea de Artes Escénicas para Niños y Niñas de Gijón

Fira de Teatre Infantil i Juvenil de les Illes Balears a Vilafranca de Bonany

Muestra de Teatro Escolar del Bajo Eba

Mostra de Teatre Juvenil i Infantil de Santa Eugènia

Festival de las Artes 'En Clave de Calle' de Burgos

Encuentros 'Te Veo' de Zamora

Feria de Teatro Infantil 'Contaria' de València

Fira de Teatre Infantil i Juvenil, La Mostra d'Igualada

Premis Ciutat de Barcelona 2006

Premis i reconeixements

1993
Premi **Bartomeu Oliver** de l'Obra Cultural Balear

1996, 2000, 2002, 2004, 2014, 2017, 2018, 2019
Seleccionada en vuit ocasions per la **Xarxa Alcover** amb: *Sa Varietat amb sa Locura, Altres Veus, Memòria d'en Julià, Macbeth, El Sopar, Hannah dels tres països, Una història vertadera i Llum trencada.*

1999, 2002
Candidata al **Premio Espectáculo Revelación dels premis Max** amb *Altres veus i Memòria d'en Julià.*

2002
Premi al millor espectacle teatral de la Feria de Teatro de Aragón amb *Memoria de Julián.*

Premi Ciutat de Palma d'Arts Escèniques 2018, per l'espectacle Llum trencada

2006
Reconeixement del Consell de Mallorca per la trajectòria i dedicació al teatre de Mallorca en el 20è aniversari de la companyia.

Menció Especial als Premis Ciutat de Barcelona 2006, en la categoria d'arts escèniques, atorgats per l'Institut de Cultura de Barcelona per a *La mort de Vassili Karkov.*

2006, 2011, 2012, 2013
Premi Jaume Damians de l'Associació d'Espectadors del Teatre del Mar al millor espectacle de la temporada : *Memòria d'en Julià (2006), 2011 El Sopar (2011), La rara anatomia dels Centaures (2012) i Ricard3 (2013).*

2011
Reconeixement de l'Ajuntament de Palma pels 25 anys de trajectòria de la companyia.

2018
Premi Ciutat de Palma d'Arts Escèniques.

2018
Premi ATAPIB a la millor direcció per *Llum trencada.*

35 anys de poblacions visitades, noms i llinatges

223 poblacions

Alaró
Alboraya
Alcalá de Henares
Alcántara
Alcoi
Alcúdia
Aldaia
Algemesí
Almassora
Altea
Altura
Andorra de Teruel
Andorra la Vella (Andorra)
Andratx
Argentona
Artà
Ávila
Badalona
Banyoles
Barañáin
Barbastro
Barcelona
Bellreguard
Benetusser
Benicassim
Benifaió
Berga
Bilbao
Binissalem
Blanes
Buenos Aires (Argentina)
Bunyola
Burgos
Burjassot
Cala Millor
Calahorra
Calatayud
Caldes de Montbui
Calvià
Campanet
Campos
Candas
Cangas
Canovelles
Canovelles
Capdepera
Carballo
Cardedeu
Cas Concos
Caspe
Castellar del Vallès
Castellbisbal
Castelldefels
Castelló
Centelles
Cerdanyola del Vallès
Ciutadella
Consell
Costitx
Cullera
Deià
Dènia
Eibar
Eivissa
Ejea de los Caballeros
El Puig
El Vendrell
Es Mercadal
Esporles
Felanitx
Ferreries
Figueres
Foios
Fraga
Fuenlabrada
Fuentes del Ebro
Gandia
Gijón
Girona
Gran Canaria
Granollers
Hospitalet
Igualada
Inca
Juneda
L'Ametlla del Vallès
L'Horta
La Cabrera
La Font d'en Carros
La Garriga
La Laguna
La Llagosta
La Roca
La Seu d'Urgell
Langreo
Leganés
Les Franqueses del Vallès
Lleida
Lliçà d'Amunt
Lliçà de Vall
Llíria
Lloseta
Llubí
Llucmajor
Logroño
Madrid
Màlaga
Manacor
Mancor de la Vall

Manises
Manresa
Manzanares
Maó
Marratxí
Mataró
Mequinensa
Mollerussa
Mollet del Vallès
Montevideo (Uruguai)
Montornès del Vallès
Morella
Móstoles
Muro
Olot
Onda
Osca
Oviedo
Palafrugell
Palau-Solità i Plegamans
Palma
Pamplona
Parets del Vallès
Paterna
Petra
Picanya
Picassent
Pollença
Porreres
Port d'Andratx
Porto (Portugal)
Porto Colom
Porto Cristo
Pòrtol
Potries
Prat del Llobregat
Puertollano
Puigpunyent
Quart de Poblet
Reinosa
Reus
Ribadavia
Ripollet
Rosario (Argentina)
S'Arenal
Sa Pobla
Sabiñánigo
Salamanca
Salt
San Sebastián
Sant Andreu de la Barca
Sant Antoni de Vilamajor
Sant Carles de la Ràpita
Sant Celoni
Sant Cugat del Vallès
Sant Esteve de Palautordera
Sant Feliu de Codines
Sant Feliu de Guixols
Sant Francesc Xavier
Sant Josep de sa Talaia
Sant Julià de Lòria (Andorra)
Sant Llorenç del Penedès
Sant Llorenç des Cardassar
Sant Lluís
Sant Pere de Vilamajor
Sant Quirze del Vallès
Sant Sadurní d'Anoia
Sant Vicenç dels Horts
Santa Coloma de Gramanet
Santa Eugènia
Santa Eulàlia
Santa Eulària des riu
Santa Margalida
Santa Maria
Santa Ponça
Santander
Santanyí
Santiago de Compostela
Santurzi
Sassari (Itàlia)
Sencelles
Ses Salines
Sevilla
Silla
Sineu
Sitges
Sóller
Son Sardina
Son Servera
Sueca
Tamarite de Litera
Tarragona
Tàrrega
Terrassa
Tiana
Torelló
Tortosa
Utebo
Vacarisses
Valdemoro
València
Vallbona
Valldoreix
Vallromanes
Vic
Vilafranca de Bonay
Vilafranca del Penedès
Vilanova del Vallès
Vilanova i la Geltrú
Vila-real
Vilassar de Dalt
Villalba

Xàtiva
Xirivella
Zamora
Zaragoza

299 Persones

Actors/actrius
Alfaro, Maruja
Alorda, Caterina
Arnas, Nèstor
Aznar, Josep
Baltasar, Juanjo
Baos, Sergio
Bauçà, Joan
Bauçà, Maria
Beaumont, Delphine
Bellviure, Joan Carles
Blanch, Tomeu
Bonadei, Luca
Calpe, Aina
Casals, Guillem
Celaya, Santi
Cirer, Pau
Cloquell, Llorenç
Cortés, Aina
Cortés, Baltasar
Cumellas, Jordi
De los Ángeles, Antoni
De Marchi, Miquel
Fiol, Núria
Flor, Alba
Florit, Catalina
Forteza-Rey, Maria del Mar
Frau, Xavi
Frontera, Sebastià
Gener, Rodolfo
Gomila, Antoni
Grimalt, Margalida
Herrero, Lluqui
Janer, Antònia Mª
Jaume, Nies
Llobet, Agnès
López, Iolanda
López, Marga
Martínez, Kelly
Matas, Clara
Mèlich, Albert
Miralles, Marta
Molinet, Carles
Morales, Patricia
Moyá, Nofre
Nadal, Rafel
Nicolau, Marina
Nolla, Marisa
Oliva, Salvador
Orell, Pedro
Orfila, Josep
Picó, Toni
Plasència, Feliu
Quetglas, Bàrbara
Raja, Joan
Ramírez, Mary
Ramis, Rafel
Ruíz, Miguel
Salom, Aina
Sánchez, Lucia
Sánchez, Sylvia

Direcció
Bellviure, Joan Carles
Fullana, Pere
Molinet, Carles

Ajudant de direcció
Celaya, Santi
Damians, Jaume
Nuñez, Xavi
Sena, Alfredo

Dramatúrgia
Arrom, Joan
Colom, Lluís
Fullana, Pere
Galmés, Biel
Melendres, Jaume
Melià, Joan
Miró, Jaume
Planells, Carme
Roda, Jonay
Salom, Aina

Assesorament lingüístic
Grimalt, Josep A.
Obrador, Joan
Planells, Carme

Regidoria
Andorrà, Miquel
Celaya, Santi
Fuxà, Miquel Àngel
Hortelano, Lluís
Isern, Josep
Noé, Joan

Escenografia
Aguiló, Ferran
Banal, Jordi
Berga, Joan Manel
Bueso, Antoni
Cavaller, Ramón
Llabrés, Jaume

Molinet, Carles
Tatúm

Construcció d'escenografia i utilleria
Agliata, Fabio
Alberola, Ernesto
Amengual, Antònia
Banal, Jordi
Caracuel, Pau
Cubillo, Alberto
Damians, Bernat
Hernando, David
Martorell, Francisca
Sánchez, Eli
Tatúm

Disseny de llums
Borràs, Joan
Borràs, Pep
Campos, Juanro
Fullana, Miquel
Gómez, Toni

Disseny vestuari, maquillatge i perruqueria
Abrams, Margie
Bauzà, Margalida
Cirerol, Bel
Fernández, Julieta
Fuster, Antònia
Fuster, Txus
Janer, Antònia Mª
Llabrés, Jaume
Simó, Maria
Torres, Llum

Assessoraments diversos
Bigell, Dirk
Hefft, Günter
Jaume, Dolors
Joan, Xisco Xavier
Llop, Amèlia
Mas, Lluc
Reus, Teresa
Santonja, Pedro
Taylor, Norman
Trapero, Patricia
Villar, Maite

Administració i comptabilitat
Aulet, Jerònia
Coll, Gerònia
Devis, Kennya
Fiol, Catalina
Gallent, Mar
Garcías, Maria
Jiménez, Carolina
Juaneda, Azahara
Llompart, Aina M.
López, Alba
Lora, Isabel Mª
Medina, Julieta
Morro, Carme
Paez, Nestor
Prohens, Maria del Mar
Remolà, Cati Mari
Sanchez, Marcos
Santos, Gemma
Trias, Laura
Vidal, Joana Maria

Gerència
Cañellas, Elena
Riera, Perla

Promoció i comunicació
Banal Juaneda, Elisa
Celaya, Santi
Ferrer, Carme
Forteza, Marga
Mateu, Cristina
Yerobi, Naiara

Producció
Banal, Jordi
Molinet, Carles

Tècnics muntatge
Alomar, Gaspar
Amaya, Alonso
Arbai El Maach, Hazma
Ballester, Jordi
Calvo, José Manuel
Castro, José M.
De Frutos, Diego
Fullana, Maria Magdalena
Gomez, Julia
Gomila, Biel
Isern, Josep
Joan, Xisco
Laoz, Adrià
Llabrés, Toni
Lorca, Mercè
Mañez, Xavi
Millaras, José Ignacio
Moll, Joan
Peralta Vicens
Quetglas, Biel
Quintana, Josep

Rapado, Sergi
Reina, Jose
Riera, Pau
Rodriguez, Alfonso
Sahraoui, Djmael
Salas, Lluc
Sbert, Núria
Uriz, Xavi
Vidal, Jose Luis

Tècnic de llums

Amengual, Toni
Andrea, Lara
Bassa, Josep Antoni
Catalán, Lorenzo
Foucher, Christele
González del Valle, Gabriel A.
González, Sandra
Lladó, Rafel
Montenegro, Felipe
Oltra, Jordi
Pino, Víctor
Romero, Caridad

Tècnic de so

Campos, Juanro
Febrer, Rafel
Marcús, Carles

Disseny gràfic

Casasayas, Joan
Falconer, Jaume
Gamundi, Sonia
Isaurralde, Jorge
Joan, Miquel Àngel
Joan, Rafel
Sapere, Horacio
Yerobi, Naiara

Fotografia

Avellà, Jordi
Ballester, Rubén
Beaumont, Delphine
Bennàssar, Joan
Briñas, Joan Toni
Capellà, Joan
Czernikowsky, Miquel
Fuchs, Ulli
García Delgado, Xavier
Nicolau, Àngela
Oliver, Txema
Pastor, Bernat
Planells, Carme
Romaguera, Àngel
Tato, Ismael

Audiovisual

Moyá, Nofre
Ortas, Lluís
Serrano, Joan

Dimoni

Ballester, Jordi
Bañares, José Carlos
Barceló, Pep
Cantallops, Margarita
Caparrós, Francisco
Cañellas, Francisco
Celaya, Santi
Cirer, Víctor
Clar, Amador
Cruz, Miguel
Echave, David
Fuster, Dani
Gerez, Montserrat
Gil, Manolo
Ibáñez, Mario
Jordà, Joan
Jordà, Sebastià
Juan, Miquel Àngel
Julve, Llorenç
Llodrà, Joan Toni
López, Eduard
Margaretto, Sergio
Martínez, Félix
Mascolino, Daniel
Miralles, Tomeu
Molinet, Carles
Moll, Núria
Nadal, Joan
Nadal, Jordi
Nadal, Rafel
Pala, Gemma
Peñalver, Jesús L.
Plaça, Xisco
Prieto, Ferran
Quetglas, Tomeu
Roca, Joan
Ruíz, Pep Toni
Seguí, Jaume
Seguí, Joan Toni
Segura, Andreu
Serrano, Penélope
Solé, Joan
Soler, Toni
Suari, Pep
Trujillo, Leticia
Vidal, Pep Miquel
Vilardell, Laura

Compositor
Aguiló, Miquel Àngel
Caimari, Antoni
Carbonell, Xavier
Frau, Manel
Rubio, Pep Toni
Van Rösmalen, Hans

Músic
Adrover, Rafael
Aguiló, Agustí
Aguiló, Miquel Àngel
Amengual, Toni
Camps, Tomeu
Capilla, Antonio Manuel
Carbonell, Xavier
Casanovas, Camil
Casero, Pepe
Crespí, Jaume
Debón, Pere
Ferrer, Llorenç
Florit, Joan
Garcíes, Pep Lluís
Hull, Dominic
Manresa, Jaume
Marquès, Miquel
Martorell, Pere Joan
Mut, Tomeu
Nieto, Ángel
Ramis, Francesc
Rodríguez, Carlos
Rubio, Pep Toni
Salom, Tomàs
Seguí, Manuel
Sureda, Joan
Toledo, Toni
Tugores, Miquel
Uris, Víctor
Van Rösmalen, Hans
Vida, Mateu J.
Westerbarken, Sebastián

Cantant
Amer, Catalina
Calvo, Arantxa
Cardona, Lali
Cortés, Josep
Femenies, Bàrbara
Llull, Cati
Martínez, Jesús
Martínez, Tomàs
Milosewski, Jovan
Pont, Constança
Salas, Antònia
Soler, Aina

1985

1987

1989

1996

2005

2006

2015

2020

Textos castellà

IGUANA HA CUMPLIDO TREINTA Y CINCO AÑOS.

Un viaje largo y sin estridencias por la historia cultural de esta comunidad a partir de los primeros años ochenta. En la época, las competencias autonómicas todavía no estaban totalmente transferidas y el teatro se movía entre la comedia anual de Xesc Forteza y algunas iniciativas loables del teatro universitario con influencias antifranquistas todavía muy presentes en aquel momento. Queríamos seguir al modelo de compañías como el Teatre Lliure y la Fura dels Baus, de directores como Giorgio Strehler, Peter Brook o Tadeusz Kantor, que pudimos disfrutar en directo con la bocanada de aire fresco que fue el Festival de Teatro de Palma. En los años noventa partimos hacia París y Londres para mejorar nuestra formación. Gracias a nuevas incorporaciones, y a una alternancia, entre ocurrencia y casual, mantuvimos activa la compañía. Las décadas siguientes han sido de evolución constante y de compromiso con nuestra historia, la lengua y la cultura. Seguiremos contando en presente, mientras alguien nos quiera ver y escuchar, las historias que nos permitan un diálogo sincero con nuestros contemporáneos.

Iguana Teatre

¡FELICIDADES!

Si no hubiera sido por las iguanas de las islas Galápagos, quizás el señor Darwin nunca habría llegado a elaborar su teoría de la evolución y hoy seriamos más ignorantes. Si no hubiera sido por Iguana Teatro (y su hermana pequeña: Teatre de la Sargantana) y por unos cuantos compañeros de estos treinta años, la escena mallorquina y la escena en catalán no serían como son ahora. Serían más pobres.

Os podría contar que Iguana Teatro nació una noche en el *Racó de Plaça*. Pero no. Nació una noche en el taller del pintor Horacio Sapere. Éramos jóvenes, muy jóvenes, ellos y yo: cuando llegó la democracia no teníamos todavía edad para votar. Creo que he visto todas las obras que Iguana ha estrenado y con todas ellas me lo he pasado bien. A menudo muy bien. Y unas cuantas veces, no pocas, he asistido a sesiones excepcionales, dignas de incorporarse a las tres o cuatro cosas que vale la pena experimentar en esta vida.

En la Mallorca de los ochenta veníamos de dos referentes escénicos prácticamente irreconciliables: por una parte la "comedia regional", tópica y desgastada, aunque con sus valores, y en la trinchera opuesta el teatro de compromiso y de idees. Sólo Xesc Forteza podía vivir entonces del oficio. Afortunadamente aquellos años, unos cuantos años, vivimos un Festival de Teatro de Palma que nos trajo lo mejor de los escenarios europeos. Un lujo para unas islas olvidadas.

En este contexto nace Iguana Teatro. De la Universidad de las Islas Baleares y su Centro de Experimentación Teatral dirigido por Pere Noguera y del Conservatorio alojado en el viejo edificio de La Misericòrdia. Estaba también, entre otros, Jaume Llabrés, con quien compartí la aventura efímera del Centro Dramático de las Islas Baleares. Recuerdo su antecedente, aquel Cabaré obligatorio sobre piezas de Karl Valentin en donde se encontraron aquellos con que poco después adoptarían el animalito de Darwin como bestia emblemática.

Desde entonces, decenas de espectáculos. Unos, de creación contemporánea. Otros, inspirados en las tradiciones o en la pequeña historia de los mallorquines. Otros, del gran repertorio internacional. Iguana siempre ha arriesgado. Nunca han sido conformistas. Siempre han buscado, han investigado, se han replanteado hacia dónde, qué, cómo. Como si fueran periodistas de la escena. No tan sólo en los textos que escogen. En las músicas, en las atmósferas, en el trabajo actoral, en las luces, en los vestidos, en el espacio escénico, en las fórmulas de acercarse a los espectadores.

Esta exigencia de los Iguana con ellos mismos es una de sus mejores virtudes. Cuando ya eran lo bastante conocidos, cuando ya se encontraban entre lo más destacado de la escena mallorquina, se fueron a París, a estudiar a la escuela de Jacques Lecoq. En Lecoq. Palabras mayores.

La mayor parte de los espectáculos de Iguana han sido de los que se denominan "de sala": es decir, pensados para representarse en el interior de un teatro. Son tantos y tan buenos: Noches blancas, Twist & Txèkhov, Memòria d'en Julià, Macbeth, El enfermo imaginario, Ubú rey, La cena, Woyzeck, Z y la habitación 113... Pero no puedo hablar de Iguana sin referirme a Nit de foc. Una iniciativa que reinventó en las Baleares la tradición de las hogueras, la pirotecnia y los demonios.

Si Iguana Teatro y sus miembros: Carles Molinet, Pere Fullana, Joan Carles Bellviure, Aina Salom, Jordi Banal... sólo hubieran realizado este trabajo de producción de espectáculos, ya hablaríamos de ellos. Y muy bien. Pero la actividad de los Iguana se ha extendido, en este tiempo, en todos aquellos terrenos que han hecho posible que hoy en Mallorca exista una cierta infraestructura que hace treinta años era como soñar despiertos. El Teatro del Mar. Producciones del Mar. Escena y Literatura. Escena Educativa. Circuito Teatral. Proyecto Alcover. Escuela Superior de Arte Dramático de las Islas Baleares. Y una política de gestión profesionalizada de las artes escénicas. Lo han hecho con mucha más gente, y tanto que sí, pero lo han hecho ellos. Con más gente.

Una vez más, ahora vivimos tiempos de cambio. Ahora somos más mayores, ellos y yo. Hemos aprendido a hablar de industria cultural, tal vez porque el peso de la creatividad, una de las pocas cosas en que Europa todavía es puntera, llegue a ser considerado como es debido. El futuro es incierto pero lleno de esperanzas. El pasado, sin Iguana Teatro, no nos lo podríamos explicar.

Francesc M. Rotger
Historiador y periodista – Crítico teatra

Vint-i-cinc anys ben profitosos

Al llarg de molt de temps, la vida teatral mallorquina sobretot havia oscil·lat entre dos pols: d'una banda, la representació d'obres més aviat convencionals, a tots els efectes, sempre en castellà, que eren acollides als espais escènics de més rellevància de Palma (Teatre Principal o Teatre Líric), i que molt majoritàriament eren interpretades per companyies madrilenyes que estaven en gira per les diferents capitals de província; de l'altra, la perpetuació d'aquella tradició teatral que tenia les arrels en els entremesos del segle XVIII, posteriorment reconvertida en els sainets del XIX, i que finalment, durant la postguerra franquista, va concretar-se en l'anomenat teatre regional, primer representat per la Companyia Artis, i després per la de Xesc Forteza. Durant el franquisme, aquest teatre "regional" va aconseguir uns nivells molt considerables d'acceptació del públic, i almenys té el dret a què se li reconegui el mèrit d'haver fet possible la presència de la llengua catalana –certament en un registre de vegades discutible– a dalt de l'escenari històricament més prestigiós de Palma, el Principal, durant uns anys en què el poder polític estava afanyat a expulsar-la, a la llengua del país, de tots els espais públics. Previsiblement si no hi hagués hagut aquest tipus de teatre, n'hi hauria hagut un altre en llengua castellana i és ben possible que ideològicament encara més reaccionari.

En paral·lel, i en discrepància, a aquestes dues tipologies de representacions escèniques, cal tenir en compte l'existència a Mallorca d'una producció de teatre escrit que del 1900 fins al 1980 va tenir la capacitat de concebre l'escriptura teatral des d'uns paràmetres de sintonia amb la modernitat de cada moment. M'estic referint al teatre d'idees de Joan Torrendell, a les obres de concepció poètica de Guillem Colom, als intents de Pere Capellà d'introduir intencionalitat ideològica a unes obres que tenien una cama en el teatre regional, als *Desbarats* i a les peces inspirades en mites clàssics de Llorenç Villalonga, a les apropiacions i personalitzacions que va fer Baltasar Porcel del teatre de l'absurd i del teatre èpic brechtià, a les nombroses peces de Llorenç Moyà, les quals, sota la vestimenta de la atemporalitat de la tragèdia clàssica o del drama històric, amagaven una afirmació contundent de la llibertat, o les tragicomèdies d'aquell Alexandre Ballester que des de les darreries de la dècada de 1960 va iniciar un recorregut de creació teatral molt reeixida i de tarannà ja plenament contemporani.

Va ser en la dècada de 1980 quan definitivament va començar a consolidar-se a Mallorca, amb aportacions directament sorgides a la mateixa illa o de procedència externa, un món teatral que en gran mesura ja era del tot contemporani, tant pels seus plantejaments escenogràfics i de dramatúrgia, com per les temàtiques que tractava o per la manera com actualitzava la tradició dramàtica, la internacional i la nacional, o pels mètodes de treball que incorporaren els actors i els directors. Teatralment parlant, els vuitanta varen ser el punt de partida del que ha succeït al llarg de les dues darreres dècades. Idò bé, aquest fou el context en què va néixer la companyia La Iguana, més endavant transformada en Iguana Teatre. Ara han assolit la fita dels seus primers vint-i-cinc anys d'existència. I, certament, les desenes de persones que han fet possible aquesta efemèride, i especialment el nucli dur que n'ha estat el motor a costa de posar-hi la vida, en poden estar ben satisfets, de la seva tasca. I els espectadors que hem tengut l'oportunitat de veure cada una de les seves propostes, sobretot els hem d'estar agraïts. Iguana Teatre ha representat la continuïtat d'una producció teatral prou intensa –una trentena llarga d'obres– i sempre rigorosa. Per exemple, ha estat molt important la seva tria permanent del català com a vehicle d'expressió. I, a més, han sabut fer ús d'un llenguatge sempre acurat i coherent, capaç de transmetre amb eficàcia les idees i les emocions als espectadors. El teatre d'Iguana ha estat de caràcter culte, literàriament dens, expressat en un registre lingüístic del tot propi d'una llengua normalitzada, un fet que, malauradament, no ha acostumat a ser gaire freqüent en els escenaris mallorquins. Aconseguir que les paraules dels intèrprets no estiguin contaminades per imperfeccions fonètiques, lèxiques o de dicció, a causa de l'omnipresència ambiental excessiva que té el castellà en la vida individual i professional de la nostra societat, no és en cap cas una tasca fàcil. Els d'Iguana Teatre ho han aconseguit. I així han demostrat de fet que a Mallorca era perfectament possible fer teatre amb una total normalitat lingüística, de manera semblant a la que es poden permetre les companyies dels països que tenen la seva llengua pròpia en un estat d'absoluta bona salut social.

Al llarg dels seus vint-i-cinc anys d'existència, Iguana Teatre ha posat a l'abast dels espectadors un repertori divers d'autors i de gèneres, amb una sèrie de centres d'interès dominants. D'una banda, han combinat les produccions basades en el text d'un autor concret, clàssic (Shakespeare, Molière, Musset, Büchner, Labiche, Dostoievski, Wilde) o contemporani (Jarry, Pinter); de l'altra, han contribuït a introduir i a popularitzar el teatre de carrer, amb la seva *Nit de foc*, amb quasi un centenar i mig de representacions; i finalment, han construït nombrosos espectacles a partir de processos creatius propis, de vegades col·lectius, d'altres del seu director Pere Fullana (en aquesta categoria, és especialment remarcable *Memòria d'en Julià*), o confegint textos nous i privatius mitjançant el collage de peces breus de collita pròpia o que han manllevat a altres autors,

habitualment de gran rellevància (Txèkhov, Karl Valentin, Miquel Àngel Riera). En repassar la llista de les obres que han representat, es dibuixen una sèrie de línies de manera molt marcada. N'és una, la dedicada a la recreació del món de la literatura tradicional mallorquina, tant la rondallística com la teatral: *Rondalles, Sa varietat en sa locura* o *Una nit al Racó de Plaça*. La segona, la que posa en evidència l'atracció del grup per la gran literatura russa: *Nits blanques, Twist & Txèkhov* o *La mort de Vassili Karkov*. La tercera, una ben comprensible seducció pel món shakesperià, o sigui, pel magma literari més inexhaurible que alimenta amb generositat tota la cultura d'Occident: *Mesura per mesura* i *Macbeth*. La quarta, l'interès per una mena d'espectacles que sorgeixen de la trobada entre la tradició dels cafès teatre, tan abundants a la Palma del segle XIX, i la dels cabarets alemanys d'entreguerres, amarats d'expressionisme i d'iconoclàstia ideològica i moral. En són una mostra els títols següents: *Històries de fira*, de Valentin, *Una nit al Racó de Plaça* i *No te'n riguis de Rimbaud*.

Continuïtat i diversitat. Un teatre culte i de qualitat, sempre en català, plenament contemporani, capaç d'actualitzar la tradició teatral popular i de llegir amb creativitat personal alguns dels grans clàssics i una selecció dels millors contemporanis. Aquesta és la contribució que ha fet Iguana Teatre a la millora i la modernització del món teatral mallorquí. Assolint, a més a més, una projecció important a la resta dels territoris de llengua catalana i a diferents indrets de l'Estat espanyol. Una trajectòria admirable, certament, la d'Iguana Teatre. Del tot imprescindible i absolutament central en el panorama teatral mallorquí del darrer quart de segle. La companyia mallorquina que ha fet el millor paquet d'aportacions al teatre català en el seu conjunt. I amb un valor afegit que de cap de les maneres seria just deixar d'assenyalar: entremig de la diversitat que caracteritza les seves dues dotzenes de produccions, hi són perceptibles un to i una atmosfera constants, fonamentats en un lirisme tens i dens, en el ben acabat de tots els detalls, en la capacitat de saber incitar els espectadors a endevinar sota la pell de cada obra una veu que els parla des de molt endins.

Hi ha aniversaris que tan sols mereixen un silenci discret. Els membres d'Iguana Teatre, en canvi, s'han ben guanyat que tots els amants del teatre s'aixequin drets i facin un llarg concert d'aplaudiments.

Damià Pons

Iguana Teatre ha cumplido veinte años con un bagaje real de trabajo continuo. Esto ha sido posible gracias al esfuerzo de la gente que llena estas páginas y el de todos los espectadores anónimos que se han interesado por lo que querían contar. De nadie más es el mérito. *Iguana* ha sido un vehículo al cual ha subido durante estas dos décadas prácticamente toda la profesión teatral mallorquina. Algunos no han podido acabar el viaje, y les dedicamos con agradecimiento este libro. El año 1985, cuando empezamos, Mallorca —y por extensión las Islas Baleares— era teatralmente un lugar que se movía entre el teatro regional populista y las tímidas reminiscencias de un teatro con una cierta postura intelectual, heredada del teatro independiente antifranquista catalán y madrileño. Las remarcables representaciones de obras del circuito europeo, promovidas por el Ayuntamiento de Palma del momento, no podían ocultar unas graves carencias en el tejido cultural isleño. Creemos sinceramente que *Iguana Teatre* nació de la necesidad insoslayable de convertir la generación de adolescentes de la transición en protagonista de la cultura. Hoy por hoy, el panorama es muy diferente y las iniciativas de la compañía seguramente han tenido algo que ver. Actualmente, cuando el presidente del Gobierno balear y el del Gobierno español son de nuestra generación, nos hace pensar que un día nos tocará a nosotros renunciar a ser abanderados de la actualidad. Esperamos, cuando este día llegue, haber dejado la semilla correcta y que el árbol del teatro balear reverdezca cuando sea necesario, a partir de unas raíces profundas y sanas que nosotros hayamos contribuido a cuidar.

1985 - 2005

En 1983, en la Universidad de las Islas Baleares, fue creado el Centro de Experimentación Teatral (CET). Este centro tenía, entre otros objetivos, la difusión, la formación y la animación teatral para los universitarios. Se iniciaron como actores en esta formación universitaria Bàrbara Quetglas, Antoni Picó, Rafel Vives, Joan Carles Bellviure y Carles Molinet, los cuales posteriormente integraron el elenco de actores de Iguana Teatre. De hecho, es en el Centro de Experimentación Teatral donde empezó a definirse la posibilidad de poner en marcha una compañía de teatro profesional. Con una fiesta de presentación, que tuvo lugar en la casa del pintor Horacio Sapere en 1985, nacía en Palma La Iguana. Fueron miembros fundadores el director Pere Fullana, el técnico Gabriel González del Valle, el escenógrafo Jaume Llabrés, la actriz Bárbara Serra y los actores ya mencionados: Joan Carles Bellviure, Rafel Vives, Bàrbara Quetglas, Antoni Picó i Carles Molinet. El primer montaje que produjeron fue *Polypus malignus*, de Jordi Begueria. El estreno tuvo lugar el 30 de abril de 1986 en el Teatre Principal de Palma. Poco después la compañía fue contratada para llevar a cabo una serie de acciones y performances en una discoteca al aire libre de la zona del levante mallorquín que les permitió, ante la falta absoluta de ayudas oficiales, financiar las producciones siguientes. El segundo estreno tuvo lugar, de nuevo, en el Teatre Principal de Palma. Fue el 3 de diciembre de 1987 en el Memorial Llorenç Moyà. En esta ocasión, optaron por un clásico como Molière, representando *Casament per força*, a partir de una traducción de Josep Carner. Entre 1987 y 1988 se hicieron 24 representaciones por diferentes municipios de Mallorca (Calvià, Llucmajor, Manacor, Inca, etc.).

El 12 de enero de 1988 los integrantes de La Iguana (Joan Carles Bellviure, Pere Fullana, Gabriel González del Valle, Carles Molinet, Antoni Picó i Bàrbara Quetglas) se constituyeron en cooperativa de trabajo asociado.

Con el estreno en la plaza mayor de Sa Pobla del espectáculo de calle *Nit de Foc*, pusieron en marcha otro tipo de teatro, más atrevido y alejado de la sala de repertorio. Basado en la tradición del fuego y de los demonios a partir de ideas y experiencias de las performances del año 86. Este montaje se convirtió en el espectáculo más representado de la compañía. Del 16 de abril de 1988 —día en que se estrenó— al año 2003 se hicieron 132 funciones en diferentes lugares de las Islas Baleares, pero también en Galicia, la Rioja y Portugal.

En 1989 pasaron a llamarse Iguana Teatre y se incorpora a la compañía la actriz Aina Salom. Es a partir de este mismo año cuando inician una serie de coproducciones y concertaciones con las instituciones públicas. Así, presentan un proyecto de concertación al Ayuntamiento de Palma, al Consell de Mallorca y al Gobierno balear con el objetivo de «crear las bases de un teatro todavía más estable, orientado al servicio público y que a partir de una gestión transparente y responsable mantenga una oferta teatral de calidad». Las dos primeras instituciones mencionadas se adhirieron en 1989, mientras que la última lo hizo en 1990.

El 23 de febrero de 1989 estrenaban en el Auditórium de Palma *Oh! Vaudeville*, a partir de piezas cortas de Eugène Labiche. Con *Myotragus* fueron seleccionados para tomar parte en la Muestra de Teatro Joven de Oviedo. Basado en los ritos prehistóricos de las Baleares, este montaje de creación colectiva fue estrenado en la plaza de la Catedral ovetense el 5 de octubre de 1989. Gracias al apoyo del Gobierno balear y del Ministerio de Asuntos Sociales, Iguana Teatre actuaba por primera vez fuera de las Baleares. Entre 1989 y 1991, *Myotragus* se representó en muchos pueblos de Mallorca y en diversos festivales por todo el Estado.

En 1990, concretamente el 14 de junio, fruto de la concertación establecida con el Consell de Mallorca y el Ayuntamiento de Palma, estrenaron en el Teatro Municipal de Manacor *Nits blanques*, montaje basado en la novela homónima de Dostoievski. *Leonce i Lena*, de Georg Büchner, y *Cal que una porta estigui oberta o tancada*, de Alfred de Musset, fueron los dos espectáculos que pusieron en escena durante 1991. El primero, coproducido con el Consell de Mallorca y el Ayuntamiento de Palma, se estrenó el 8 de marzo en el Teatro Municipal de Manacor y, después, hizo temporada en la Sala Mozart del Auditórium de Palma; el segundo, coproducido con las mismas instituciones ya mencionadas más el Gobierno balear, se estrenó el 16 de octubre en la Sala Mozart del Auditórium de Palma. En 1992 se incorporó a la compañía, como técnico y escenógrafo, Jordi Banal, procedente del Teatre Lliure. Este año representaron nuevamente dos espectáculos: el primero de Óscar Wilde, *La importància de ser Frank* —con traducción y adaptación de Jaume Melendres— se estrenó el 20 de febrero en el Teatre Principal de Palma; el segundo, basado en siete historias de Karl Valentin traducidas y adaptadas por Gabriel Galmés: *Històries de Fira*, se estrenó el 31 de julio en el claustro del Carme de Maó (Menorca).

El 11 de mayo de 1992 se reestructuró la cooperativa, formaron parte de ella: Jordi Banal, Joan Carles Bellviure, Carme Ferrer, Catalina Fiol, Pere Fullana, Antoni Gómez, Carles Molinet i Aina Salom. El día 6 de mayo de 1993, para presentar el proyecto de reforma del futuro Teatre del Mar, estrenaron en la Sala Rex del Molinar de Palma *Rondaies*, espectáculo basado en cuatro rondallas

de Mn. Alcover y en el *Entremès des pescador*, pieza tradicional anónima. Este mismo año, la compañía fue galardonada con el premio Bartomeu Oliver de la Obra Cultural Balear. Empezaron el 1994 en el Teatre Principal de Palma con *Cançons per a la mitjanit*, un recital de canciones a cargo de Cati Llull y Hans van Rosmalen. También el 94 estrenaron *La meitat de res*, de Lluís Colom i Gabriel Galmés. Centrado en la guerra de los Balcanes, este montaje se estrenó en el Teatre del Mar el 6 de marzo, aprovechando una interrupción en las obras de reforma que entonces se llevaban a cabo. Entonces, Joan Carles Bellviure, Carles Molinet i Aina Salom —los tres actores fijos de la compañía— ampliaban su formación en la Escuela Internacional de Teatro Jacques Lecoq, de París.

El 20 de octubre de 1994, en el Teatre Principal de Palma, en colaboración con el Consell de Mallorca y el Ministerio de Cultura, coprodujeron *Sa varietat en sa locura*, espectáculo basado en una adaptación hecha por Pere Fullana y Carme Planells de una serie de entremeses mallorquines anónimos del siglo XVIII. Con este espectáculo iniciaron su partipación en el Projecte Alcover, proyecto que impulsó la compañía.

El 7 de noviembre de 1995 estrenaban en el Teatre del Mar *Twist & Txèkhov*. Basada en cuentos de Anton P. Chéjov, era la producción número quince de Iguana Teatre. También en 1995 impulsaron la creación de Teatre de la Sargantana para producir espectáculos infantiles. Dirigida desde sus inicios por Pere Fullana, esta compañía de teatro infantil se estrenó el 24 de enero de 1996 en el Teatro Municipal de Palma con *La història de Frank Stein*, montaje de títeres basado en la novela homónima de Mary Shelley. Con posterioridad han estrenado *El viatge de n'Andreu Santandreu a la recerca del perfum que fa tornar guapo* (Teatro Municipal de Palma, 28 de febrero de 1997), de Aina Salom; *La faula!* (Teatro Municipal de Palma, 6 de enero de 1999), adaptación de la obra homónima de Guillem de Torroella a cargo de Aina Salom; *L'experiència Verne* (Teatro Municipal de Palma, 20 de octubre de 2000), de creación propia; *Històries de la botiga encantada* (Teatre del Mar, 4 de febrero de 2002) y *Marianna i el col·leccionista de somnis* (Teatre del Mar, 17 de diciembre de 2003), ambos creados por el propio grupo y Pere Fullana. El 14 de febrero del 2006 han estrenado en el Teatro Municipal de Palma *La fabulosa ciència del Dr. Grau i les bessones Grimm* en coproducción con Tábata Teatre y dramaturgia de Jonay Rueda y Pere Fullana.

El 3 de diciembre de 1997, Iguana Teatre estrenaba en el Teatre Principal de Palma Mesura per mesura, de William Shakespeare; y el 16 de enero de 1998 en el Teatre del Mar, Una nit al Racó de Plaça, con dramaturgia del grupo y de Aina Salom. Coproducida con el Consell de Mallorca, este espectácub era un homenaje a los cafés cantantes mallorquines del siglo XIX.

La IV Fira de Teatre de Manacor acogía, el 1 de octubre de 1999, el siguiente estreno de la compañía, que en esta ocasión optaba por un autor contemporáneo como Harold Pinter. *Altres veus* abrió entonces la programación de otoño del Teatre del Mar. Con este montaje —candidato a los Premios MAX de Teatro— Iguana Teatre era de nuevo elegida para representar a las Baleares en el Projecte Alcover.

Coincidiendo con el decimoquinto aniversario de la compañía, el 2001 se estrenaba *Memòria d'en Julià* en el Teatre del Mar, concretamente el 2 de mayo.

A lo largo del año 2002 se volvió a reestructurar la cooperativa, y quedaron únicamente como socios Pere Fullana, Jordi Banal i Carles Molinet. El 10 de octubre de este mismo año se estrena en el Teatre del Mar la tragedia *Macbeth*, de William Shakespeare, coproducida con la Fundació Teatre Principal de Palma y el Gobierno de las Islas Baleares.

El Teatre del Mar acogió el 8 de mayo de 2004 el estreno de un nuevo clásico: *El malalt imaginari*, de Molière, y el 21 de enero de 2005, *Feroe* de Pere Fullana, un relato fantástico inspirado en poemas de diferentes autores románticos y en cuentos tradicionales del Mediterráneo, entre los cuales había rondallas mallorquinas. Ya en el 2006, el 12 de octubre, se estrenó *La mort de Vassili Karkov* con dramaturgia de Pere Fullana i Joan Arrom, basado en relatos de autores rusos del XIX.

Además de en estos veintitrés montajes escenificados hasta hoy, más los siete de Teatre de la Sargantana, Iguana Teatre y sus componentes han participado, a lo largo de su trayectoria, en otros proyectos, el más importante de los cuales es, sin duda, la creación de la Fundació Teatre del Mar y la posterior rehabilitación del teatro que la acoge. Esta fundación privada de interés público fue creada en Palma en 1992 con el objetivo de producir, promover y gestionar la programación y difusión de espectáculos teatrales en el Teatre del Mar. Iguana Teatre ya ha hecho historia recuperando clásicos propios y universales. Con dos décadas pisando los escenarios, ha actuado por todos los territorios de habla catalana y, últimamente, sus espectáculos más recientes en versión castellana se han presentado con notable éxito en festivales y certámenes del resto del Estado español.

Polypus malignus
Una visión alocada de un hospital de campaña en la Primera Guerra Mundial. Una comedia con elementos de ciencia-ficción y teatro del absurdo que oculta una crítica ácida e inteligente a la carrera belicista.

Casament per força
Cuando nos encontrábamos metidos de llenoen esta pequeña obra, pensábamos a menudo en la maravillosa traducción de Josep Carner, la ayuda inmejorable en que, poco a poco, se convertía para nosotros cuando adivinábamos su juego y entrábamos en su poética. Se establecía, entonces, una relación profundamente amigable. No queremos restarle méritos a Moliere, ¿quién podría o querría hacerlo? Sólo deseamos, con modestia, habernos podido incluir entre los admiradores de Josep Carner.

Nit de foc
Un espectáculo que fusiona el fuego (en todas sus versiones) y los demonios, pero los demonios mediterráneos, de nuestras rondallas, burlones y juguetones, que siempre invitan alespectador a participaren sus gamberradas. La percusión, los cohetes y las tracas anuncian que las puertas de un infierno de diversión se han abierto y que ya llegan los protagonistas de esta noche mágica y sin reposo. Cuando aparecen los demonios ya no hay salida, hay que bailar con ellos y correr como ellos, protegidos de las chispas con sombreros y pañuelos. *Nit de foc* es un espectáculo para disfrutar del fuego, del calor que desprende, de los colores y de los bailes que inician el demonio con las horcas encendidas, al trepidante e infernal ritmo que los diablos músicos nos marcan. Una reinterpretación de dos de las tradiciones que consideramos más mediterráneas: el fuego y los demonios.

Oh! Vaudeville
Tendríamos que escribir mucho, no lo dudéis, para desentrañar qué es exactamente un vaudeville y quién era y qué significó Eugène Labiche en la historia del teatro. Sin embargo, es suficiente decir que fue alcalde de una pequeña ciudad llamada Sologne, situada en el interior de la Francia más francesa, y que disfrutaba de una extraordinaria lucidez para observar a sus contemporáneos reaccionando ante el espanto que supuso la revolución industrial del siglo XIX. Él se reía y se reía muy bien. Su humor lo hace muy especial, tanto, que muchas formas de la comedia actual son herederas directas de su manera de entender la comicidad.

Myotragus
Es un espectáculo concebido a partir de la recreación de ritos prehistóricos mediterráneos, y más concretamente de las Islas Baleares. La teoría más antigua y popular de los orígenes del teatro, parte de la magia de los rituales, digamos, más amables; fertilizar la tierra y hacer llover, construyéndose alrededor de lo eterno y repitiendo el círculo de la naturaleza:

nacer, crecer, madurar y morir. La idea que todo debe finalizar para renacer constituye el eje de la acción a partir de la cual se desarrolla *Myotragus*. Unas figuras enmascaradas preparan el espacio en el cual transcurre el espectáculo e introducen los elementos que producirán nuevos conflictos, creando al mismo tiempo los sonidos que acompañan las diferentes acciones. A manera de mensajeros del destino, o sencillamente de obreros tramoyistas, estas figuras gélidas e impasibles están presentes durante todo el espectáculo, que comienza con la resurrección de tres guerreros gracias a la intervención de sus viudas, como si se tratara de un renacimiento iniciativo, recorriendo cíclicamente la relación del hombre con los cuatro elementos primigenios.

Nits blanques

Dostoievski no escribió ninguna obra de teatro, pero son incontables las versiones teatrales que se han hecho de sus novelas. Nits blanques es una de sus primeras obras, un diálogo emocionado y divertido entre una mujer joven y un tímido soñador con el cual el mismo Dostoievski se identificó en cartas privadas. Una pequeña historia de amor y soledad entre las sombras de una luminosa noche boreal rusa que parece escrita expresamente para ser representada.

Leonce i Lena

Büchner tenía veinticuatro años cuando escribió Leonce i Lena el año 1830. El estallido de juventud y su fuerte espíritu rebelde se reflejan muy claramente en las cavilaciones románticas de Leonce delante de un Valeri escarmentado por la vida; en una Lena obsesionada por la libertad y la muerte y en un rey obstinado con la filosofía y enfrentado con una corte minúscula y ridícula. Estos elementos, junto con la construcción modernísima de la obra, convierten la representación de Leonce i Lena en un trabajo interesantísimo, en un cuento de hadas inquietante, abierto a muchas formas de interpretación.

Cal que una porta estigui oberta o tancada

Cuando Alfred de Musset escribió *Cal que una porta estigui oberta o tancada*, ya había escrito prácticamente toda la obra literaria que lo haría pasar a la historia. Su prestigio como escritor era indiscutible y, posiblemente por eso mismo, se permitió unos cuantos divertimentos, *Cal que una porta...* es, sin duda, el mejor de todos. Entroncando directamente con la tradición del "tres cuartos", obras cortas que se representaban como complemento de un programa, en sesiones matinales, o en casas particulares, generalmente de la aristocracia, refleja con suavidad, lucidez, y gran maestría dramática, las costumbres de una clase social, que durante toda su vida y, sobre todo, los últimos años, pudo observar frecuente e intensamente. Nosotros os la presentamos en una traducción de Rosend Llates, de los años veinte, que hemos adaptado al catalán más actual, intentando conservar los grandes valores literarios y de ritmo verbal que nos decidieron a presentaros el montaje.

La importància de ser Frank
"Si tuviera que escoger a alguien para pasar una noche conversando al lado de un buen whisky escocés, no lo dudaría uno solo instante ...Oscar Wilde". Wiston Churchill respondía con esta frase a la pregunta de un periodista interesado en cuáles eran sus preferencias en lo referente a contertulios. El ingenio, la rapidez mental y facilidad de Wilde con la palabra fueron objeto de admiración por parte de sus contemporáneos, y esta fama traspasó incluso su generación. Cien años después, desearíamos que este extraordinario talento de Wilde apareciera otra vez, por boca y cuerpo de unos actores que nunca le pudieron conocer. Creemos sinceramente que ésta es una de las grandezas del teatro.

Històries de fira
Històries de Fira es un conjunto de piezas cómicas cortas de Karl Valentin. La importancia de Valentin en el Teatro occidental es primordial, no sólo en Alemania, donde renovó el teatro de Cabaré. Brecht, Ionesco, Mrozek y muchos otros lo reconocen como uno de sus maestros. Basta disfrutar de estas lúcidas y divertidísimas escenas para reconocer sin ningún tipo de duda, su talento único.

Rondaies
Es probable que este zurrón casi inacabable, siempre maravilloso y sorprendente, de las Rondaies mallorquinas de Jordi d'es Racó (sobrenombre de Mn. Alcover), contenga el gran texto de los mallorquines. Nada nuevo, pues, pensar en ellas para hacer un espectáculo, porque, además, son historias para ser contadas. En este espectáculo se cuentan cuatro: *Es set germans cabotans, En Toni Garriguel·lo, Es Jai de sa barraqueta* y *La Flor Romanial*. No hemos hecho ninguna adaptación. Por su enorme calidad lingüística y literaria hemos respetado totalmente la trascripción que hizo Antoni Maria Alcover, pero eso sí, hemos creado un espacio y una historia donde pudieran surgir con espontaneidad, sinceras y vivas. Para esta experiencia las hemos acompañado de otra joya: un entremés anónimo del siglo XVIII, uno poco "afectado de lo verde" que diría Mossèn Alcover, a quién, por cierto, no le haría ninguna gracia. Esperamos, sin embargo, que yendo por el mundo con Jesús y San Pedro, haya vuelto menos cabezota, y sepa perdonarnos este atrevimiento. Y ahora, como dice él al final del prólogo de la primera edición de su recopilación: pasad página si queréis oír rondallas, y, si no, tan amigos como siempre.

Cançons per a la mitjanit
La voz encantadora de Cati Llull, la guitarra de Hans Van Rosmalen y una recopilación de canciones maravillosas. La máxima sencillez sobre el escenario del Teatro Principal para trasladarnos de la mano de las grandes baladas del Jazz a una medianoche donde todos los sueños parecen posibles.

La meitat de res

Parece que la guerra de los Balcanes ha destruido el sueño europeo, un sueño de orden justo y democrático que nació de entre los escombros del muro de Berlín. Desde que a finales de los años 80 Serbia optó por la supremacía étnica como dogma político, la destrucción en Yugoslavia supera ya la producida por el régimen nazi. A una hora y media de avión, la ignorancia sorda de Europa hace que la pesadilla gane cada día un punto más de horror. Cuando empezamos a recoger material para construir el montaje, pronto nos dimos cuenta que superaba sobradamente nuestra capacidad de asimilarlo, eso nos obligaba a centrarnos en alguna cosa concreta, en una experiencia que, a pesar de no resumir en ella misma el conflicto, nos sirviera para reflexionar de manera clara, alejada de unas formas, digamos, panfletarias que no nos interesaban. El resultado es la historia de una relación que se ve modificada por la guerra de los Balcanes y probablemente una mirada interior a los valores de nuestra generación que llega a los noventa habiendo rebasado ligeramente los treinta años.

Sa varietat en sa locura

Cinco entremeses mallorquines inéditos son la base de este espectáculo. Los entremeses mallorquines suponen una revelación importantísima, sobre todo por su contacto con obras europeas. Ello nos hace pensar que de haber tenido otras condiciones históricas y lingüísticas, quizás nuestro teatro habría llegado mucho más allá. Esta creación del genio popular que en Italia evolucionó con Carlo Goldoni, en Francia con Moliere y en Inglaterra con Shakespeare, nos entronca con la esencia del teatro europeo. Los entremeses nos describen un mundo picaresco, con las costumbres, el habla y los tipos de la gente de la calle. Los personajes son antihéroes con los cuales el público se puede identificar. Se mueven por intereses básicos: la comida, el sexo, la bebida... Los temas son elementales y primarios, la comicidad siempre presente y los garrotazos suelen ser el castigo para aquellos que no se comportan como es debido. *Sa varietat en sa locura* es nuestro homenaje a aquellos actores que hace trescientos años hacían este tipo de teatro y que nunca llegaron al Teatro Principal de Palma, en aquella época llamado "Casa de las Comedias".

Twist & Txèkhov

Twist & Txèkhov nace de un trabajo de investigación sobre los cuentos de Anton P. Chéjov y propone un espectáculo creado a partir de la visión irónica y profundamente poética de este autor. Se basa, sobre todo, en un trabajo de improvisación de los actores sobre las adaptaciones, en colaboración muy estrecha con todos los elementos de la creación teatral. Anton P. Chéjov tenía un talento extraordinario para dibujar tipos, atmósferas y situaciones que se han convertido en atemporales tanto dentro de su obra dramática como narrativa. François Mauriac dijo que un río subterráneo, casi imperceptible, recorre toda su obra, dando vida a las emociones y convirtiendo

a Chéjov en uno de los mayores autores de teatro y en uno de los mejores escritores de cuentos de todos los tiempos. Intentaremos conseguir descubrir este río a partir de una escenificación sin artificios superfluos. Simplemente con actores, objetos, y la complicidad del público.

Mesura per mesura

El Duque de Viena anuncia su partida, delegando el poder a su lugarteniente para que devuelva el orden en una ciudad que, a causa de la tolerancia, se ha convertido en un lugar amoral y peligroso. El lugarteniente, inflexible, castiga la lujuria con la muerte, pero él mismo tampoco podrá escapar a ella. El Duque, que se ha disfrazado de fraile para moverse libremente por su ciudad y observar a sus súbditos, dirige los acontecimientos que conducirán a un final sorprendente. *Mesura per mesura* es una reflexión sobre el poder, la corrupción, y la muerte, con una fluctuación insólitamente armoniosa entre la comedia y la tragedia.

Una nit al Racó de Plaça

Una nit al Racó de Plaça es una comedia en la cual se recrea el ambiente y el tipo de espectáculos que ofrecían los cafés cantantes que existieron en Palma alrededor de1860. La reapertura del "Café del Rincón" sirve de excusa para introducirnos en las peculiaridades de una sociedad eminentemente analfabeta que empezaba tímidamente a adaptarse a los avances tecnológicos y que utilizaba el teatro como la forma más efectiva de comunicarse.

Altres veus

El mundo de Harold Pinter es profundamente inquietante. Su teatro se mueve en unas aguas que enlazan situaciones imposibles llenas de verdad y reflejos cotidianos completamente absurdos. Estos personajes faltos de cualquier tipo de retórica, estas voces que al principio no reconocemos, es probable que seamos nosotros mismos, nuestras voces. Pinter con un estilo peculiar y brillante acierta en la diana de nuestros miedos y contradicciones.

Memòria d'en Julià

Julià Florit, la última noche que duerme en la casa que ha sido de su familia durante tres generaciones y que acaba de vender, tiene un sueño. Revive la historia familiar, compartiendo sus emociones más íntimas en unos paisajes definitivamente perdidos. Un esbozo poético sobre a los valores humanistas de una sociedad que no ha tenido el tiempo necesario para descubrirse y apreciarse de manera profunda.

Macbeth

El maestro Jaques Lecoq comentó un día que Shakespeare y la música justificaban la existencia de la raza humana. Decía que si algún día, en un futuro inimaginable, alguna forma de vida inteligente fuera capaz de descifrar su obra y también de escuchar un aria de Bellini o una variación jazzística del Charles Mingus, probablemente nos envidiarían esta insólita capacidad que tenemos —que tienen algunos— de

transformar el miedo en armonía. Macbeth es un turbador poema sobre el miedo, el destino y la ansiedad de la carrera de la vida. Un poema que crece entre sombras y dolor y que el equilibrio que le proporciona el hecho de rozar continuamente las trampas de la sátira hace digerible. Paradójicamente, y dando sentido a su arte, cuando Shakespeare habla de lo peor que tenemos, nos hace sentir mejor.

El malalt imaginari

El malalt imaginari es la última obra de Molière, en la cuarta representación de esta comedia murió interpretando el papel de Argan. Cuando la escribió ya intuía la gravedad de su enfermedad y por eso las referencias la muerte son constantes. Paradójicamente, lo que en la vida era un tema profundamente trágico, se convierte en escena en cómicamente irresistible. No se puede dejar de reflexionar sobre la valentía y el talento de este hombre, sobre el privilegio y la responsabilidad que tenemos de mostrar cómo el pánico y la rabia se expresan en esta obra con un humor milagrosamente ausente de patetismo. Al tercer acto Moliere hace que Toneta disfrazada de médico le diga: "Vos, es del pulmón que estáis enfermo". Efectivamente, Jean Batiste Poquelin murió de eso, del pulmón, representando una obra donde nadie es lo que dice que es, mientras alguien con quien compartía íntimamente la realidad le decía, con el público partiéndose de risa, una mentira que era la verdad.

Feroe

Un relato fantástico inspirado en la obra de John Milton, Issidor Ducassey, William Blake y en algunas narraciones tradicionales mallorquinas. Una inmersión en los grandes textos poéticos del romanticismo. Una historia imposible que queremos que sea un vehículo para tratar temas tan reales como el rechazo, el miedo, los excesos de poder y el peligro de convivir en una sociedad invertebrada y cruel.

La mort de Vassili Karkov

En su conocido Curso de literatura rusa, Vladimir Nabokov dice, con este punto suyo de ironía tan acertado, que no es posible apreciar la literatura de unos autores cuyo nombre es imposible pronunciar bien. Estamos completamente de acuerdo, pero ¡qué le vamos a hacer!, traducidos, eso sí, en algunos casos magníficas traducciones, nos enganchamos sin remedio a los portentosos y profundamente teatrales fuegos artificiales con que compone Dostoievski sus novelas. No podemos sino contemplar los estallidos de talento en la descripción de los paisajes de Turgueniev, los climas de Puchkin, éste analizar, diseccionándolos, los impulsos del alma humana hasta que se convierten en universales, de Tolstoi, y de Chéjov, siempre Chéjov. *La mort de Vassili Karkov* es producto de la impresión, de la emoción, de la pasión que nos ha producido la lectura de estos autores y de la necesidad de comunicarlo con el arte que practicamos: el teatro, una reflexión sobre el poder, la lealtad, el amor y la venganza, que no busca apiadarse

del oprimido ni maldecir al opresor, sino zambullirse, de la mano de artistas tan notables, en el fondo secreto donde las sombras intuidas de otros mundos pasan como naves enigmáticas y silenciosas.

Ubú rei

El capitán del ejército polaco y exrey de Aragón, Ubú, instigado por su mujer y con la ayuda de la capitana Femera, derroca al rey de Polonia para instaurar una feroz tiranía. Timoteo, el hijo del antiguo rey –huido milagrosamente de la matanza de su familia– conseguirá la ayuda del Zar de Rusia para recuperar la corona y organizar un poderoso ejército. Ubú deja el país en manos de su mujer para partir a la guerra donde será derrotado. Perseguido por sus enemigos, se encuentra por azar con su mujer que ha podido escapar de la ciudad y se ha enfrenta con el príncipe Timoteo en una lúgubre caverna. Cuando Ubú está a punto de sucumbir, es salvado por sus fieles y abandona Polonia en un barco hacia un destino incierto.

No te'n riguis de Rimbaud

No te rías de Rimbaud es una aproximación a la vida y la obra de Arthur Rimbaud a partir de las formas y lugares comunes del cabaré. Dos actores de musichall, acompañados por un pianista, explican la vida y algunos fragmentos de la obra del poeta apartir de números de baile, canciones, ventriloquia, números cómicos y algunas gotas de melodrama. La obra evoluciona desde la muerte del poeta en Marsella, hasta su nacimiento en las Ardenas. Todo eso, pasando por su implicación en la Comuna de París, su relación tempestuosa con Paul Verlaine, su desencanto por la literatura y su huida en Abisinia. Cada capítulo de la vida de Rimbaud es un número diferente de cabaré. Un espectáculo que quiere divertir, cautivar y da a conocer un autor único que cambió para siempre los caminos de la poesía.

Nit de Foc

La *Nit de Foc* se estrenó el año 1986 y dio paso al mundo del correfoc[1] en las islas Baleares. Veintidós años después, cuando la cultura de los demonios y del fuego se ha extendido hasta el último rincón de nuestra comunidad, la *Nit de Foc* se reinventa en forma de espectáculo de grandes dimensiones, en el marco del gran acontecimiento ciudadano que el Ayuntamiento de Palma ha bautizado como *Atiarfoc*, y que ha constituido –en estas dos ediciones, 2010 y 2011– la mayor concentración de demonios y público jamás vista en las Baleares. Un macro espectáculo con demonios, percusión, correfocs, fuegos artificiales, piromusical, proyecciones espectaculares sobre algunos edificios... En definitiva, una ópera salvaje de fuego y luz que tiene lugar ante la catedral de Mallorca.

1: Espectáculo de calle en el cual la multitud corre para esquivar los petardos y fuegos artificiales que lanzan los diablos, bestias y dragones, y otros personajes fantásticos.

La rara anatomia dels centaures
En un arenal de un lugar indeterminado, entre el mar y la tierra, entre la realidad y el sueño, cinco actores interpretan seis cuentos del escritor mallorquín Miquel Àngel Riera. El espectáculo concebido como seis movimientos de un concierto sobre la narrativa corta de Riera, se desarrolla a partir de un juego teatral abierto a la sensibilidad más mágica, al humorismo más insólito e incluso, al delirio sarcástico de la fantasía. Grandes temas como la muerte, la dualidad y la pérdida, tratados por Riera con una poética muy personal, se convierten, en su forma dramática, en un vehículo que nos desvela sutilmente percepciones de cosas que olvidamos demasiado a menudo y que, paradójicamente, nos ayudan a sentirnos mejor.

El sopar
En 2010 se creó el Espacio de Investigación del Teatro del Mar con la intención de facilitar un lugar de encuentro para profesionales de las artes escénicas que quisieran llevara cabo proyectos de investigación. En este marco se realizó el taller-laboratorio denominado El actor en desequilibrio, que tenía como objetivo trabajar la interpretación en situaciones de riesgo extremo para los actores. Y es aquí donde debemos situar el embrión de LA CENA, primera coproducción con Producciones del Mar. Cinco personajes participan en una cena. Hasta quince minutos antes de la actuación no sabremos quiénes son los anfitriones ni los invitados. Tampoco conoceremos sus estatus sociales ni el motivo de este encuentro. Ignoramos qué pasará esta noche. Los actores también. Todo se produce por primera vez en el momento de la actuación a partir de las situaciones y antecedentes propuestos por el público. Lo único seguro es que esta cena es un detonante en la vida de estos personajes. Lo que debería haber sido un encuentro banal entre conocidos se convierte en una noche insólita en la que se liberan las emociones reprimidas y surgen a la luz los secretos guardados y las viejas frustraciones.

Woyzeck
Nos hemos acercado a *Woyzeck* con una inevitable reverencia que se ha convertido, rápidamente, en admiración sincera. Resulta fascinante descubrir como Georg Büchner, médico, filósofo y dramaturgo interesado en cuestiones fronterizas entre las ciencias naturales, por un lado, y la metafísica y la moral, por otro, crea esta obra capital del teatro moderno mediante esbozos de escenas sin una conexión clara, y con un abanico de arquetipos grabados en la memoria colectiva como son el doctor egocéntrico, el militar imbécil, el miserable, el hombre fanfarrón, la mujer infiel y los idiotas. Büchner construye una tragedia atemporal donde cada escena es el verso de un poema sobre la explotación de los débiles, sobre el amor, la compasión, los celos y el fracaso. María y Franz son, en nuestra lectura, dos héroes no del todo inocentes de una historia abocada al destino más trágico por culpa de una estructura social que aún se mantiene, dos rostros que se reflejan en todos los personajes y

quieren levantar, desde el escenario, la voz de los parias de todas las épocas.

Illòtic

El proyecto *Illòtic* es una propuesta para vivir una aventura y emprender un viaje utópico hacia un lugar cultural y humano distante. Con *Illòticos* ofrecemos un imposible: revivir las sonoridades de la cultura talayótica que dominó estas tierras antes de la llegada de los romanos. Pero ¿cómo revivir lo que hace tiempo murió? Los hallazgos arqueológicos han revelado algunos objetos sonoros que nosotros hemos acompañado de instrumentos posiblemente coetáneos: tintinàbula, campanillas y cuernos marinos (documentados científicamente) y crótalos, doble clarinete y pandero –deducibles por proximidad, tradición histórica y significados simbólicos. Tampoco sabemos cómo era el sonido verbal con los que se entendían los "talayóticos". ¿Cuál era su lengua? Es verosímil que fuera próxima a formas prelatinas como el íbero. Las acciones instrumentales de Illòtic son canalizadas por unas "escenas" que articulan el espectáculo, y configuran un hilo argumental que ha ayudado a concretar el discurso en el tiempo y que nos ha hecho decidir el carácter funcional y simbólico de cada presencia y asociación instrumental. Estas escenas son: el ritual, la lucha, el luto y la guerra. *Illòtic* no es una obra, no es una composición, no es una creación ni una recreación. *Illòtic* es en todo caso una especulación razonada y, con suerte, una voluntad de reavivar antiguas emociones. Con *Illòtic*, resonancias talayóticas, aspiramos a acercarnos a sus contenidos sonoros y reivindicar una cultura que desapareció hace muchos años pero que todavía nos habla.

Centaures

La obra literaria de Miquel Àngel Riera es, probablemente, una de las más importantes del último tercio del siglo XX en lengua catalana. Su aportación a la consolidación de las formas lingüísticas mallorquinas en el contexto de la lengua culta puede ser, después de Mn. Alcover, la más importante y, también, la menos valorada. Riera era un autor de tradición novelística clásica, pero también un poeta extraordinario. En su narrativa, el sentido poético de los paisajes y la acción siempre está presente. Esto se da de manera muy clara en sus cuentos recopilados en dos libros "La rara anatomía de los centauros" y "Crónica lasciva de una decadencia". Riera lo cuenta todo desde un punto de vista honesto y compasivo y lo enmarca en un fondo poético extremo, que lleva la acción, a pesar de su verosimilitud realista, a los lugares de la parábola. Esta obra, de pequeño formato, nace de "La rara anatomía de los centauros", la producción estrenada en abril del 2011 en el Teatro Principal de Palma. "Centauros", dirigida por Pere Fullana e interpretada por Carles Molinet i Nies Jaume (que después fue sustituida por la actriz Lluqui Herrero), comparte con el espectáculo madre las narraciones "Salir con la mujer" y "La declaración"— ya escritas en forma de monólogos— y "Morir en casa" un relato muy

emotivo en forma de fábula que se adapta perfectamente a la oralidad. El espectáculo se completa con tres poemas y una semejanza del autor.

Z i l'habitació 113

Una habitación de hotel especial. Unos trabajadores de hotel que luchan y se sinceran para defender unos estatus decadentes. Un cliente solitario que trae con él la posibilidad de acabar con un régimen totalitario. El cliente se llama Z, que casualmente es la última letra del abecedario, como la última oportunidad del cambio. La sonrisa es la revolución, la risa la libertad.

Ricard 3

William Shakespeare escribió y representó Vida y muerte de Ricardo III para glorificar la dinastía Tudor a la cual pertenecía Elisabeth I de Inglaterra. Por el pueblo corrían historias, modificadas continuamente, sobre la guerra de las dos rosas entre los York i los Lancaster, que finalizó con el acceso al trono de Enrique VII, padre de Enrique VIII y padrino de Elisabeth I. Shakespeare utilizó estas historias de intrigas, traiciones y asesinatos, para construir una obra alrededor de un personaje que se ha convertido en universal: Ricardo de Gloucester. Ricardo comparte en tiempo real con los espectadores los deseos más oscuros, las pasiones más bajas y la falta más absoluta de piedad. El público asiste a su ascenso y caída, relatado en presente por él mismo, y es imposible no darse cuenta de las similitudes con otros poderosos psicópatas de todas las épocas. La fascinación que crea Ricardo III surge también, no tanto del entorno histórico, como de la riqueza emocional y la altura poética de sus otros personajes principales: Isabel de Woodville, Anna Neville, Eduard de York o George de Clarence. Nuestra versión aspira a captar la esencia de estos caracteres situándolos en un armario enorme y viejo, que representa una corte decadente e invadida por la carcoma, un armario instalado en un escenario de pequeño cabaré donde, aparecen representados por tres actores unos personajes distorsionados por una mente perversa y sublimados por las palabras eternas de uno de los poetas más grandes que han existido.

Llum trencada

El golpe de estado del 18 de julio de 1936 rompió los sueños de gran parte de la población y para las mujeres supuso una gran pérdida, de todos los derechos que habían conseguido con la II República, pero también de los hombres que formaban parte de su vida. El espectáculo recupera algunas historias de estas mujeres que fueron a presión, no por sus ideas políticas, si no porque eran hijas de uno o mujeres de otro. Y reivindicar el papel de otras mujeres, activistas, fuertes y valientes, que se atrevieron a enfrentarse con los que las querían hacer callar. Recuperamos un pedazo de historia que no parecía interesar mucho, porque no era la historia del protagonista, si no de los personajes secundarios que, así mismo, fueron objeto de una venganza y represión tan dura como la de sus compañeros, padres o hijos.

Mar de Fons
Mar de fons nos sitúa en el verano de 1936, cuando las tropas republicanas desembarcaron en las costas del levante mallorquín para recuperar la isla, posicionada a favor del alzamiento militar. La operación fue un fracaso y en tres semanas los republicanos tuvieron que reembarcar.

En la huida, precipitada y mal organizada, dejaron compañeros en tierra que fueron torturados y fusilados. Como la mar de fondo, las olas que llegan a la costa originadas por un temporal ya pasado, los restos del verano de 1936 han sacudido la sociedad mallorquina con consecuencias todavía muy presentes ochenta años después. Todo ello explica la sociedad que somos ahora, y nos deja entrever la sociedad que hubiésemos podido ser y que ya nunca seremos... Mar de fons se ha elaborado a partir de testimonios reales de personas implicadas en aquellos hechos, tanto en los bélicos del 36 como en la larga resaca que dejaron.

La Història de Frank Stein
El doctor Klaus Stein y su ayudante Igor crean en el laboratorio de su castillo una criatura a quien llaman Franki. Por culpa de una explosión, Igor y el doctor pierden el conocimiento y Franki se escapa al bosque. Mientras tanto, el pueblo vecino busca a una niña que se ha perdido en el bosque...

El viatge de n'Andreu Santandreu a la recerca del perfum que fa tornar guapo
Andreu Santandreu es un niño espabilado y simpático que cree que es feo y eso le hace muy desgraciado. Un día, en la vieja biblioteca de su abuelo, descubre que existe un perfume que vuelve guapo a quien se lo pone. Desgraciadamente, lo tiene un viejo alquimista que vive en el Polo Norte. A pesar de esta dificultad, Andreu, decidido a no ser feo nunca más y acompañado de su amiga Marianna, empieza un viaje donde vivirá aventuras maravillosas llenas de animales salvajes, paisajes de sueño personajes estrafalarios, canciones y misterios.

La faula!
Una compañía de teatro tiene que representar *La Fábula*, de Guillem de Torroella. Una obra de caballería, islas mágicas y encantamientos. Pero antes, una empresa de limpieza debe dejar el escenario en condiciones, y cuando llegan los empleados encuentran una nota en la cual los

actores de la compañía informan que como les ha tocado la lotería se han ido hacia las Bahamas. Los empleados de la empresa de limpieza deciden improvisar ellos la representación.

L'experència Verne
Un eminente payaso científico y sus dos ayudantes descubren, oculto en una cueva de Formentera, el cerebro milagrosamente conservado del escritor Jules Verne. Después de muchas investigaciones, consiguen comunicarse con él y el cerebro les dice que está muy triste porque las nuevas generaciones ya no saben quién es. Compadecidos por esta situación, los tres payasos deciden hacer una gira mundial para dar a conocer las historias más representativas del gran escritor.

Història de la botiga encantada
Por culpa del maleficio de un mago muy poderoso, una tienda encantada viaja con el viento de Tramuntana. Cuando llega a un nuevo lugar, su propietario, Don Tomeu, tiene que buscar las historias que el viento ha dejado escritas en las hojas esparcidas delante de la tienda y contarlas, con la colaboración de sus dos empleados, Robertina y Florentino, a los niños y niñas que encuentre. Así, con Don Tomeu y sus ayudantes conoceremos la vida del Rey del Mundo y su hija; las peripecias de dos niños chinos que necesitan encontrar la cola del demonio cojo para devolver la antigua forma a un fantasma y salvara sus compatriotas y el cuento maravilloso de una niña rusa a quien abandonó su ángel de la guarda. Historias llenas de magia y fantasía acompañadas de bailes y canciones deliciosas.

Marianna i el col·leccionista de somnis
Un atardecer de verano, Marianna se duerme en el balcón de su casa con su muñeco Bartomeu. Marianna sueña que Bartomeu cobra vida y que los dos viven en una playa tropical llena de color y de animales maravillosos. Entonces aparece el coleccionista de sueños, un personaje sobrenatural y prodigioso que se dedica a buscar los sueños más bonitos y especiales. El coleccionista le propone a Marianna cambiarle su sueño por un viaje a través de su fantástica colección. Marianna acepta y empieza así, con Bartomeu, un viaje extraordinario, en el cual viven historias inesperadas donde todo es posible, visitan lugares maravillosos, como el faro de la estrella Polar, el Palacio de la Reina del Mar o la relojería mágica del Amo del Tiempo y conocen a los personajes insólitos que los habitan. Experiencias únicas que encienden la fantasía y transitan con canciones y alegría los amplios caminos de la imaginación.

La fabulosa ciència del dr. Grau i les bessones Grimm
El famoso científico Josep Maria Grau i Casadevall, acompañado de las espectaculares gemelas Grimm, descendientes directas de los mundialmente conocidos autores de cuentos populares del mismo nombre, nos ofrecen un cautivador festival donde la ciencia y la fantasía se complementan maravillosamente. Un espectácu-

lo donde los tres cerditos, caperucita roja, el soldadito de plomo y otros héroes del mundo de los cuentos, nos sirven para introducirnos en el análisis de la materia, en el ciclo del agua o en los fundamentos de la cartografía, todo ello adobado con insólita originalidad, humor y bellas canciones.

Hannah dels tres països

Tres actrices representan a tres mujeres jóvenes de países diferentes que se ven obligadas, por diferentes motivos, a abandonar sus lugares de origen. Las tres tienen el mismo nombre con pequeñas variaciones idiomáticas: Anka, procedente de los Balcanes; Ana, del Brasil y Hannah de los países árabes. La historia de cada una de ellas es contada e interpretada por las tres actrices y narrada escénicamente a partir de elementos puramente teatrales como el clown, el bufón, la máscara y el teatro de objetos. Un formato teatral abierto a elementos simbólicos, ausente de acritud, pero sin rehuir ninguno de los temas más controvertidos, siempre adaptados a la percepción infantil.

Una historia vertadera

Berta y Maria ayudan a Pau a representar su historia. Los tres amigos, con Pau relatando en primera persona e interpretando su propio papel, presentan un relato sobre el abandono y el abuso infantil, utilizando los mecanismos del cuento fantástico, con personajes distorsionados por una caricatura amable y clara a la vez. Pau, después de una aventura espectacular, descubre la posibilidad de superar episodios que lo habían herido confiando en la gente que le quiere. Una historia verdadera es, al mismo tiempo, un cuento de aventuras y un viaje hacia la superación de los abusos, una historia real que, contada en clave de fábula, nos habla de temas que debemos aprender a encarar desde todas las vertientes posibles, entre otras, el teatro.

La Odisea de Ulisses Centelles

Una divertida aventura marítima en la cual Ulises Centelles, un descendiente del protagonista de la Odisea, ayudado por dos intrépidas actrices-bailarinas, recupera los paisajes y los personajes míticos de este relato apasionante y los sitúa, en clave de comedia para todos los públicos, en un Mediterráneo actual colapsado por la saturación turística, la contaminación, los graves problemas migratorios y la sobreexplotación económica. Ulises Centelles y sus ayudantes, Martina y Rufina, nos descubren qué ha pasado 3.000 años después, con Polifemo (el cíclope gigante de un solo ojo), las bellísimas sirenas que encantaban a los marineros con su voz, la bruja Circe que convertía en cerdo a todo aquél que llegaba a su isla, y tantos otros... Un viaje alegre que, con humor y canciones, nos enfrenta al poco cuidado que tenemos con unos paisajes naturales maravillosos y sus habitantes.

35 anys
IGUANA
TEATRE